

MÜCADELE

Emperyalizme ve Oligarşiye Karşı

Haftalık Siyasi Gazete, Fiyatı: 10.000 TL. 4 Eylül 1993 Sayı: 61

HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ

Sivas'ta Erzincan'da devlet halka silah dağıtıyor;

Kontrgerillanın butaktığıne karşı çıkalım

- Sivas/Zara köylüleri: "Silah almaya ihtiyaç duymuyoruz. Türk-Sünni köyleri ile bugüne kadar herhangi bir sorun yaşamadık, bundan böyle yaşarsak bunun sorumlusu devlettir."
- Oligarşi devrimci ve yurtseverlere karşı "topyekün" savaşta tüm yönlenimleri deneme karardır. Silahlandırmanın tek bir amacı var; halkları birbirine kırdırtmak.

OLİGARŞİNİN OYUNLARINI BOZMAK İÇİN:

- Türk ve Sünni halka faşizmin oynadığı oyun açıklanmalı; taktiklerimizi, eylem hedeflerimizi buna göre belirlemeliyiz. Düzene karşı savaşan herkes bu noktada daha sorumlu davranmak zorundadır.
- Oligarşinin saldırısına uğrayan halk kesimlerini Savunma Komiteleri temelinde örgütleneli, saldırılara karşı halk milislerini çoğaltıp güçlendirmeliyiz; halkın günlük yaşamının halk komiteleri tarafından düzenlenmesini yönlendirmeliyiz.

Devrim yürüyüşü

**Halkımızın
kontrgerilla
tarafından
kullanılmasına
izin veremeyiz**

M. Ali BARAN

Ülkemizde bir iç savaşın yaşandığı ve bu savaşın tüm ülkeyi her geçen gün biraz daha yayılması gerçeği, devletin tüm demagogilerine rağmen artık gizlenemez hale gelmiştir... Katliamlar, kayıplar, işkenceler, provokasyonlar, köy yakmaları, baskınlar haber bültenlerinden elakiniyor... Öyle ki, bazı katliamların, baskınların kim tarafından yapıldığı daha anlaşılıyor. Süregelen bir iç savaşta çoğu kez anlaşılır bir durumdu bu... Ama bütün bunlara rağmen, devrimciler eylemlerinde ve taktiklerinde oligarşiye koz veremeyecek, "acaba" sorularını sordurtmayacak düzeyde açık ve net olmazdır. Bir başka deyişle, halk ve devrimci-demokrat güçler provokasyon eylemleriyle devrimci-demokrat eylemleri rahatlıkla ayırt edememlidir... Ne yazık ki, gelinen aşamada bunu ayırt etmek oldukça güçleşmektedir.

Devrimci 3. sayfa

Baki Erdoğan

İşkencede katledildiği kanıtlandı

Erdoğan Şakar

Halen "kayıp"

Unutturmayacağız

- Baki Erdoğan'ın cenazesinde çekilen fotoğraflar ve video görüntüleri işkencede katledildiğini kesinleştirdi. Aynı günlerde gözaltında bulunanlar Baki'nin işkenceyle katledildiğini anlattı.
- TTB, Baki Erdoğan'a Aydın Devlet Hastanesi'nden "Tüberkülozdan öldü" raporu veren doktorlar hakkında soruşturma başlattı.
- Ege halkı, Devrimci Sol Halk Milisleri'nin Manisa, Turgutlu, Soma, Kırkağaç, Menemen, Burdur, Antalya'daki millileme eylemleriyle Baki'nin hesabının sorulduğuna ve sorulacağına tanık oldu.
- Kayıp Erdoğan'ın eşi Hanım Şakar 31 Ağustos'a süresiz açık grevine başladı. ÖZGÜR-DE'li aileler dönüşümü olarak açık grevini destekliyorlar.

Adana'da faşist operatör doktor Mustafa Altınbaş Devrimci Sol Halk Milisleri tarafından 31 Ağustos günü cezalandırıldı.

Yazın 15'de

M. Ali BARAN

Devrim yürüyüşü

Halkımızın kontrgerilla tarafından kullanılılması izin veremeyiz

Baş Karar 1. sayfa

Ozellikle Sivas katliamında yaşanan gelişmeler bu açıdan çarpıcıdır. Olgarların Sivas katliamında amacı hemen bütün devrimci-demokrat güçlerce derinden dırıldı. Devletin süregelen devrimci-macadeleyi etkisizleştirilmesi sonucu halkların birbirine kırılacak, bökme ve parçalamak isteyecek güç toplamak istediği tespit yapıldı... Olgarın bu katliamla bir kez daha halkların birbirine kırılmasına adını attı... Hem de açığıca... Zaten bu katliamın hemen ardından da, devletin yeni baskı yasaları, özel ordunun kurulumu çalımları vb. gibi hazırlıkları bütün ülkede devrimlere karşı "topyekün" savaşacağı açılandı... Alevi halk ve devrimci-demokrat güçler katliama tepkilerini gösterirken ve Sünni inanca sahip halkın büyük bir kesimi bu katliama karşı çıp, halkların kardeşliği ilkesini benimserken, Erzurum'da Sünni Türk köyü Başıbağlar'da bir katliam yapıldı... Bu katliam olguların halkın birbirine düşman etmek, din ve milletler paylaşını körüklemek için düzenlenmiştir.

Olguların halkları birbirine düşman etmek isteyen katliplı güdümde sokulmaları, bu tür katliamlar devletin başkına kırım yapmış olmasındır. Başbağlar katliamı düpedüz bir provokasyon eylemidir... Bu katliamların sonra, olguların güncelleme istem aralarında, camilerde, mahallelerde, işyerlerinde Sünni halk devrimci ve Alevislere katledildiği, Sünni halkın öldürülmesi yerleşim birimlerinin saldırı ya uğrayacağı propagandasını yapmıştır.

Başbağlar katliamı boyutunda olmasa da, "Erzurum ve Dersim'de de Sünni Türk köylere yer yer saldırılar devam etmiştir..."

Bu süreçte MHPI faaliyetleri, ilamcılar, bazı kesimler, İslam ve Türkçü temellilikleri, demagogi propagandası Sünni halk "kendilerini koruma" gerekçesiyle "Alevislere ve devrimlere karşı macadeleye" başlagayr Alevisler Sünni halkına birlikte yaşadığı bölgelerde, Sünni halkı silahlandırması girişimleri, Bu kaba yaklaşımların da olguların taktiklerine uygundur. Sivas katliamı ile bağlayarak olguların yeni katliplı büyük bir hızla hayata geçmektedir... Sünni halk, İslam ve Türkçü savunma temeline bağlı kontrgerilla tarafından silahlandırılması başlanmıştır.

Resmî polis, ordu, korucuları ve özel timlere macadeleyi engelleyemeyen, bu yüzden de giderek halkları tescil eden olgular, Sünnilik ve Türkçü demagogisiyle halk kesimlerinde taban bulmaya çalışmakta ve bu taban aracılığıyla on binlerce fide edilen katliamların hareket kabiliyetini, lojistiğini, insan kaynağını sağlayarak devrimci macadeleyi yok etmek istemektedir. Bunun için hükümetin en üst notaklarında bağlamak üzere, polis, ordu, kontrgerilla gibi çeşitli devlet kurumları başta olmak üzere hemen her şey için savaşta göre yeniden düzenlendi... Bu gücün daimi devrimci devrimci-macadeleyi engellemesi, etkisiz kılması için her şey mubah görülmüştür...

12 Eylül'de misyonunu tamamlayan MHPI faaliyetleri, daha sonraki süreçte halklık ve Türkçü temeline yeniden örgütlenerek kendilerine ihtiyaç duyulacak

güçleri beklemekteydiler. Olguların resmî güçlerinin çaresizliği bu güçlerin tekrar devrimlere karşı aktif bir şekilde devreye sokulmasını güdümde getirdi. Amaç, hiç çekinmeden, sakinlik, rahat bir biçimde halk ve devrimlerin katledilebilmesi. Bunun için de devlet faaliyetleri her türlü destek verdiğini ve vereceğini açıkça göstermiştir. Geçmişte Kahramanmaraş, Çorum vb. katliamların düzenlemesi olan MHPI faaliyetleri ve her şeyi Allah için yaptığını andırınlar, aslında katliamların gerilleri bu iş için biçilmiş kaftandı.

Devlet, MHPI faaliyetleri anlaşıp kontrgerilla bünyesinde kurulacak özel ordunun bu kesimlerden oluşmasına karar verdi. Hemen hemen devletin güvenciliği ilgili tüm kilit noktalarında bunlar getirildi. Devlet devrimci-macadeleye karşı da başkanı kaldığı kontrgerilla faaliyetleri etkinliği arttı ve giderek tüm kurulları yönetmeye başladı.

Olguların "halkların kardeşliği" demagogisi Sivas katliamı ile bir kez daha açığı çıkmış ve Alevi halkı yanıtlıdır görmüştür. Aynı zamanda Sünni halka karşı sürdürülen provokasyon eylemleri bu kesimin Alevislere karşı yüzümleri oluşturdukları olumsuz güdümleri yeniden güdümde getirmiştir. Dahası, "malı, canını, namusunu koru, bunun için silahları" biçimindeki karşı-devrimci propaganda çıkarmamaya gerek anda etkili olmuştur. Burada Sünni halka karşı gerçekleştirilen ve ne amaçla hizmet ettiği anlaşılması güç saldırılar da önemli rol oynamıştır.

Sünni-Türk köylere kim saldırıyor, çocuk, kadın, yaşlı demeden gerçekleştirilen katliamlar kim yapıyor? Bunların devrimcilerin işi olmadığı ve devrimcilerin bundan hiçbir çıkarın olamayacağı halka anlatılmamıştır. Böylece politikalarından olguların kaba kırımını bir kanı çıkarılamaz. Bu tür yöntemleri devrimler aca kullanmaz ve tasvip etmez.

Devrimler karşı-devrim cephesini büyütmeyle değil, küçültmeyle hedefler. Sınıfsal olarak emperyalizm ve olgularla ilişkileri olan tüm aınf ve tabakaları devrim cephesine katmak için taktiklerini ve eylem hedeflerini itina ile belirlerler. Tüm bunları yaparken de, geleceğin devrimci halk kitlelerinin kurucuları olarak, faşizm-burjuva adaletli devrimci adaletini farklılığına göre belirlenmesi yer vermede halka gösterirler. Bu anlamda devrimcilerin her eylemi ve her tavırları halk devrimci kitleler söz verilerini anlayışını yansıtmalıdır. Doğal ki, olguların aynı taktikleri kullanmak ya da devrimci adaletle burjuva adaleti arasında kalın çizgileri gösterememek, belirsizlikler yaratır her türlü eylem ve davranış, olguların işine yarayacağı gibi devrimci adaleti de tartışır hale getirecektir.

Bugünkü süreç, böylece yanlış bir eylem çizgisi esas olarak milletiyeği bir anlayışa kaynaklanıyor. Ne ye nazık ki bu tür eylemlere çokça rastlanıyor.

Kendilerine sosyalistim, M-Lyim diyenler, eylem hedeflerini halkı kırarak ne göre belirlemiş, dahası dost ve düşmanları işi seçmede durumundadırlar. Bu yapılmazsa, ister istemez olguların bu zemine politikaya yapmasına hizmet edilecek kontrgerillaın ekmeğine yağ sürülecektir.

"Halkımızı güç ettirmeye devam eder-

lerse biz de güç ettirmişe balız..."

"... Yakıplıyı Kürdistan... Türkiye'nin de yakıplı yakıpları yerleri vardır. Kültür değerlerimiz talan edilmeye devam ederse, biz de kültür değerlerine yenelebiliriz." (A. Ocaklı: Özgür Gündem)

Bu düşünce tarzı tümünden yanlıştır. Olgarın Kürt halkını baskı ve katliamlarla güç ettiriyor diye devrimlere de başka halkları baskı ve güç ettirmişler. Olguların gücün amacı bellidir. Halk güçlerini dağıtmak, etkisiz kılmak, gerillayı yok etmek, devrimcilerin halkı güç ettirmekten ne çıkarı olacaktı? Gerçekten halkların kardeşliğine inanıyor ve olguların kardeşlik sloganının sahte olduğunu biliyorcası, bize düşen görev bu oyunu açığı çıkarmak olmalıdır. Nitekim Sivas katliamı bu yönü her momentiydi. Bu noktada devrimci esas olarak halkların kardeşliğini işleyip din, mezhep ve tüm milletleri temelde halkların birlikte macadelesini savunarak olguların oyunlarını bozmak durumundadırlar. Başbağlar gibi katliamlar ise olguların işteyleye çıkışın ve halkların kardeşliği yenne halkların düşmanlığı körükleyen bir işlev görmüştür.

Devrimciler olguların propagandasının etki altında kalan halkları güç ettirmiyor, olguların aynı taktikleri kullanmaz. Kuşkusuz devrimcileri ibhar eden, tüm uyarıları rağmen karşı-devrimci hizmete arız edenler giddet dahil çeşitli yöntemlerle etkisiz kılınacaktır, kılınmalıdır da. Arın bu da asla çocuk, kadın, yaşlı demeden köyleri yakmak, yerleri bir etmek ve güç ettirmek değildir. "Onlar güç ettiririz biz de ettiririz." tür bir yaklaşımla devrimci değil, olsa olsa halkı bir intikamcılıktır. Amaç, "Burasi Kürdistan'dır. Türkler güçlü ve faşistliği besliyor, Kürdistan Türklerden temizlenmelidir", ise, hemen belirlim ki bu düşünce katıksız kaba bir milletiyeğdir... Başbağlar gibi saldırılar sonucunda Türk halkı Kürdistan'dan yer yer göç etmiştir. Hatta Elazığ, Malatya, Antep, Maraş vb. yerlerde de Kürt-Türk çatışmaları yaşanabilir. Aynı politika Alevis-Sünni düşmanlığına birleştirilirse de, çok daha büyük bir alanda din ve Türkçü kavgasına dönüşür.

"Faşizm Kürdistan'ın yakıplıyı güç, kültür değerlerini talan ediyor." Faşizmin doğası bu, başka türlü yapamaz. Ama faşizm yakıplıyı güç eylemleriyle halkı "Türkiyenin de yakıplı yakıpları yerleri vardır. Kültür değerlerimiz talan edilmeye devam ederse, biz de kültür değerlerine yenelebiliriz." şeklinde anlamaz. Bu durumda devrimcilerin farkı nerededir sorulur: cevabı belirsiz hale gelir. Devrimciler meseleleri derinleştirecek açığı açmaz, yarımadan yakıplıyı yok kılmaz, cezalandırır. Halk ki kültür değerlerini tahrip etmeye hiç düşüncem. Çünkü bu değerler tüm halkların ortak hazinesidir. Onları yok etmek, yakıplıyı güç, korumak gibi bir görevimiz vardır. Sosyalistim, devrimciyecek bu böyle olmalıdır. Kaldı ki, Kürt ve Türk halklarının bir birlikte birlikte yaşadığı ve halkların kardeşliğinden söz ettirmiş oluyuz, bu tür intikamcı ve sosyalizme yabancı bakış açıları çok daha tehlikelidir. Bu bakış açısı, halkların kültür değerlerine, halka, insana önem vermemektedir. Sosyalizmin halktan, değerlerden ve adalet anlayışından soyutluyor, devrimci macadeleyi sadece askeri bir bakışa indir-

gelmektedir. Bu anlayış kendi dışında, kendi egemenliğini kabul etmeyen, kendine hizmet etmeyen herkesi düşman görmeye ve giderek de onları çatışmaya mahkumdur. Biz ile de çatışarak güç toplama, düşman yaratma, halkı yavaş olara salıfaları stratejisiin takipçisi olamıyor. Birakalım bütün düşman yavaş. Bizim görevimiz halkları kardeşlik temelinde esas düşmanları olan olguları ve emperyalizme karşı birleştirmek. Halkları güç ettirmek değil, ülkelerine sahip çıkmalarını sağlamak, olguların tüm baskılarına karşı topraklarını terk etmemeleri için macadeleyi etmektir.

Bugün özellikle Alevi ve Sünnilerin, Kürt ve Türk halkların birlikte yaşadığı yerlerde Sünni ve Türk köyleri, Alevi ve Kürtleri karşı güdümce güdümlerle dölendürüyor. Olgarın devrimci ve yurtseverlere karşı topyekün savaşta tüm kollarını kullanma kararındadır. Saldırı çok boyutlu olup, sadece Kürdistan genelinde değil, Türkiye'de, Kürdistan'da, kısaca ülkemizin her tarafını kapsamaktadır. Bu yanlışla düzene karşı savaşarak herkes daha sonumla davranmalıdır.

MHP'nin faaliyetleri polis ve ordu içerisinde giderek etkisini artırıyor, süregelen ve giderek çöbalecek katliamların ardından bu güçler tarafından yapılacaklardır. Faşizmin Sünni ve Türk halkını yanına alıp Alevi ve Kürt halkına karşı savaşarak temelinde gelişen politikasını bozmak görevi devrimcilerindir. Ancak bu görev, "onları yarıpasa biz de aynımsın yarıpasa" düşüncesiyle başlanamaz. Türk ve Sünni halkı, faşizmin üzerine oynadığı oyunu her türlü devrimci yöntemle açıktıyıp, taktiklerimiz, eylem hedeflerimiz buna göre belirlenmelidir.

Olguların Sünni halkı kırsıktarak malzeme verilmektedir. Bunun için Sünni ve Türk köylere hedefsiz saldırılarında, çocuk, kadın, yaşlı öldürme çekimdeki eylemlerden uzak durulmalıdır.

Ne nahasın olursa olsun (giddet dahil) silahlandırma da olsa Sünni ve Türk köylere giriş gerçekleri anlatılmalıdır. Sıradan, halktan insanları din ve Türkçü temeline aldaltım kabul ederek hedefe almamalıdır.

MHP'nin faaliyetleri ve örgütlenmeleri gelen notaklarda 12 Eylül öncesi misyonlarını yeniden oynamaya başladığından, ülke genelinde düşman hedefleri arasına almalı, MHP ile kontrgerilla örgütlenmelerini aynı kaba etmelidir.

Kuşkusuz bütün ötesinde de devrimcilerin yapması gerekenler vardır.

Olguların silahlı saldırısına uğrayan halk kesimlerini, köyde ve kentte, her yerde Savunma Komiteleri temeline örgütlenmeli ve silahlandırılmalıdır.

Halkın bilimsel seviyesinin uygun olduğu yerlerde, halkın günlük yaşamının ihtiyaçları komiteleri tarafından düzenlenmesi örgütlenmelidir.

Saldırıları karşı halk milletlerini çoğaltmalı ve gerillayı yaygınlaştırmayı güçlendirilmelidir.

Yerleşim bölgelerinde olguların işi bilgi yaratan, sömüren, halkı baskı yapar macadeleyi engelleyen, halkın yozlaşma sına ve değerlerinin yok edilmesi ni met eden kişi ve kurumlar faaliyetlerini son vermezlerse, hedeflerimiz arın almalı ve çeşitli biçimlerde cezalandırarak devrimci otortifi hakını kılmalıdır. **Ö**

Ya iktidar, ya iktidar...

"Diyanbakır-Kurtalan trenini dahi seferden kaldırma zorunluluğunu duyan, Olağanüstü Hal Bölge Valiliği'ne göndererek vali bulamayan bir devletin kendi açını görmeye hırslı dükkan sahpelerinde yara arayan sürcülerinden çıkarmaya kalkması düpedüz aptaldır."

Bu satırlar 31 Ağustos tarihli gazetelerde yayınlanan "Çiller'in Gizli Terör Planı" üzerine yazılmış.

Üstelik, bu sözlerin sahibi de burjuvazinin "has" kalemörlerinden... Anlaşılan Çiller kendi adamlarını bile ikna edememiş.

"Simdi bu önlemlere bakarak, terörle karşı başlı sonuç alınması için bunların yeteceğini" ileri süren kişi mi, bilmiyoruz. Ama çıkarsa bu o kipi- nin adına şaşmak gerektirir söyleyebiliriz."

Yazar, Çiller'in terörle karşı "önlem"lerinin kepenk indiren, kurtak kapatana öngördüğü cezaların "inanılmaz" olduğunu. "Gerçekten bu önlemlerden, halka yönelik olanlar inanılmayacak kadar yanlış bir yaklaşımla üretilmişlerdir," diyor burjuvazinin kalemörünü birkaç satır ilerde de "gözetli süresinin uzatılması"ni eleştirirken bu "yaklaşımı"nı adını da koyuyor.

"Hele terör süpü sanıklarının yargılama sonuna kadar tutulup kalmaları öncelikle "adalet" dağıtma makul yükümü olan devletin bu temel görevini terk edip tam bir ceberrut devlet olmaya karar verdiğini ifade eder."

Evvel, bu satırların yazarı, burjuvazinin, düzene sadakatından asla güphe etmediği, etmeyeceği, kalmayacağından ötekay Eski'dir.

Neyi eleştiriyor Oktay Eski? Ya daha önemlisi niye eleştiriyor? Katliam ve infaz politikalarına şartsız onay veren,

HEP'ileri için savcılara ikide bir "izmeyi" aşırı- mayın" uyarılan yazarın Eski'deği mi yoksa? Eski'nin satırları düzen adına, düzenin içinden bir tiratır. Devletin mücadele karşısında acizli- ğinin ve halka karşı ceberrutluğun tiratıdır.

Devrimci seçmiş atmosferinin ve vadedilerin tozu dumanının dağılması başladığı sürçeye kırıl- zın gidecek derinleştirilmiş hesaplara yapılar. Sonra krizin derinleşmesine bağlı olarak düzenin aç- malarını düzene getirtiler. Gelinen nokta ise düzen açısından gerekten bir çaresizlik, alternat- ivesizlik. Elemenin sifirinin karşısında her şeyin tek "çare"ye, teröre kilitlendiği bir süreçtir bu.

Eski bu bunalımdan, bundan duyduğu rahat- izesizliği yazıyor satırlarına. Ve "halkın gönülünü ve güvenini kazanma" politikasını öneriyor devlete.

Ne var ki, bu artık oligarşinin atamayacağı bir adm.

Elemen sınıfların ne ekonomik, ne de siyasal paketlerinde, sözde bile olsa, buna dönük tek bir şey yok. Olamıyor.

Çiller'in son olarak gündeme getirdiği "terörle karşı önlem paketi" gerekten de düzenin çaresiz- ğinin, alternatifsizliğinin nesimleştirilmiş belgesi- dir. Elinde tek kozu kalma kötu bir kumarbazın ruhi hali vardır iktidarda. Terörden başkısı çok yok- tur iktidarı elinde ve üstelik bir kumarbazın bağı- na gelebilecek en kötü şey olmuş, iktidarın elini herkeş görmüştür.

Çiller DYP'nin grup toplantısında terörle muca- delede ne kadar başarılı olduklarını anlatıyor, ka- nıtı basit: "Terörle başı dertte olan ülkelerde yedi günlük görevlilerin ölmesine karşılık bir terörist öldürüldü. Çınsa bizde bu tam tere."

İğin, koalisyonun başında gözetli süresinde düzenlemeleri bir "demokrasi gövü"na düştü- rerlerinin artık şov yapacak takatları ve gözetli sü- resinin, pıgırmak yasasını uzatmaktan başka ön- lemleri kalmadı.

İğin başında "Halka şefkat, gerillaya şiddet" di- yenler, katliamları da sonuç alamamaları peşin- den tüm halka yönelik "ceza" yasaları çıkarıyorlar.

Düşünebiliyor musunuz, örneğin Diyanbakır'ın Batman'ın, Cizre'nin binlerce esnafı bir günde gö- zaltına alınıp tutulacak ve buralarda dükkanlar 6 ay açık olmayacak. Akla, mantığa, politikanın gerçeklere sığmayacağı böyle bir yasa acizlikle başka neyin ifadesi olabilir ki? İktidarın devrimci ve ulusal mücadele içindeki işi attığı her adam onun açmazlarını derinleştiriyor, örneği Çil- ler'in bu pakettir.

"Demokratikleşmek için tarihsel uzlaşma" gibi şatafatlı bir gerekçeyle koalisyonu ortak olan SHP'ilerin bu konularda sesi çıkmıyor artık. IS- KİLYE ve yeni başkanlarının kim olacağıyla o ka- dar meşgul ki gözetli süresinin uzatılması için onları ilgilendirmiy- or.

Düzenin kendi içindeki alternat- ivesizliği, çaresizliği "muhafezesi" ve "en'uz" kalmadı- na da gösteri- yor kendini. Düzen burjuva an- lımda muhafeze kalmayabilir neredeyse. Çünkü kimsenin düzen içinde bulun- ma "çare"si, bir al- ternatif yoktur.

Özellikle me- yasaları yarığın- mal kaçırıcısına çıkarılıyor; MHP'ilerden olu-

şacak özel ordu yasası, bütün bir halkı "suçlu" gö- ren, "terörist" sayan yasalar, biçimsel demokra- sinin gereği olarak da olsa Meclis'te dahi tartışıl- madan hızla geçiriliyor. Karun hükümdare ka- rameleri hallediliyor her şey. Bu acele niye? Te- las buradan ne işte; yarımsızlık telaşı.

Elemenin çaresiz ve alternatifsiz olduğu, ama ezilenler adına bir alternatif kendini tüm bu- yutlarıyla dayatmadığı bir tablo var bugün ülke- mizde. Siyaset uzmanları "galeceği belirsiz" üke- ler kategorisine sayıyorlar ülkeyi. Ülkenin "ge- leceği" belirsizliğine "yarın" ortada görünü- yor. Yarna, yarınımıza sahip çıkamadık durumunda- yız.

İktidarın eksenleri elini gördük. Tek bir koz- dan başkısı bir şey yok elinde. Terör kuzul- ya güçlü görünüyor, blof yapıyorlar. "Rest" diye- rim artı. Emeğin elinde sayısız koz var. Yoksul- ğumuz, milyonları bulan sayımız, tarihsel hakli- ğımız, kader ortaklığımız, emeğin için can be- deli dövüşün savasçılığı bağında toplanan dev- rimci hareketimiz... "Rest" diye- rim. Ve üstelik bir- bir kumar oynamıyoruz. Bir kez kazanacağız kesin. Tarihsel haklılığımız var orta yerde. Bir kez masadaki tüm defterler bizim. Bizim yaratılma- mız, üretilebilirliği hepisi. Yalnızca bizim olan ala- cağız. Her gün yeni bir "terör paketi" çıkarsalar da bölgenin aldamamalıyız. Yavaşladık tek şey var: "Rest" diye- rim: "Ya iktidar, Ya iktidar" ○

Politikada Bu Hafta

Kontrgerilla taktiklerinin panzehiri dewimcivasaşyükseltmeektir

Düzen "huzur" bulmak için ülkedeki cezaevlerinin sayı- sını 5-10 ve belki 20 katına çıkarmak durumunda. Ya da ül- kenin tamamını bundan böyle tel örgüyle çevirmek. Hem de bunları açmak ilanı etmek... Çiller iktidarının ulusal ve dev- rimci mücadeleyi "ezmek" için gündeme getirdiği yeni "te- rör yasası" bunu gerektiriyor.

"Huzur"u silahlarda arayan oligarşi 20 binlik özel or- duyda da yetinmiyor, düzene, karşı-devrimci kitle tabanı olabilecek tüm kesimleri, Erzincan'da Sivas'ta olduğu gibi silahlandırmaya çalışıyor. Devrimci ve ulusal hareketi, da- ha de ötesi muhalif potansiyel taşıyan tüm halkı "bitirme- ye" oynuyor.

Oligarşi terörünün kahcaştırarak, terörün etkisini yaşı- nın her anına, her alana kadar uzatmak için projeler ge- liştiriyor ve uygulamaya geçiyor. Çıkartması düştüğünü ya- sadan, MHP'ilerden oluşan özel orduya, Sivas'ta, Erzincan'da silah dağıtılmasına kadar tüm bu gelişmeler, ülke- mizdeki sınıf mücadelesinin seyrini ve şekillenmesini etkileye- cek gelişmelerdir.

Öncelikle bu gelişmelerin, oligarşinin yapmaya çalıştıkla- rının ciddiyetini ve çapını kavramak ve buna uygun politika- ları üretmek durumundayız.

Bunu kitlelere kavratmak ve kitleleri bu projelerin önü- ne çıkerek olanı ok, büyük bir bütünüyle ne yazık ki henüz kendisi bu noktaya gelmiş olmaktan uzaktır. Ne pratikler, ne de dergi sayılarında yazıp çizdikleri böyle bir görevin yerine getirmeye çalışıldığını ipeçlerini vermiyor bize.

"Sol" adına pratik gerekten bir "yok"luk tabusu çizili- yor. Savasına gücüne sahip olup olmaması bir yana, sol var olan gücüne savasamak gibi bir cabadan da yoksun. Bir- kaç "demokratik" etkinlikte bulunmak, arada bir gazete sayılarına ilanlara, basın açıklamalarına imzasını koymak, çoğuna yetiyor da artıyor bile. Pratikteki durumu bu olan solum dergi sayılarından da durumuna kendi marjinal- ıklarıyla da bu mücadelede, savas geçirdiğin kopukluğu- nu kanıtıyor. Böylesi gelişmeler onların sayılarında hiç- bir politik önermesi olmayan bir "tahli" konusuna olarak yer alıyor yalnızca.

Ülkemizdeki bir iç savas yaşamıyor. Ve üstelik bu iç savas, kimsinlerin görmek istedikleri gibi yalnızca Kürdistan'da sını- rı olmayan, ülke çapında süren bir iç savastır.

Bu anlamda, bugün devrimcilerin önünde krizi ve iç savas devrimci bir muhtevada geliştirmek görevi vardır. Devrimcilerin, yurtseverlerin bu görevin üstesinden gelemedik- leri noktada, sürci oligarşinin hedefleri ve politikaları be- lirleyecek, sürç, örneğin bir Alevis'ün, Kürt, Türk çatı- masına açılacak, savas sınıflı yanının üstü örtülecektir.

Sol gelinen noktada enerjisini, dikkatini, gücünü bu so- run etrafında yoğunlaştırmamalı. Bu yoğunlaşma, infazlara, katliamlara, kuyuplara karşı bugünün dayattığı mücadeleler içinde yer almakta gelecek ve oligarşinin artık iyice so- runlaşan manevralarını boşa çıkarmak için bir bütün ola- rak devrimci savası geliştirmekte somutlaşacaktır.

Kendi küçük dünyasında mayne ve küçük "is"lerle oynayan bir ok, açtık ki, bunu basarızam. Büyük idealle- rin ve iddiaların peşindeyken büyük düşünmek, büyük oy- namak zorundayız.

Devrimci hareket bugün tüm handikaplarına rağmen po- litikalarındaki cesaret ve özveriyle bunu başarmaya, şehir- de, kırsal savas geliştirmeye çalışmaktadır. Bu savasta yer- len kayıplardan dolayı devrimci hareketi eleştirmek, kendi hareketlediklerini haklı göstermeye soyunmaları kavraya- madığı nokta budur. Büyük ideallerin ve iddiaların savası veriliyor, bu savasın gerektirdiği bedeller, kayıplar ve öz- veriler de, bu savasın gerektirdiği cesaret de büyük olaca- ktır. Buna varacak, bu savasın devrimci olmanın onuru ve misyonu hak edilmiş olacaktır. Yoksa gerişi boştur, laf gü- zaftır. ○

İşkencecilere onu unutturmayacak, binlerce Baki sırasını bekliyor

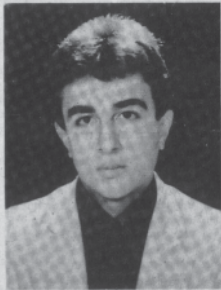
Unutturmayacağız

Yüreğim alıp kavgaya yürüdüm
Yürüdüm dağları doruğuna
eristiğim hey...
Kurumasın diye sevdâ fidanı
ökmem alıp yüreklerde böbüştüm
Günlerim gecelerim
dosta adını hecelerim
Yüreğim hey, gecelerim...
Derviş olan kavga kucağındadır
Kan bulan şerh tırnağındadır..."

Yaşamı, yetenekleri, özlemleri, umutları, sevinçleri, üzüntüleri, sevdası ve inancıyla, halklarımızın eşi, özgür yaşayacağı günlerin özlemiyi yapıp tutuşan bir devrimci: Baki Erdoğan...

O katledildi. Hem de en içgüç bir şekilde. Tam on gün boyunca işkenceciye işkenceye uğratarak. Elektriklere tutuldu, elleri ayakları yakıldı. Yetmedi işkencecilere; duvarlara vurularak kafası kanı sızdırdı duvarları bir de Aydın hücreleri tankilik etti ve Baki Erdoğan'ın da tando hücre duvarları.

O, düzenin ihtiyacı olan ve yaratmak

Baki ERDOĞAN

çin elinden geleni ardına koymadığı, kendi küçük dünyalarına hapsoğlu, sadece kendi çıkarları için yaşayan, en yakınına dahi güvenmeyen, geleceksiz in-

Baki Erdoğan'ın vücudunun çeşitli yerlerinde yanık izleri söz konusu. Cenazesini görenler vücudunun daha bir çok yerindeki işkence izlerine tanıklık etmektedir.

sanın aksine, kendisinden daha fazla, insanları, halklarını sevdiği ve bunun için ölüm de dahil her şeyi göze aldığı için katledildi. Katledildi, çünkü, o inançlı, mücadeleci, zaferi, geleceğin insanıydı ve devrimci...

Onun adı oldu; yoldaşlarını, sıralarını içinde taşıdı tüm gücüyle. İşkenceciler aldığından itibaren ona tahammül edemediler. Çünkü haykırıyor, slogan atıyor ve direniyor o...

"BAKİ'Yİ HİÇ UNUTMAYACAĞIM"

"10 Ağustos 1993 Salı günü idi. Baki gelmişti; daha önce de gelmişti. Saat 01:00 veya 01:30'da yatmıştık. Saat

02:30 ya da 03:00'e doğru bir gürültü duydu. (...) Bakım bir sürü insan ve ellerinde silahları vardı. (...) Sonra Baki'yi gördüm direniyordu. Ağzını kapatıyorlardı ama beceremiyorlardı. Baki durmadan slogan atıyordu. (...) Sonra da Söke Sayındeki polis karakoluna götürüldü. Birden Baki'nin sesini duydum. "Kahrolsun Faşizm, İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek" diyordu. Hep Baki'nin sesini duyuyordum. Direniyordu." (Nazlı Hamamcı, Baki'nin gözaltına alındığı evin sahibi)

Mayasında direniş vardı onun. Direnmiyordu ve sonuna kadar direndi. Küçük bir şey almak için saatlerce uğraşıp iş-

Polisten yeni bir infaz daha Yaşar Bulut'u (Agit) saygıyla anıyoruz

25 Ağustos günü yapılan devrimci bir eylem sonrasına bölgeyi çevreye alan polis, bir eve baskın düzenleyerek evde bulunan Yaşar Bulut'u ağır, Şerif Kartal'ı ise hafif yaralı olarak gözaltına aldı.

Vücudundan dokuz göğüs civarında olmak üzere 15'ten fazla kurşun çıkan Yaşar Bulut, saatlerce hiçbir tıbbi müdahale bulunulmuyarak hastane hastane dolandırıldı. 26 Ağustos günü ise oğlarsının istediği olmuştur. Yaşar Bulut şehit düştü.

Yaşar Bulut 30 Ağustos günü Mahmutbey Küçükhalkalı Mezarlığında yakınlarının, dostlarının ve ÖZGÜR-DE'Yİ ailelerin de katıldığı bir törene toprağa verildi. Tören sonrasına mezarlıktan çıkılarak saldıran polis, aralarında Devrimci Emek muhabirinin de bulunduğu 4 kişiyi gözaltına aldı.

2 Eylül'de katliam ve gözaltılar Genç Ekin Sanat Merkezi'nde Devrimci Emek dergisinin düzenlediği ve Şerif Kartal'ın yakınları, Perpa katliamında "kayıp" olan Erdoğan Şakar'ın eşi Hanım Şakar, ÖZGÜR-DE'Yİ aileleri ve İHD avukatlarından Sevim Akad'ın da katıldığı bir basın toplantısıyla kinandı.

1973 doğumlu Yaşar Bulut (Agit) yaşamını inpaatlarda boyacı ustası olarak kazanıyordu. 1990'da T KEF saflarına katılan Yaşar Bulut son olarak görev üstlendiği T KEF/LGB'de mücadelesini sürdürürken şehit düştü. Anısını yaşatacağız.

Yaşar BULUT

"Baki çok sevdiği halkı için can verdi"

11 Ağustos'ta Aydın Emniyet Müdürlüğü'ne gözaltına alındıktan sonra 22 Ağustos'ta emniyette işkenceye katledilen Baki Erdoğan'ın öldürülmesine tepkileri sürüyor. Baki Erdoğan'ın katledilmesinden sonra basın açıklamaları yapan SHP Bodrum ilçe Başkanı ve İHD Bodrum Temsilcisi, sorumluların ortaya çıkarılmasını istediklerini söylediler. Katliamdan devletin sorumlu olduğunu ve İçişleri Bakan'ının istifa etmesi gerektiğini belirttiler ve "Yeni Baki'lerin olmasını önüne geçmek isteniyorsa ortak mücadele etmek gerekir" dediler.

İşkenceye katledilen Baki Erdoğan'ın cenazesi gizlice polis tarafından kapılarak Sivas'a toprağa verildi. Polis işlediği suçun telasıyla herhangi bir açıklama yapmadan acizlik içinde aileyi başına alarak cenazeyi göndürmeye çalıştı. Ama bunu başaramadı. Halk devrimcileri sahip çıkıyor. İstanbul'dan ÖZGÜR-DE'Yİ ve OKMD'den oluşan heyet hem otopsi yapılmasını sağlamak

hem de ölüm sebebi araştırarak üzere Sivas'a hareket etti. Kendisiyle görüştükümüz ÖZGÜR-DE'Yİ üyesi Necla Can yaşadıklarını ve izlenimlerini gazetemize şöyle anlattı: "Sivas'a gitmemizdeki amaç Baki Erdoğan'a nasıl ve ne tür bir işkence yapıldığını tespit ederek otopsi yapılmasını sağlamaktır. Bir heyet oluşturarak Sivas'a hareket ettik.

Sivas'a vardığımızda bizi Mücadele temsilcisi karşıladı. Burada açıkça görülen yoğun bir denetim vardı. Daha sonra Baro'ya giderek avukat talebinde bulundu. Avukat talebimiz kabul edildi. Yapılmayı düşündüğümüz otopsi için ayrıca doktor gerekiyordu. Tabip Odası'ndan doktor istedik fakat o anda doktor olmadığı için bu işleştirmiş geçtikten. Baki'nin doktor olan akrabasıya görüştükümüzde akrabalık bağı olduğu için kendisinin otopside bulunmasının mümkün olmadığını söylediler.

Bu babalarımızın ardından Baki Erdoğan'ın annesiyle hastanede görüştük.

Annesi diğer iki çocuğunu tedavi ettirmek için hastanede bulunuyordu. Annesiyle sohbetimizde bize neden geldiğimizi sordu.

Biz de heyet olarak geldiğimizi, otopsi yaptığımız için burada olduğumuzu söyledik. Annesi bize karşı çok sıcak davranıyordu. Oğlunun katledildiğini söyleyerek ikinci bir otopsinin yapılmasını kendisinin de istediğini söyledi. Her men arkasından bizlere de bir şey olmasından kaygı duyduğunu, Baki'nin de böyle söyleyerek "Benim ölümümü ya işkenceye ya da dağlarda duyarsınız" dediğini anlatarak endişelendiğini bildirdi. "Sizler çok gençsiniz. Baki çok karardı. Halkım için gödeceğim dedi, canından çok sevdiği halkı için can verdi. Bir şeyler yaparsanız herhangi bir şey demeyeceğim ama ölenler hep sizsiniz" dedi. Bizler de kendisine mücadeleyi ve ödememiz gereken bedelleri anlattık. Mücadele etmek için silah elde savayarak gerekmediğini, demokrat bir insan olmanın

Necla CAN

bile katledilmek için yeterli bir neden olduğunu anlattık. Annesi Baki'nin çocuklarının en büyüğü olduğunu ve onun yerinin kendisi için ayrı bir yere sahip olduğunu anlattı. Baki'nin Ezman'da öğretmenlik yapan kardeşi ağabeyisine büyük saygı duyduğunu ve yaptığı işten onur duyduğunu açıkladı.

Cenazenin kaldırıldığı köyün ilçeyi bir özelliği bulunmaktadı. Köyde özel time ve jandarmaya ait köyhanları vardır.

kenciler, o ya suyu, ya da slogan- la yanıt veriyordu.

"Beni alı nezarete götürdüler, sonra sesler duymaya başladım. Neler olduğunu anlamıyordum. Sesler daha da yaklaşıp, Bir şeyler soruyor; bağıyorlardı. Ya Bak'ın sesi gelmeye başladı. Bak'ıye bunlar kim diye bağıyorlardı. Baki söylemeyece diye davuluyorlardı..." (Nazlı Hamamcı)

"... İlk olarak 19 Ağustos 1993 akşamı Bak'ın ve polisin bağırtılarını duydum. Polis konuşmaya çalışıyorlardı. Baki de buna karşı isyankar bir şekilde "bilmiyorum, cevap vermiyorum." diyecek polislere bağıyor Ağustos gecesi aynı bağırtıları tekrar duydum..." (Orhan Tarhan, aynı operasyonda gözaltına alındı)

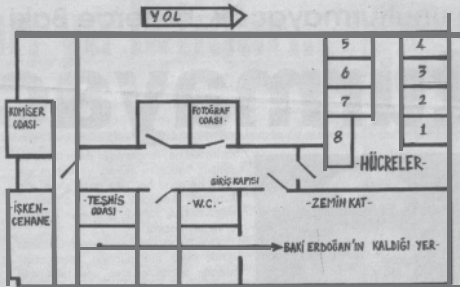
"...19lu akşamı nezarethaneye götürüldüm... Sabah nezarethanenin içini görmeye başladığımda ilk dikkatimi çeken battaniyenin üç ayrı bölünesinde kim biriktirilmişti. Duvara buluşma izlerinin battaniyede olduğu kanı o an olduğuna anlamak zor değildi. İzlerden kafasının orada için duvara vurulmuştu anlaşıyorlardı. Çünkü bu izler saçlarda bulmuştu, ince çizik çizik izlerdi. Kafası orada duvara vurulmuş olsaydı izlerin belli bölümlerinde darbe anlamına olacağı kanı kumelenmesi görüşüme gerekirdi, ama yoktu." (Yunus Demir)

"SİZ KENDİNİZ BAKIN, SİZ İYİ OLUN"

Bak'lı katillerden her gün yalan üzerine yalan ürettiler. Korkularından bir türü "Biz öldürdük." diydemediler. Çünkü onu duyacak cesaretleri dahi yok. Onun için, cinayetlerini örtbas etmek istedikler. Ama onu da beceremeyip, yüzlerine gözlerine buluşturdular.

Aydın Emniyet Müdürü Şevket Ayaz, ilk gün yaptığı açıklamada "Baki anırlıydı, drenyor, kafasını duvarlara vuruyordu." diyor. Oysa Aydın Valiliği, daha "temkimi" davranarak, Aydın Devlet Hastanesi'nin bilinci olarak hazırladığı "Solumun Yetermezliği" raporuna paralel bir şekilde Bak'ın "Tüberküloz" kanı olduğunu söyledi.

Yalan söylemesini dahi beceremiyorlardı. Onların yalanlarıyla Bakı "Tüberküloz" dan mı ölmüştü, yoksa "kafasını duvara çarparak mı" ama hiçbirini Bak'ın gözaltına alındığı operasyon dahilinde gözaltına alınan Mahir Kapon, Orhan Tarhan, Cengiz Şengül, Ramazan Alacak, Yunus Demirci ve Zeki Çalkı Aydın Mesrutiye Karakolu'nda nasıl yavaş yavaş kaldığından kanı kanı kanıydılar. Hepsi Bak'ıyı görmüş ve işkenceye ta-nıklık etmiş, işkence evden alınmayla bağlanmış, son ana kadar sürmüştü. Tüm vücudu yara-bere çinçeydi. Cenasinde çekilen yedide görüntüleri de bu-

nun bir başka kanıtını oluşturunur. Bu görüntüler ve tanıklıklar hiç de "Tüberküloz" ya da "solumun yetermezliği" gibi bir ölümün olmadığını gösteriyor. Aynı evde kaldıkları Naza Hamamcı'nın anlatımlarını yukarıda verdim. Baki karakolda diğerlerinden ayrı tutularak tuvaletin yan tarafında bulunan, demir parmaklıkları hücrede kalyordu.

"Ben Cuma akşamı 6 civarında tuvalete çıktım. Koridora açılan kapıdan girince biraz daha ilerledim ve demir parmaklıkları kapalı bölmele bakımdım. Sağdaki bölmede Baki Erdoğan'ın gördüm. Parmaklıklardan baktığımda sağdaki duvara sırtını dayamış oturuyordu. Altında için bir battaniye vardı. Gözleri yumuktu. Elleri başına doğru hareket ediyordu. Bacakları ve kafası ise yerde bir bir şekilde yatıyordu. Kafasında, kollarında, bacaklarında ve gövdesinin çeşitli yerlerinde yara izleri vardı. Yüzünde de darp izleri vardı. Gözlerinin altı koyu bir şekilde morarmıştı. "Baki nasılsın" diye seslendim. Gözlerini açtı ve bana baktı. İlk önce "kötüyüm" dedi. Sonra sanırım moralini bozmadık için "dare ediyim." dedi. "Siz kendinize iyi bakın. Siz iyi olun." dedi. Ama güçlüğü ve kesik kesik konuşuyordu. Boğaz sıkılmış gibi. Yarıları üzerine merhem gibi bir şey sürmüştü. Daha sonra gardiyanlar mihvale etmiş ve tuvalete girdim. Açık kırmızı bir ortalı oluyordu. Ebielsen çikarımış ve parmaklıkları asılmıştı. Ertesi gün geldiğimde onu götürmüştüm. Ama ebielsen hala demir parmaklıklardan asılıydı. Pazaratışını keder da asıl kalmış (Zeki Çalkı) Diğer tanıkların anlatımları da ayrı doğrultuda. Hatta bizzat hükme çıkardığı yalancılar buydı.

"... Duyuyordum. Arada kültü kültü sesler geliyordu. Bağırtıyordu. Duymamak için kulaklarını kapatıyordum. Sonra kadın sesli birini duydum. Bak'ıye çok kötü kültü ediyorlardı. Pis şeyler söylüyorlardı. Baki'yi duyuyordum, canı-

nı yakıyorlardı. Bazen duvara bir şeyler vuruyorlardı. Sanırım Bak'ıyı vuruyorlardı. Baki sesler gitmeye uzaklaşıyordu. Benim durduğum yerde, karşımda tuvalet vardı. Binsi tuvalette geldim. Kalktım baktım. Polisler kovularla su dolduruyorlardı. Doldurdıkları suları Bak'ın üzerine atıyorlardı. Bak'ın olduğunu sesinden anladım..." (Nazlı Hamamcı)

"Saat 22:00 sıralarında koridorından gelen sesler duyuyaya başladım. Duyabiliyordum çünkü hücre kapılarının altındaki salon ile koridor arasında sadece bir kapı bulunuyordu. (...) Daha sonra gurultular geliyor; gurultular sanki bir sopolay sandalyeye oturan bir kişiye vuruluyor gibi. Sandalyeye sopanın düzensiz vurulmaları duyuluyor. Üzerinde birinin bulunduğu sandalyenin duvara itilmesini, yere düşmesini hissettiriyordu. Bu seslere göre Baki Erdoğan tekrar sorguya alınmıştı." (Yunus Demirci)

Ondan "her şey almak" çok uğraşları. Yaralarını merhem sürüp, seumlar verdirler. Ama, işkenceyi uzatmak. Ama yanıldılar. O ölümü kukalakı pahasına, sessizliği seçti. Ölüm onu yakaladığımda, işkencecilerin yapacakları hiçbir şeyi yoktu artık. Sadece yalanlarından başka.

"... Sabah tekrar nezarethaneye alındım. Etrafta sarğı için kullanılan bantlar ve pamuk kalıntılar görüldü. (...) O gün sesler duymaya başladım. 3-4 saat süren sessizliğin ardından kordör yeniden hareketlenmiş, işkenceciler kordordıydı. Telagi bir koşturmaya başlamıştı. Eyaletimiz toplanıyor, acele eden gidiyordu" bu konuşmaları oluyor, telagi eşyalar toplanıyordu..." (Yunus Demirci)

Günler günleri takit edecek. Devran öncecek. Ama Bak'ıyı hiçbir gün, hiçbir saat işkenceciler unutamayacak. Onu unutturamazcası binlerce Bakı sırasını bekliyor. Artık işkencecilerin karanlık dehşetlerinden korkuyu "yoldaş" edinme zamanı. ☐

Cesareti silah edinmiş aydınlarla ihtiyacı var

Av. Ulutan GÜN

"Ah dostum!.. Çok haklısın. Dünya güzeliymiş kapamız. Her iliziyor, her iliziyor. Ama tüm bu olanlara karşı hiçbir şey yapmıyoruz. Evet, bir şeyler yapmak gerekli, haklısın... Ama... ama insan yazamıyorsa diye küçük ayrıntılar vardır ki, bazen insanın bütün gününü meşgul edebilir. Benim de küçükleri ama bence çok önemli ve hemen halletmem gerekli olur bir sorunun var. Galiba çağrımıza olumlu yanıt vermeyeceğiz. Yani gelececeğiz, kusuruna bakmayız."

"Tabii tabii gelirim. Neden olacak bu protesto? Hand gün? Ah! Maalesef o gün çekilim var, mümkün değil camm."

"Yaa, tamamıyormu. Bir bitiş, sonra değil, ama şimdi ev tayyormu."

"Babam hastalandı, hemen mekemete gitmem lazım. Yoksa gelirdim."

"Su anda tatilimde. Döğük sesini duyunca not bırakın."

... Ve sonunda PERPA'daki katliamla ilgili siyah çelenkli protesto gösterisinin yalnızca şehitlerin aileleri ve derivatives sanatçıları katıldı. Ya aydınlar ve sanatçılar, "İleri-ri" aydın beyherimleri? Yoklardı. Yazarken, çizerken ne kadar yavaş ve samimiyetle yazıyor, aynı oranda samimiyetle davranıyor ve gelmediler protesto. Neden asana? Korkuyorlar demek yeterli mi? Olabilir korku duyuyor da olabilirler. Ama yarın kendi kapılarında geldiğinde ölüm mangaları, korkmak hiçbir işe yaramayacak. Kur-tarmayacak onları. Tik, tik... edecek kapı ve her zaman söyledikleri gibi "Sıra Sende" diyecek.

Karşımızda bir cinayet makinesi var ve her gün yeni cinayetler işlemekte hiçbir sakınca görmüyor. Bu makineye bir yamyla "korku salmak" da bir göre olan veriliş durumunda. Evet... korkuya kapılabilir insan. Ama ilerli demokrat olmanın, bu sıfatı anlamının bir gereği de "cesaret" değil midir? Ve eğer bu çevre tamamen kretitmedisye taşmak değil midir bakışları-na? İli sözde geldiğinde insan kesilenler, ma-sa başında sorunları tartışıp ilke kurtararak, "ne gerekirse yapabilir." diyorlar, bir ey-kanında neden acıyı duyuyor gerçekleri basıyıyorlar. Dürüst olamıyolar. Dürüst yaklaşımlarında. Bu maskeli baloya artık bir son verilmelidir?

Dürüst olsunlar ve biz de onları kokuşan dünyalarında rahat bırakalım. Hem aydın-çık, "İleri" sanatçık onayım hem de duyarsızlığın, sahtekarlığın denizinde yüzmeye devam etmesinler. Böyle olduğunda, kaypak yaklaşımlar devam ettiğinde, bak-mayacak, işin karışlarında olacağız. Daha çok yalana, gerçekçe basıyormak "zorun-da" kalacaktır. Bir sabırlıyız, bıkımadın, usamadan evleriniz, iyeleriniz, dernek-leriniz, sendikalarınız, lokalleriniz kapalı-mı ve maskeleriniz aşındıracaksız. Ta ki, bu maskeli yamamok önce edene kadar, Dür-üstte, yamamadığınız yazınızda olanlarız aspacız korku ve kaygıları. Aspacız korku duvarını. Başaracağız. Yitirilebilir bir san olmanın bilinci olanı, maskelerine tik-küröçleri diğerlerini. Ve aydınçık oyna-malarında daha fazla izlen vermeyeceğiz.

Bu halkın, emekçilerin "İddik" aydınla-ra değil, cüretli ve cesareti silah edinmiş aydınlarla ihtiyacı var. Emekçi hak böyle ol-mayınları daha fazla taşımamak şartında Silkeleyip atacak. ☐

Türk Tabipler Birliği Merkez Konseyi harekete geçti: "Baki Erdoğan'a tekrar otopsi yapılсын"

Devrimci kamuoyunun Baki Erdoğan'ın işkencele katledildiği açıklamasından sonra Türk Tabipler Birliği Merkez Konseyi bir soruşturma başlattı.

24 Ağustos'ta ZOĞUR-DER Başkanı Av. Zerrin Sarı Türk Tabipler Birliği Merkez Konseyine tekrar otopsi yapılmasını için girişimlerde bulunulmasını isteyen bir dilekçeyi basıyormuştu. Av. Zerrin Sarı dilekçesinde "Hipokrat yeminini onurunu korumak için doktorlar otopsi yapmalıdır." de-mişti.

Şimdi Türk Tabipler Birliği Merkez Konseyi, Baki Erdoğan'ın katledilmesiyle ilgili bir soruşturma başlattı. Soruşturma İzmir Tabip Odası yürütüyor.

Soruşturmaya ilgili olarak TTB Merkez Konseyi İzmir Tabip Odası Üyesi Ali Ayar, Türkcan Baykal, Haluk Aydın ve Yasemin Özi görevlendirildi.

Ayrıca konuyla ilgili bir açıklama yapan Aydın Tabip Odası Başkanı Altın Kabalak Baki Erdoğan'ın işkencele öldürüldüğü savılan üzerine TTB Merkez Konseyi'nin bir soruşturma başlatıldığını ve otopsiyi yapacak Baki Erdoğan'ın "Tüberkülozdan öldüğü" raporunu veren doktor ve görevlilerin ifadesine basıyıldığını belirtti. İnsan Hakkı Vakfı Üyesi ve Göğüs Hastalıkları Uzmanı Dr. Alparslan Berktaş da Baki Erdoğan'a tüberküloz teşhisi koyan doktorların meslekten uzaklaştırılmasını istedi. ☐

"Baki Erdoğan gibi İlrenerek savaşıcağız"

Devrimci Sol Halk Milisleri tarafından Baki Erdoğan'ın işkenceye katil edilmesine misilleme olarak Ege Bölgesi'nde çeşitli eylemlerlik gerçekleştirildi.

27 Ağustos'ta Manisa Soma'da Tütünbank ve Halkbank şubeleri Manisa Halk Milisleri tarafından molotoflanarak tahrip edildi.

29 Ağustos'ta Manisa'nın Turgutlu ilçesindeki 3 Bankası Şubesi Manisa Halk Milisleri tarafından Atayla Dışbank ve Etibank şubeleri de Atayla Halk Milisleri tarafından bombalandı. Atayla'da bombalanın yere Devrimci Sol bayrağı bırakıldı.

30 Ağustos'ta İzmir Halk Milisleri Menemen ilçesinde Konağ'ın, Manisa Halk Milisleri de tanisra Kırdağ ilçesi Hükümet Konağı ve resti bir aracı bombalandılar.

Burdur'da yine halk milisleri tarafından resti bir araç molotoflanarak tahrip edildi. Ayrıca entin çeşitli yerlerine "Baki Erdoğan Yaşayır Devrimci Sol Savayır" pankartı asıldı ve yazımlar yapıldı.

1 Eylül'de gazetemizi Devrimci Sol adına arayan bir kişi eylemleri Devrimci Sol Halk Milisleri'nin yaptığını belirtirken, Ege Bölgesi'nde gerçekleştirilen eylemleri sıraladıktan sonra şunları söyledi:

"22 Ağustos günü işkenceye katil edilen Yoldaşım Baki Erdoğan Ege Bölgesi sorumlusu y. Yoldaşlık ilgisizsin güzelliğini, sıcaklığını, ıslıklı de en çok onda gördük, ondan öğrendik. İnnun yoldaşlarına olan sevgisine, davasına inan başlığını güvendi. Baki yoldaş ölümü şahasına bu günü boşa çıkarmadı. Yoldaşımı korkak ve çaresiz olduktan için katladılar. İnnun büyüyordu umut, büyüyordu inanç ve bilimiyordu direnç. Baki yoldaşımıza ve ölüsü, onları onurlandırmak ve çaresizliklerini daha di büyüteceğiz. Onu katillerden bunun hesabı nı mutlaka soracağız."

Devrimci Sol adına arayan kişi eylemlerliğin ilerisinde ve işkencecilerin hesap soramay devam edeceklerini söyleyerek sözlerini şlo ganlarla bitirdi: "Baki Erdoğan Gök Direnerek Savaşıcağız", "Baki Erdoğan Yaşayır, Devrimci Sol Savayır", "İşkenceci Katillerden Hesap Soracağız", "Yaşasın Silahlı Halk Milislerimiz Yaşasın Devrimci Sol", "Yaşasın Önderimiz Dur sun Karatay"

İstanbul: Arnavutköy'de infazları ve katillim leri protesto içinli bildiriler dağıtıldı. Bildiriler de halk Devrimci Sol'a destek vermesi çağrısı sında bulunuldu.

Emeçli Halk Menziri ve Katillerini Kararlılığı Boğdu

29 Ağustos Pazar gecesi saat 22.00'de Ok meydanı, Beykoz, Ertapıpa, Gazi Mahallesi, Çk çıkarmutlu, Çalıyın, Nurtape'de 15 dakikalık ıgık kapatma eylemi yapılan halk, katillim leri proto etti. Eylem Çalıyın ve Nurtape'de yıldı 100 katillimle gerçekleştirildi ve ıgıkların sönmeyisi birlikte alevler yükseldi. Halk atlemleri eylem renklendiriyordu.

Ankara: Devrimci Sol Güçler, Baki Erdoğan'ın işkenceye katil edilmesini bir cadede atlet yakarak protesto etti. 27 Ağustos akşam saat 20.00 saatlarında Akdere semti Mırtı Ma hallesi'nin Mırtı Caddesi'nde Devrimci Sol Güçler Baki Erdoğan için protesto atlet yaptı. Atlet yakıldıktan sonra, "Yaşasın Önderimiz Dur sun Karatay", "İşkencecilerin Hesap Sor duk,Soracağız", "Baki Yoldaş'ın Hesabını Sora cacağız", "Yaşasın Devrimci Sol", "Halk Haklıy ki Kazanacağız" sloganları atıldı. Ayrıca atlet ıgık rilde Devrimci Sol Güçler imzalı kuşlamalar ya pıldı. **Ö**

Erdoğan Şakar'ın hala "kayıp"

Kayıplar yüreğinizdeki korkuyu daha da büyütecek

Eğemen sınıflar dünyanın neresinde olursa olsun kendi varlıklarını devam ettirebilmek için temel gıdası olan daha çok kan dökmeye ihtiyaç duyuyor. Kendi "düzen"lerini sürekli kılmak amacıyla katliamların, kayıpların, infazların giderek artarak zorundalar. Çünkü yaklaştıkça onların ı uzatabilecek ıgıkı boyayabilecekle n başka yok.

13 Ağustos'ta PERPA'da katil edil 5 insanın ardından kontreğilleri n kaçırıldı: Erdoğan Şakar'dan hala haber yok. Eşi Hanım Şakar ve avukatları gerek siyasi bütüneye gerek se DGM'ye yaptıkları başvuru dan herhangi bir sonuç alamadılar. Erdoğan Şakar'ın gözetilinde olduğu ısrarla reddedilmektedir.

Tüm girişimleri sonuçsuz kalmadı, ızerine Hanım Şakar 31 Ağustos'ta STP Genel Merkez'i'nde süresiz ağık grevine katıldı. Süresiz ağık grevine ıgıkır günlük dönüşümlü katillimla ÖZGÜR-DER'li aileler de destek veriyorlar. İlk ıgık günlük grevinde yer alan ÖZGÜR-DER'li aile ler şunlar: Ali Rıza Ergül, Kızıban Bektaş, Müğerril Pekkan, Fendun Osmanoglu, Ayula Özcan ve OKMD'nin Recep Yılmazoglu, ağık grevine şu anda manevi destek sunacakları, bunu daha sonra fiili desteğe dönüştürebilecekli söyleyen BEM-SEN ve Devrimci Micaçede Eğitim Emekçileri de ailelerin yanın da yer aldılar. ÖZGÜR-DER'li aileler adına yapılan açıklamada yapılan

Hanım Şakar kamuyunu kayıplar ve katillimlar karşı duyulmaya çağırıldı.

katillimlarda artık sınır olmadığı, herkesin her an katillim ve kayıplarla yüz yüze gelebileceği belirtildi. "Sıra bize gelmeden bunları karıştırdık bir set oluşturmak zorunluluktur" denildi.

Diğer yandan BEM-SEN, Eğitim Emekçileri ve ÇHD tarafların ayrı ayrı yapılan katillimlarda, halka yönelen katillim ve kayıplar kanedisine insanın diyen herkesin karşı olması gerektiği ifade edildi. ÇHD adına konuşan Av. Ali Rıza Dızdar basının günlerinde kayıpların değli başka konularda olduğu söyleyerek, Gaziosmanoglu'da katil edilen ıgık devrimci ile ilgili iddianemeyi basına dağıtacağını söyledi. Gerçekleştirilen katillimlar, kayıplar, infazlar karışında kitle örgütlerinin ve özellikle Baro'nun suskunlık içinde olduğunu vurguladı. Şiçi Cumhuriyet Savcısı'ndan Gaziosmanoglu Savcısı karıdır yürekli olmasını beklediğini belirtti.

Marmara ÖZGÜR-DER, Ankara ÖZGÜR-DER, Kırıkkale ÖZGÜR-DER, Konya ÖZGÜR-DER yaptıkları

ortak açıklamada 1 Eylül "Dünya Barış Günü"nde barıştan söz edilemeyeceğini, aksine kırıl bir savagın yapıldığını sürdüren katillimları belirttiler. "Bizler bu katillimlar, kayıplar ızın vermediğimiz sürece buna cesaret edemeyiz" denildi. STP binasında düzenlenen basın toplantısında Erdoğan Şakar'ın eşi Hanım Şakar düşüncelerini şöyle anlattı: "Korkum eşimin kontreğilleri tarafından kaybedilmesidir. İmdiyde katilr böyle bir olayla karşılaşmadım. O yüzden ilk anda bız korktum. Şu anda şunun farkına vardım her insan her an kaybedilebilir. Kırme yarımının emrin değli. Yaptığım tüm başvurular sonuçsuz kaldı. Bugünden itibaren süresiz ağık grevine bağlayorum ve kamuyunun bu konuda duyulması istiyorum. Bundan sonra ızerime düneyi yapmaya çalışacağım. Kayıplar ve katillimlara karşı sesimizi yükselteceğim."

Sindri kontreğillerinin kaçırıldı Erdoğan Şakar için oluştuluran bu sete devrimci kamuyu olarak omuz vermek gerekiyor. **Ö**

Yoldaşların Baki Erdoğan'ı anlatıyor:

"Emekçi bir coşku ve sabırla çalıştı"

"Yaz sonuna doğru bir toplantı mız geldi. O gün ıgık konuşmadık. Sürekli dikkate alındı. 'Yeni bir arkadaş' diye düşünürken daha sonra birlikte çalışacağımızı öğrendim. O günkü dikkati ve sessizliği yeni alını ve ıgıkıllarını yeni tanıma isteğinden. Kısa sürede de bunu başardık. Ve yılların arada, aynı kiplerle çalışıyormuş gibi ıgıkına başladık. Uzun uzun konuşacak, birbirimizi ıgıkı tanıyacak zamanımız olmadı. Fazla zamanımızın olmadığı o kısa cık dakikalar adeta bir lüks için insan isperilişiyi yumsak, rahat bir havaya sokuyordu.

Gerekte fazla konuşmuyor, anlatılıyor ve kavramaya çalışılıyor. Öllümü bir şeyler oluşturma gözlemlerini ıgıkıyı gülyüldü. Gözlemleri selam veriyor, gözlemleri konuşuyordu. Gece-gündüz yolların yürümekle ağındırılabilirce katillimlara çalışıyorlardı sanki. Vakit bulabilirse uyuyor nereden, ne bulursa onu yordu. ÇHD kendisi için değli, dev-

rim için konuşuyordu. Emekçi bir coşkuyla, özvenyle, sabırla çabaladı. Öllümü her gelişmeye alerlerini ve sıcaklığını bıraktı. Şehit oluyuşu da insanları bir şeyler öğretimey devam edince. Defalarca konuşulmuş, ancak herhangi bir sonuç alamamış birini, 'olsun bir kez de ben konuşayım', diye peşinden koştuşuna tanığı. Şan yapışıyla sabırla ıgıkıllendigi insanların onun anısını muameleyle sarılarak yaşatacağına inanıyordu.

Sevgisini ve sevincini paylaştığı insanlar direncini de paylaşacaklardı. Herbir zaman denetimi bırakmayan, gün boyu yürüyüş insanları kontrol eden, nasıl ıgıkı yapılacağı anlatılan, insanların ıgıkı boz bırakmıyan bir yapıya sahipti. Yüründükçe sımsıkı güllüğü ve sevecenliği konu hareketlen çıkları ve yapılan hata altında olduğunda yakozlar, kayılar çalır ve onun acımasız yanı ortaya çıkardı. O hata yapıldığından acımasız ızerine gider ve arkadaşlarını

eleştirmekten çekinmezdi. Son derece zeki ve uyanıklı. En bilinen yerlere girer çakar, okul kantinleri, dergi büroları, demerkeler girer çakar ve insan örgütleri. Polislin tüm çabalarna rağmen öğrenci gençlik içinde çalıyaymış başamış ve insanları yetiştirmişti. Seniraklılığı ve kendine güveni sayesinde polis takiplerini atlatmış ve yakalanmamıştı. Düğmana karşı kır ve öfkesi çok büyüktü. Harimyet şehit düğününde bizlere "Üzümlemek gerekir bu kırımızı atırmalı mutlaka hesabını ıgıkıracacağız, moralimiz bozmalımı ve ıgıkıracı daha sıkı sarımlayız." demişti.

"O hep mutlaka burada alternatifini yetiştirmeyi başka görevler almamış". mantıyla çalışır ve alternatif yetiştirip farklı bir alana geçmek için çabaladı. Laf arasında kır lara ve dağa olan sevdasını anlatırdı. Sıvazlı olduğundan "Ben dağımı nı iyi bilirim." deyip genlila istediğini de getirdi. **Ö**

Sivas'ta devlet halka silah dağıtıyor

✓ **Zara köylerinde Kürt-Alevi köylerinde yaşananlar:** Silah almaya ihtiyaç duymuyoruz. Kürt-Türk kardeşliğinden yanayız. **Sünni köyleri ile bugüne kadar herhangi bir sorun yaşamadık, bundan böyle yaşarsak bunun sorumlusu devlettir.**

✓ **Ali Haydar Alçı (SHP Zara İlçe Yönetim Kurulu Üyesi):** Bugüne kadar ilçelerin hiçbirinde silah dağıtılmasını gerektirecek fiili bir durum olmadı. Bu dağıtım facia olur. Öncelikle halklar arasında Alevi-Sünni ayrımı doğuracaktır.

✓ **Filiz Yıldırım (EĞİT-SEN Sivas Şube Başkanı):** Gelisen ulusal kurtuluş mücadelesi ve emek mücadelesi karşısında TC hükümeti Türk-Kürt, Alevi-Sünni köylere silah dağıtımı ile mezhep çatışmalarını kışkırtmaktadır.

Sivas, etnik özellikleri ile bilinen bir kenttir. 12 Eylül öncesi 1978'de devlet destekli sivil faşistlerin gerçekleştirdiği katliamda 9 kişi ölürken yüzlerce yaralandı. Devlet bu yönde kışkırtıcılığı, bön-yönet politikasını hiçbir zaman terk etmedi. Nitekim aradan 15 yıl geçtikten sonra, bu yıl P. Sultan Şenlikleri bahane ederek bizzat devletin organize ettiği gerici-faşist saldırı sonucu otel katliamı olarak bilinen saldırın gerçekleştirilmiş ve 37 kişi katledilmiştir.

Sivas katliamının ardından Kemaliye Başbağlar Köyü saldırısının gerçekleştirilmesi ve otuzlu ağın kışın (Sünni Türk köyü) öldürülmesinden sonra Erzincan'da silah dağıtımını hükümetin devlet bu olayı temel propagandası yapmış ve "Silah almazsanız terör örgütü Başbağlar köylerini bir sizler de katledecek" olgusunu işlemişti. Bu propaganda Sünni Türk köyleri arasında etkilili emek ve koruculuğu kaçak ederek silah almışlardır.

Aynı politika son günlerde Sivas'ta da süratle uygulanmış, yine Erzincan Başbağlar ölümleri kullanılmıştır. Bu da yine Sünni Türk köylerinde etkili olmuştur.

Bu konuda Sivas ilçe ve köylerinde geniş bir araştırma yaparak olayın boyutlarını ortaya sermeye çalıştık. Sivas'ta ilçe kaymakamları ve İl Jandarma Alay Komutanı'ndan köylere gelen subaylar aracılığıyla Alevi-Sünni, Türk-Kürt ayrımı yapılmaksızın tüm köylerde silah almaya çağır (söz) çağırıyor. Ancak yazık ki hiçbir belge iletilmiyor. Bu çağırma özellikle Türk ve Sünni köylere olumlu cevap vererek silah almaya bağlanarak, Kürt-Alevi köyleri ile silah almamak (etisnal harik) bu uygulamaya karşı çıktıkları ve silah almamışlardır. Silah alan köyler ağırlıklı olarak Zara'nın Şerefiye budağı çevresinde toplanırken, Zara ilçe merkezine bağlı köyleri ile İmranlı, Uşak, Divriği, Kangarın köyleri de kaymakam ve jandarma subaylarının teklifi ve muhtırların izin vermesiyle silahlandırıldı. Silah almak için askerliğini yapmış olmak ve 60 yaşını geçmemiş olmak yeterli. Silah alanların sağlık veya benzeri engel durumunun elveriş vermedikleri bile bakılmıyor. Akli dengesi yerinde olmayanlar bile "uygun" bulundu. Silah dağıtılmanın öncelikli olarak "teröristlere karşı korunmak amacı" öne sürüldü. Arkasından da koruculuk dayatıldı. Koruculuk için şimdiki herhangi bir ücret ödenmiyor. Silah alan kişilere (özellikle Ulaş'ta) 60 milyon karşılıklı silahlar zimmetleniyor. Silah alanlar haftanın belli günlerinde jandarma subayları eşliğinde evlere ve atış talimatına tabi tutuluyor. Karakollarda model tutuluyor. Özellikle Ulaş ilçesi merkezinde silah alanlarla köylülerden içyeme gelenleri, içtamlarında Kalıncık'ta olduğu halde içtamların dışlarında tur atılıyor.

Ki Ulaş ilçesi merkezinde iki etapta silah alan 4 kişiden ikisinin psikolojik rahatsızlığı olduğu bilinmektedir. Diğer ikisi ise MP/Pl. Yine Zara'nın Tuzla Köyünde silah alanlardan biri ruh hastasıdır. Silah alan köylere belirtmiş gibi ezici çoğunluğu Sünni-Türk köylileridir. Olgarısı bu köylere giderken inka etmek için Kemaliye Başbağlar olayını kullanıyor ve "Başbağlar Köyünü basan teröristler yarın sizin köylen de basacak, çünkü sizler de Sünni ve Türk köylersiniz" diyor. Bu yönde demagogik propagandalarla köylüler inka ediyorlar.

Kürt-Alevi köylülerine ise tersi propaganda ile gidiyorlar. "Türk köyleri silah aldı, silahlandı, sizin de almanız gerekir. Bu konuda başınıza bir şey gelmemesi için bu gerekli. Yarin başınıza bir şey gelirse bil sorumluluğumuz." deniyor. Bu propagandaların sonucu Kürt-Alevi köylülerinde oturan birkaç kişi de (Ulaş ilçesinin Ezendere ve Ovacık, Kangal ilçesinin Karanlık köylerinde) silah aldı.

Benzer demagogik propagandalar ve provokasyon eylemleri de gündeme getiriliyor. Bu konuda Divriği ilçesinde bağlı Gedikbaşı, Jandarma Karakolu'nun basatı dğı söylentisi bilinci olarak yayılıyor. Propagandanın etkili olması sonucu da Gedikbaşı çevresinde bulunan Gezey, Kesme, Madenli, Ömerli, Maltepe köylülerine silah verildi. Bu köyleri Sünni-Türk köylileridir. Kürt-Alevi köyleri olan Karahanlı, Eskibeyli köyleri ise yapılan teklifi reddederak silah almaya kabul etmediler. Çünkü adı geçen Gedikbaşı Karakol basınının devlet güçlerinde yapıldığını ve provokasyon amaçlı olduğu köylülerce anlaşılmış durumda. Köylüler bu konuda şunu söylüyorlar: "Gedikbaşı'nda eski ve yeni olmak üzere iki ayrı jandarma karakolu var. Eski karakol boş ve kullanılmıyor, yenisi ise kullanılıyor. Ne hikmetse eski ve boş olan karakol "saldırıya" uğruyor. Yine ne hikmetse raketlerden bazılarını patlatıyorlar, diğerleri ise hiç sabet etmiyor. Olayda resmi güçlerin en ufak bir arızası olmuştur." dedikten sonra konuşuyorlar: "Devlet bu baskını kendisi yaptı, amaç köylülerin silah almalarını sağlamak. Bu konuda kışkırtıcı olma bise bise topladılar." İmranlı'da silah alan üç köyde toplam 50 silah var. Silah alanlar eğitimle birlikte karakol nöbeti tutuyorlar.

Tüm işareti rağmen silah almıyan Kürt-Alevi köylülerinden insanlarla yapılmış konuşmada bize şunları söylediler. "Silah almaya ihtiyaç duymuyoruz. Kürt-Türk kardeşliğinden yanayız. Türk ve Sünni köyleri ile bugüne kadar herhangi bir sorun yaşamadık, bundan böyle yaşarsak sorumlusu devlettir. Çünkü devlet bunu istiyor. Bunun otomatik hazırlıyor. Her şeyi rağmen bizler almayaçağz. "Terör" var deniyor, bu devletin sorundur. Biz Sünni-Türk köyleri ile karşı karşı-

Silah dağıtılan köyün adı	SILAH DAĞITILAN KÖYÜN				SILAH KABUL ETMEYEN KÖYÜN			
	Adı	Ünvanı	Mezhebi	Silah adedi	Adı	Ünvanı	Mezhebi	
UŞAK	Merkez	Türk Sünni	4 Adet 150'er mermi	Güneyli	Kürt Alevi			
	Ekinözü	Türk Sünni	8 Adet 150'er mermi	Ovacık	Kürt Alevi			
	Karahisar	Türk Sünni	8 Adet 150'er mermi					
	Ada	Türk Sünni	8 Adet 150'er mermi					
	Ezendere	Kürt Alevi	6 Adet 150'er mermi					
	Ovacık	Kürt Alevi	6 Adet 150'er mermi					
	Kazangazan	Türk Sünni	Silah adedi bilinmiyor					
	Açıyurt	Türk Sünni	Silah adedi bilinmiyor					
	Kıpırlı	Türk Sünni	Silah alacak					
	Buğazdere	Türk Sünni	Silah alacak					
ERZİNCAN	Yeniköy	Türk Sünni	30 Adet					
	Uşak	Türk Sünni	10 Adet					
	Yeniköy	Türk Sünni	10 Adet					
	Baharlar	Türk Sünni	20 Adet					
	Selimiye	Çerkez	8 Adet, 150 mermi	Közlük (Çaylı)	Kürt Alevi			
	Tuzlağözü	Türk Sünni	8 Adet, 150 mermi	Kızılkale	Kürt Alevi			
	Yaradüz	Türk Sünni	8 Adet, 150 mermi	Dipsizgöl	Kürt Alevi			
	Kalkan	Türk Sünni	15 Adet	Çetmehran	Kürt Alevi			
	Korutal	Türk Sünni	15 Adet	Becelik	Kürt Alevi			
	Göhentaş	Türk Sünni	15 Adet	Pazarbelen	Kürt Alevi			
ZARA	Döğekpınar	Türk Sünni	15 Adet	Alağır	Kürt Alevi			
	Kızık	Türk Sünni	15 Adet	Göktepe	Kürt Alevi			
	Kayabaşı	Türk Sünni	15 Adet	Çeşneyurt	Türk Sünni			
	Gölbaba	Türk Sünni	15 Adet	Deneköy	Türk Sünni			
	Yotimli	Türk Sünni	15 Adet	Kayadibi	Türk Sünni			
	Kayacak	Türk Sünni	15 Adet	Yaylıklar	Türk Sünni			
	Yıkışan	Türk Sünni	15 Adet	Armukçutan	Kangal Kangal			
	Yaylıklar (Peynir)	Türk Sünni	15 Adet	Şenayla	Türk Sünni			
				Göbal	Kürt Alevi			
KANGAL	Kızılgöz	Türk Sünni	Bilinmiyor					
	Arvaçören	Türk Sünni	Bilinmiyor					
	Karanlık	Türk Sünni						
DİVRİĞİ	Göresin	Türk Sünni		Kaleldibi	Kürt Alevi			
	Anayır	Türk Sünni		Kılıscak	Kürt Alevi			
	Gözezy	Kürt Sünni		Eskibeyli	Kürt Alevi			
	Kesme	Türk Sünni		Karahanlı	Kürt Alevi			
	Ömerli	Türk Sünni		Höbek	Kürt Alevi			
	Madenli	Türk Sünni						
	Maltepe	Türk Sünni						

ya gelmek istemiyoruz. Kardeşçe yaşamak istiyoruz. Bizim düğünümüz yok."

"Devlet Bazen Çöküklerle Baş Başa Brakıp, Aradan Çökükleri İstiyor"
Silah almıyan Zara ilçesine bağlı ve Kürt-Alevi köylülerden olan Kızılkale ve Dipsizgöl köyleri muhtırlarıyla görüştü.

Mücadele: Çevre köylülerinde ve diğer ilçelerde silah dağıtıldığını yakından biliyorsunuz, bu konuda bildiklerinizi ve köylüleriniz yapısını anlatır mısınız?
Mustafa Eroğlu (Kızılkale Köyü Muhtarı): Köyümüz Kürt-Alevi bir köy. Sık sık telefonla ya da resmi yazı ile kaymakam bizi çağırıyor ve her seferinde köylünün silah almalarını istiyor. Ben de her seferinde köylülerin silah istemediklerini, almayaçağımızı söyleyemeyen kaymakam "Bak muhtar, Türkler silah alıyor, Kürtler almıyor. İleride

olumsuz şeyler olursa bize gelip ne oluyor, neredesiniz demeyin." diyor. İleride devletin topu tuşağı yok mu da bizi silahlandırıyor, silah istemiyoruz dedimizde "Siz korkmuyorsunuz, o zaman teröristlerle iğbirliğiniz var." diyor. Böyle yaklaşıp silah vermek istemiyor. Ancak gene de biz Alevi-Sünni, Kürt ayrımı yapmıyoruz. Bizim düğünümüz yok, kim kim karşı silahlanacak diyorum. Kaymakam çağırınca silah almamızda dala belge imzalayıp muhtırlarımız. Böyle istiyor. Silah alanlara da belge imzalattırıyor.

Alibey Başer (Dipsizgöl Köyü Muhtarı): Köyümüz Kürt-Alevi bir köydür. Kaymakamdan para ile tabanca istediğimiz halde vermiyor. Onun yerine kendilerinin verdiği silahları almamız dayatılıyor. Bizim Alevi-Sünni diye bir sorunumuz yoktur. Çok iyi geçinıyoruz. Kimseyi

le bir derdimiz yok. O yüzden istemediğimiz belirleniyor. Yine de silahlanmaması konusunda ısrarlı davranıyorlar. Ancak bunu biliyoruz, devlet bölgeni Türk-Kürt olarak karışık karışık getirmeye çalışıyor. Dağda "terör" var deniyor. Şu ana kadar kimse bize bir zararını görmemiş. Bizden silahlandırıp dağdaki karışık karışık getirip, aradan çekilmek istiyor devlet, böylece hedef durumuna getirilmiş oluyoruz.

Mustafa
EROĞLU

Mücadele: Silah dağıtımında özellikle ne tür gerekçeler ileri sürülüyor?

M. Eroğlu: Ağırıklı olarak Erzincan'daki Başbağlar'ı yöre baskını kullanılıyor. Geldiğin tüm yerlerde bunu özellikle kullanıyorlar. "Sivas olaylarına misilleme olarak Başbağlar'da Sünniler katledildi. Silah alınmaz siz de sormunuz böyle olur." deniyor. Biz Alevisler de Sünnilerin silahlandırıldığını, bizim de silahlanmamız gerektiği söyleniyor. Her iki taraf da ikna etmek için bu tür gerekçeler söylüyorlar.

Mücadele: Silah verirken nereler dikkat ediyorlar?

A. Başer: As'v'liğini yapmış ve 60 yaşından gün almamış olmak yetiyor. Yani akıllı mı, deli mi, sakat mı olup olmadığının bakılmadığını duyduk. Bizden sadece kimlerin silahlandırılacağı dair sınıtılıyor.

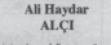
Alibey
BASER

"Silah Dağıtımına Facia Olur"

Mücadele: Zarda ve diğer ilçelerde silah dağıtımına ilk tepki gösterilecektir.

Tigkizsin nedenlerini anlatır mısınız?

Ali Haydar Alçı (ŞGP Sivas İlçe Yönetim Kurulu Üyesi): Bugüne kadar ilçelerin hiçbirinde silah dağıtımını gerektirecek fiili bir durum olmadı. Ne köylerden böyle bir talep oldu, ne de ihtiyaç duyuldu. Bunun hiçbirisi olmadığının göre biz de "Acaba olağanüstü hal kapsamında olmak için zemin mi hazırlanıyor." diye düşündük. Gördüklerimize göre nokta bize bir açılıma yapma gereğini hissettirdi.

Ali Haydar
ALÇI

Mücadele: Silah verilen kişiler nasıl tespit ediliyor?

A. Haydar Alçı: Silah verilen insanlar hakkında hiçbir araştırma yapılmadı. Muhtarlar "tespit edile" deniliyor, muhtarlar da köylüye "ile misiniz?" diye. Listeye adları yazdırılarak da silah veriliyor. Yani ne bir araştırma, ne bir soruşturma, ne de bunlar uygun müddet, değil midir araştırılmadı. Muhtarlar ne dediyse o oldu.

Mücadele: Silah verilişin görüşülmez dağıtılıp, her isteyene veriliyor...

A. Haydar Alçı: Evet. Bu dağıtım sonucu facia olur. Öncelikle halk arasında Alevi-Sünni ayrımı doğuracaktır. Bunun yanında insanların kan davaları, sınıt soruları, hatta çocuk kavgaları gibi olayları toplumal boyuta ulaştıracaktır. Biz bunu önemek için Valiliğe başvurarak şakacılıklarını anıttık. Fakat Vali

bize "gelen gelenliği uyguluyoruz." diyerek açıklama yapmadı.

"Devlet Halkların Kardeşliğinin Önüne Set Çekmek İstiyor"

Mücadele: "Gönüllü" koruculuk adı altında Sivas'ta yapılan silah dağıtımının konusundaki düşünceleriniz nelerdir?

Filiz Yıldırım (EĞİT-SEN Sivas Şubesi Başkanı): Gelecekte oluşabilecek yeni bir katliamda devletin de rolünün olduğunu ifade edirdi. Hedef sapınılmaktadır. Sömürü, baskı, yoksulluk, işçileme, infazlar... vb. olayları ıttırıp yavaş yavaş bir Alevi-Sünni mezhep kırıltıcılığı körüklemektedir. Yani devletin ekonomik ve siyasi çıkmazıdır. Kısacası devletin böl-parçala, yönet politikasıdır.

Mücadele: Sivas ve Erzincan bölgelerinde bu uygulamaya neden gerek duyuldu?

F. Yıldırım: Buralarda Türk-Kürt, Alevi-Sünni'lerin iç içe yaşadığı bu durum kullanılarak böyle bir zemin hazırlanmaktadır. Zaten gergin olan ortamı silah dağıtmakla, ne kime hizmet edeceğini belli olmaktadır, mezhep çatışmalarına dönmektedir.

Mücadele: Halkların kardeşliği açısından da değerlendirilmez mi?

F. Yıldırım: Gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi ve emek mücadelesi karşısında TC hükümeti Türk-Kürt, Alevi-Sünni köylere silah dağıtımına mezhep çatışmalarını körüklemektedir. Halkların kardeşliğinin önüne set çekmek istiyor.

Kürtistan'da devlet katliamının beraberinde Sivas ve çevresinde de benzer katliamlar yaratılmak isteniyor. Devlet hedef saptararak katliamları meşrulaştırarak istiyor, bu amaçla bütün ülke genelinde silah alanı getirilerek halkın örgütlü mücadelesinin önüne geçmek istiyor. EĞİT-SEN Sivas şubesi aralık devletin bu uygulamasını protesto ediyoruz.

"Silah Dağıtımın Devletin Acizliğidir"

Mücadele: Sivas'ta köylere gönüllü koruculuk adı altında silah dağıtımının nasıl değerlendirilmesini?

İsmail Hakkı Konar (CHP Sivas İl Başkanı): Genel anlamda silahlanma gerginlik ortamını yaratmaya ve düğmanca duyguları artırmaya yöneliktir. Silahın yayılma olmasına da her türlü dağıtımın uygun görmüyoruz. Toplumun, Anadolu insanının ne bahanelere olursa olsun, silahlandırılmasına karşıyız. Silahın ıstı yasal yöneticiler tarafından, istersede de başkası gücü tarafından olsun, dağıtımını savunamayız.

Devlet eylemleriyle bir silahlarda devletin acizliğini gösterir. "Ben sizin koruyamayorum, siz kendinizi koruyun" gibi bir şeydir. O zaman devlet olmanın gereği nedir?

Mücadele: Son dönemlerde özellikle Erzincan ve Sivas bölgelerinde bu uygulamaya karşı duyulmasını neye bağlıyorsunuz?

I. Hakkı Konar: Erzincan bölgesine yakın olduğumuz için. Sanırım bu uygulamalar ülkenin genelinde yaygınlaşmaktadır. Her türlü bölgede, devlet bu politikasını yaygınlaştıracaktır. Çünkü olağanüstü hal bölgesi uygulamasında da böyle geçmiştir. Önce birkaç il'de, daha sonra yaygın olarak gelişti. Ülke genelinde yaygınlaşmaya bu ille başlamasın olarak kullanılıyor. Bu da devletin zayıflamasını değerdendirilmesi olabilir. Bir de devletin görevini bir ölçüde başkası gücüyle karşılamak demektir. Yani halkları, insanları karşıya getirme metodudur. ②

Yorum... Yorum... Yorum...

Oligarcının halkı silahlandırma politikasını bozalım

Bugün ülkenin diğer kesimlerinde olduğu gibi oligarcının Kürdistan'daki çözümsüzlüğü de sürüyor. Büyük propagandalarla bir kartarcı gibi gösterilen Çiller hükümeti de 1 ay gibi kısa bir süre içinde kendisinin düşen gözlemlerden farkı olduğunu ortaya koydu. Devrimciler iç içe de olmayan "terör politikası"ndan başka bir çaresinin olmadığını sergileyerek dört elle buna sarıldılar. Yeni baskı yasa tasarımların yolda olduğu, burjuva basına bile yansıdı daha şimdiden.

Oligarcıların silahlı mücadeleyi sürdüren yurtsaver hareket ve devrimci hareketin yükselttikleri mücadelelerini kontrol altına almak, etkisizleştirmek için tüm yolları deniyor.

Son dönemde kamuoyunun yoğun olarak dikkatini çeken ve oligarcının çeşitli yollarla deneyerek dayattığı koruculuğun uygulamasına başlandığı ilk ilimiz Erzincan ve Sivas'tır. Oligarcı bu iki ille gerilla mücadelesi arasında stratejik önemi çok iyi biliyor. Silahla devrimci hareketin iç yandan heri gerilla faaliyeti sürdürüyor. Yurtsaver hareketin ise son dönemde Erzincan'a özel önem vermesi ve buranın devrimci hareketin de alanı içinde oluşu oligarcı için sür deçirir. Bu anlamda oligarcı de gelişen gerilla faaliyetinden duyduğu korku ve paniğe yeni "çareler" arıyor.

Sivas katliamı bu çarelerin bir adımıdır. Böylelikle MHP'li faşistler daha aktif bir çarşına içine girmiş oldu ve Sünni halkı kırkışarak halklar arası düğmanlığı hedeflediler. Düğün devlet bunları üzerine bir adım daha atarak özellikle Sünni halkı silahlandırma başladı. Bugün Sivas ve Erzincan'da yaşanan silahlandırma politikası Alevi-Sünni halkın yaşadığı diğer bölgelere de kaydırılmaktadır. Sivas geçceğinde de görüldüğü gibi bu politikadan beklenen ortadadır.

Böylelikle Sivas'ta filizlenen, mayalan ve giderek halkı etkilemeye, örgütlemeye başlayan gerilla mücadelesi boyutlandırma kontrol altına almak, yaygınlaşmasını engellemek, hareketsiz kalmak istiyor. Bunun için de Türk-Sünni kesimlerini milliyetçiliği, mezhep ayrışmaları körükleyerek ve çeşitli devletlere başvurarak silahlandırma ve amaçları için kullanmak istiyor. Bu kesimlerin en ger yollarına hitap ederek onları kazanma çabasında ve silahlandırarak onlara aktivite kazandırmaktadır.

Alevi ve Kürt kesimlerinin sola yatkınlıklarının bilen devlet, bu kesime de hitap ederek etkisi altına almak istiyor. Böylece getirilene hareket alanını daha da sınırlamaları suretiyle devrimci mücadeleleri sınırlı bir Alevi kesim içinde hapsetmek istiyor. Tam da bu noktada Türk-Sünni halk içinde oluşmaya çıkıyor. Bu konuda içine kolayına kaçmadan gerekli emeği harcamak, sabırlı ve ıttatlı olmak gereği karşımıza çıkıyor.

12 Eylül öncesi devrimciler Elazığ'da Fevzi Çakmak Mahallesi, Sivas'ta ise Alibaba gibi birkaç mahalleyle sıkışıp kalmışlardır. Ki adı geçen kesimler Alevi vatandaşların yerleşim yerlerindedir. Oysa bu ilk ilimiz de Alevi emekçileri deşiminde genç Sünni emekçilerinin bulunduğu illerdir. Ve Sünni kesimlere devrimcilerin örgütlenme zemini vardır. Ama içine kolayına kaçıp Sünni emekçilerin örgütlenmelerine bir yana bırakıldığını da, kesimlerin süreç içinde gerilla-façilerin denetimine girmişlerdir. 12 Eylül'de birlikte gerilla yenilen darbeler ve gelişen oligarcının denetimi sonucu bu yerler uzun yıllar örgütüstü karmak ve belirli oranda bu kesimlere yozlaşmıştır.

İşte bugün gemiştiğimiz olumsuzlukları da gözönüne alarak hareket etmek zorundayız. Sadece belirli milliyetleri örgütlenme ile bir anlayışımız hiçbir zaman olmaz. Devrimci hareketin doğru devrimci politikası bugün de halklar arasında ifadesini buluyor. Ve hareket her alanda ve her kesimde örgütlenemeye dinamizmle sahiptir. Potansiyel bulamama diye bir sorunu yoktur. Devrimci hareket gücü oranda bu potansiyeli örgütleyerek mücadeleleri Türkiye geneline yayıyor. Pratik adımları, şehirleri yanı sıra Kürdistan, Toroslar, Karadeniz, Ege gerilla faaliyetidir. Yani mücadele dört bir yanda sürüyor.

Ebette ki yüz yılların milliyetçi-mezhepçi geleneklerin bir gereği olarak Sünni kesimler içinde çalsın, onları örgütlemek daha zordur. Ama doğru politikamız aşında emek harcayın, ıkıyaya dayalı, sabırlı ve ıttatlı çalsın, sonuçta örgütlemeyeceğizmiş kesimler olmaz.

Bugün oligarcının silahlanma politikası ve sivil faşistlerin çalsmaları gözönüne alındığında, bu oyunu bozacak politikaları yaratmak ve mücadelesini veremeyiz. Halkların birbirine karşı silahlandırma ve birbirlerine silah doğrultulmasına izin veremeyiz. Bunu ancak devrimci başkabilir.

Eğer bir Türkiye'nin bir halkın moraliye olduğu gerçeğini kabul ediyoruz ve devrim diye bir anlamız olduğunu da bilincindeyiz, devrim yürütülmüştü daha kararlı, daha çok emek harcayarak, daha sabırlı ve ıttatlı dört elle sarılmalıyız. Halklarımızın kardeşçe yaşayacağı, her türlü düğmanlıktan uzak duracağı ve kültürel değerlerini geliştirip, bütyüceği bir toplumun nelerinin ancak bugün den atacakmış ger, şimdiden oligarcının halklarımızı bölen, birbirine düğman eden saldırılarına karşı birleşip mücadele edelim. ②

PKK ile IKDP (Irak Kürdistan Demokrat Partisi) arasındaki bir süredir devam eden gerginlik yaşanan yeni gelişmeler ve karşılıklı açıklamaları büyüyor. 16 Ağustos'ta Hewler (Erbil'de gerçekleştirilen 10. Kongreye hemen hemen tüm Kürt örgütleri çağırılmış, PKK bunların dışında tutulmuştur. Hatta DEP'in yanın-da DP-SHP, ANAP ve Aydın Menderes'in DP'de dağılıp, Gelişmeler bununla da durmadı. Öcalan'ın "Güney savışı" geçici bir uzlaşmayla sonuçlandı. Bazın partimiz, KDP'nin Türk Özel savaş birlikleriyle bir araya gelerek bize saldır-mamasıydı. Oysa şimdi en çok Barzani ağıretti bize karşı savışıyor. Bundan vaz-geçmezse yok olacaktır" diyen sözleri ve "son yarısrı" ile birlikte, "ateşkes" sü-recinde ortaya çıkan "dostlukların" bitişini gösterdi.

Bugün gelinen nokta şaşırtıcı değildir.

"Dostluk" bitti

KDP-PPKK alaşmazlığı sürüyor

Gerek Barzani, gerekse Talabani'nin, kendi çıkarları için yapmayacağı bir şey olamayacağı defalarca söylendi. Yaşam bunu defalarca kanıtladı. Her zaman her aşamada Kürt halkının bu iki "Çaş", küçük burjuva pragmatizminin ve ağıretti kafa yapısının tipik politikalarını sürdürüyor. Yeni geldi, Irak yönetimine karşı "Kürt halkını kurtaracağız" adına "savıştı", yeni kendini içine yapmayacağı ve Kürt halkını sarmakları geri kalmadı. Çekış Güce karşı çıkmamaları, hatta "tutarcı" kabul etmeleri, Özfata olan "aki" diyaloğu, PKK başta olmak üzere devrimci hareketlere yönelik saldırıları ve özellikle başta ABD olmak üzere, emperyalist ülkelerle olan ilişkileri gözönü-ne alındığında (kongreye ABD'den tem-silci dahi çağrıldı. Ve bu temsili "des-teklerinin" süreceğini, yalnız bırakmayaca-klarını" belirtti). KDP'nin PKK'yi "dista-laması" yadırgatıcı değil.

KDP kendini güçlü hissettiki anlarda "en yakın dostları'nı" dahi yalnız bırak-mış ve sarmatmak çekimmiştir. Çünkü o çıkarları yeni gerektiriyorsa yönünü o tarafa çevirmekte "çekimmiştir". Ama bu yönün asıl rotası, her zaman emperyalizm olmuştur. Zaman zaman görünür-de farklı tutumlar olsa da, bunlar oyalama-tan, aldatmaktan başka bir şey de-gildir. PKK'nin "ateşkes" sürecinde, KDP açığıca TC'ye yaranmak ve "bir şeyler" kapamak için, PKK ile kol kola gir-miş "ateşkes" ve kendisinin de payı olduğunu göstermek istemiştir. Aynı pragmatik mantık, PKK'da da olmuca, çıkarlar bir noktada buluşmuş, eksi "kavgalar" unu-tulurken, hanetler göçürde edilmiştir.

Bugün KDP kendini güçlü hissediyor ve TC'den daha fazla yara bekliyor. Kongre ile birlikte Barzan bölgesinin kin-i ci gücü büyü Yergirtin'i safına katan KDP, gerek ABD'ye gerekse TC'ye "ken-disini daha fazla dikkate almasını" iste-mektedir.

Bunun yapması için de PKK'yi dista-lamalı, kolunu omuzundan çekmelidir.

Güney Kürdistan'da ABD'nin Ortadoğu planına uygun olarak kurulan Kürt fede-re devletinde Talabani'nin YNK'si ile iki-dan paylaşılan KDP daha önce de PKK'ya sınırı kapatarak faaliyetlerinin yasakladığını, Türkiye'ye sızmasını ön-lemek için peşmeşgelerin elinden geleni yaptığını söyleyip duruyordu. Özellikle ambargonun kaldırılmasını ve bazı ko-nularda ekonomik yardım yapılmasını teyden KDP ve YNK ABD'nin en ver-diği ve TC'nin gücünün yitip birkam kırıl-mış karşılığında yeni Kürt halkını sarmat-maktan başka bir şey yapmayacaklar.

Çıkarlar karşılıklı, TC'de Talabani ve Barzan'den bir şeyler bekliyor. "PKK'yi bizimden operasyonu'nun ve Kürt halkının ulusal uyarısını söndürme gayretini Irak Kürdistan'a kadar uzatmak isteyen, hatta yeni bir "sınır ötesi operasyonu" dü-şünen TC, Kürt halkının bu iki "Çaş"ın PKK'yi dışlaması ve gerekli "yardımla-rı" yapılmasını istiyor. 3 Ağustos '93 ta-rihli Hürriyet gazetesinde Ertuğrul Öz-ököl yazdığı TC'nin neler düündüğünü özetleyen sözler. Ertuğrul Özököl TC'nin arzusunu ve ne yapmak istediğini şöyle belirtiyor:

"Jandarma Genel Komutanı Aydın İl-ter önümüzdeki günlerde Küzey Irak'ın iki lideri Barzani ve Talabani ile görüş-cek. Bu görüşme, önümüzdeki günlerde önemli bazı gelişmelerin ilk adımı ola-bilir. Aslında Türk tarafı, bu görüşmeye daha önce ihtiyaç duymuştu. Çünkü böl-gede PKK hareketleri ve kamplarla ilgili bazı kayıtlar var. Ancak bu görüşme için Barzan'ın başında bulunduğ KDP'nin önceki hafta yapılan kongresi-nin beklenmesi uygun görüldü. Şimdi kongre tamamlandı, Üstelik Barzani kongreye PKK'yi davet etmeyecek güzel bir jest de yaptı." (3 Ağustos '93, Hürri-yet)

Abdullah Öcalan:
Vazgeçmezlerse Yok Olurlar
Irak Kürdistan'ındaki gelişmeler ve

yeni bir sınır ötesi operasyon olasılığı karşısında PKK lideri Öcalan, Barza-ni'nin Türk özel savaş kumaryalarıyla bir-likte saldırdığı belirlecek "bu politikayı sürdürürse saldırılarının karşılığını gö-recekler," demektedir. PKK'nin ittifaklar politikasındaki faydacı yaklaşımının var-sının olduğu buyut aşkından, bu sözler anlamılır. Birkaç ay önce Talabani ve Bar-zani için farklı sözler sarf edilirken, bu-gün tam tersinin ifadesi edilmisini PKK'nin her zamanki "ittifaklar" politikası ile açıklamak gerekir.

PKK sanki Barzan'ın emperyalizme olan yakınlığını, Türkiye oligarşisi ile girdi-gi ilişkilerin boyutunu yeni keşfediyor-muş gibi davranmaktadı. Oysa daha bir yıl önce yaşananlar Barzan'ın de Talaba-ni'nin de hanet batakıldığını kulağ atkılar-ını yeterince göstermiş olsa gerek. Hem de acı derslerle...

Kürt Federe devletini ilan ettikten bir-kaç gün sonra, 5 Ekim '92 günü, PKK kamplarına saldırılan Barzan ve Talaba-ni'nin önce "hain" sonra "dost" ve bugün yine hain olarak nitelendirilmesi hiçbir te-ori ile açıklanamayacak bir tutarsızlık or-neğidir. PKK'nin bugün Barzan'ın ihati-netini yeniden hatırlaması geçmişte yü-rütülen ilişkilerin nasıl bir temel üzere-ye şekillendiğini de gösteriyor. Faydacılıc... Yoksa PKK Barzan'ileri, on yılların bu-şak ruhlu feodalidleri tanımıyor muydu? Elbette tanıyordu. Öcalan'ın bu söyledik-leri tamamen doğrudur. "KDP Kürdistan devrimini irakta sattı. İrandı sattı. Şimdi de Türkiye'de sarmatık istiyor." Ancak bu "doğrular" yeni değildir. Öyleyse PKK bugüne kadar hangi marifetle KDP'yle bir ilişki yürütmüştü?

KDP'nin Türkiye ile ilişkileri daha da güçlölerektir. Batıyla bütünleşeceğine açıkladığına değinen Öcalan "Türkiye'de buna ortak olmak isteyenler ve işbirlik-çilerden vazgeçsinler. Bizim sabrımızın da bir sınırı var vazgeçmezlerse gider-ler" demektedir. Bir yandan bunları söy-leyip öde yandan emperyalistlere yönelik en küçük bir eyleme bile pratikliğe yer vermiyor, hatta diplomasi adı altında kendini beğendirmeye çalışan PKK yine tutarsızlık örneği sergilemektedir.

PKK dostlarını yanlış yerde aradıkça hanetlerden, hayal kırıklıklarından kur-tulamazlar. Faydacı yaklaşımın do-gru sonucu olan tutarsızlıklar da PKK'nin yakasını bırakmayacaktır.

Zafer ancak haklılara dayanılarak, haklara güvlenerek kazanılacaktır. Dostlar bu haklıları bu toprakların ürünü olan devrimcilerdir. Çünkü ush ruhlu Talabani ve Barzani gibilerinin yüzleri onlara çek ortaysa çöker. ◆

Devrimci Sol Kürt halkı üzerindeki baskıları protesto etti

Adana (Mücadele). Gazetemiz Devrimci Sol adına arayan bir kişi: "25 Ağustos gecesi saat 21:00'da Adana'nın 'Sam Caddesi'nde bulunan Masda Oto Galerisi'ni bombalayarak tahrip etti. Eylemi son günlerde Adana'da Kürt halkı üzerinde artan devlet terörünün protesto etmek amacıyla gerçekleştirdik. Ayrıca, 25 ve 26 Ağustos sabahı Dumlupınar Mahallesi ana caddesinde; 'Kürt halkı üzerindeki devlet terörüne son' ve 'Kürt Halkına Uzanan Elleri Kırık, Kıracağın' yazılı Devrimci Sol lünlü bomba süslü verimlik iki pankart astık." dedi. ◆

■ ■ ■

Gürkaynak Köyü'ne jandarma baskını

Malatya (Mücadele). Akşak'da bağlı Gürkaynak Köyüne 29 Ağustos günü bas-kın düzenleyen jandarma ekvibi olarak arma yaparık köy halkını tehdit etti. Hatan Malatya Cezaevinde Devrimci Sol dava-sından yatmakta olan Mınır Çolak'ın a-me-sinin evi aramışken "Sen hala oğlunun yü-retine mi gidiyorsun? Bundan sonra gitme-yeceksin. Oğlun alabının yerni bile söyle-medi, nerede yiti Mücadele gazetesine gi-diyordu musun?" gibi soru ve tehditlerde bu-lundular. Oysa gün ortasında köyü basan jandarmalar her seferinde aynı keyfiyette bas-ku uyudular.

Bu kefi aramalar sırasında Kürceci'te şehit düzende Devrimci Sol gerillasi Hasan Erkuş'un ailesinin kalduğı evin kapısı kır-ılarak saldırıya uğradı. Hasan Erkuş'la bir-likte şehit düşen M. Kemal İnan'ın mezarı da parçalanarak tahrip edildi. Mezar pa-yaları köylüler tarafından toplanarak yerle-tir-ne klandı. Ayrıca köy muhtarı Ali Erkuş'un evi kınıldı "belirli" kişileri tarafından ta-randı.

92 yılında Kürceci'te şehit düşen 5 Devrimci Sol gerillasının kisısın Gür-kaynak'ta olmasından dolayı köy şehitlik keyfi olarak basılıp gözdüğü veriliyor. ◆

■ ■ ■

Sivil faşistler polis desteğinde yürüdü

Elağz (Mücadele). PKK gerillaları 1 Eylül günü Elağz'ın Karakoçan ilçesi-ne düzenlenen baskında ölen polisleri ce-nazesi 2 Eylül günü Elağz şehit merke-zinde kaldırıldı. Cenaze töreni sivil fa-şistlerin ve polisler gövde gösterisine dü-nüştürülmek istendi. Cenaze törenine katılanlar daha sonra cenazeden ayrıla-rak polis desteğinde yürümeye başladılar. PKK aleyhine (Elağz Burada, Apo Nerede?"), "Kahrrolun Kürdistan Yaşa-sın İslam", "Ermeni Apo, Kahrrolun Apo", "Soyunmuş Aslan, Dinimiz İslam", "Gagagöslar Burada Apo Nerede" vb. sloganlar atıldılar.

Yürüyüşü başsandan sonra daha polis yönetti. İlk kılıpın "Apo'ya küfre-demizsin?" demesi Ezerine birer polidol-er tarafından sivil faşistlere ilet-tilmeye çalışıldı. Acil servise kaldırılan kişilerin durumunun ağır olduğu öğreni-di. Bir süre Örgüt. Gündem gazetesi öfönde slogan atarak bekleyen sivil fa-şistler daha sonra dağıldılar. ◆

Kiiba Bakanlar Kurulu Yürütme Komitesi Sekreteri Carlos Lage Davita:

"Gerçekler devrimin en değerli silahı olmuştur"

Evet, Küba yoksulluğun orta yerinde zenginliği, umutsuzluğun içinde umudu, insanlığı ve çürümünün göbeğinde inancı ve sağlığı temsil ediyor. Eskiyle ilgili, değişilebilir halk sosyalizmin destanını yazıyor. Ama son derece içten ve yalın, alabildiğince samimi, başka devrimlere yükünmeyecek kadar özgün, hayranlık uyandıracak kadar yalansız ve demagojiksiz... Bu yüzden "Gerçekler her zaman devrimin en değerli silahı olmuştur," diyor Küba Bakanlar Kurulu Yürütme Komitesi Sekreteri Carlos Lage Davita.

Evet, insanların bir dilim ekmeğin için her geçen gün biraz daha köleleştiği, sokakların, caddelerin girtliğine kadar pisliği, uyuşturucuyla boğulduğu, daha oyun çağındaki küçük çocukların beşli Amerikalı işadamlarına ve askerlerine satıldığı bir ülke istemiyor Kübalı. Ulusal onurunu, kimliğini korumak için gün boyu çektiği kurbanına bakanları enleriyle kend geçeklerini pekiştiriyor. Ve Kübalı, önderleriyle, ahlakla ve insanıyla, partileyle yaşayan canlı bağlarıyla aklısını savunmaya devam ediyor.

Küba zorlu bir ambargonun altında savaşıyor. Küba halkı siyasi, askeri tehdide karşı kendini hazırlarken, ekonomik zorlukların üstesinden gelmek için ayrıca bir uğraş veriyor. Küba temsilcileri son yıllarda dünyanın hemen her yerinde, devrimin yitirdiği bu savaşı ve amaçlarını bıkmadan anlatıyorlar. Küba'nı dayanışma için kurulan pek çok örgüt ve komite de aynı uğraşı veriyor.

Kübalılar bugün çok özel bir durum olarak şursun altını çiziyorlar. "Küba'nı dayanışma şu an tarihin en büyük düzeyine ulaştı. Bu küba da gösterdi. SSCB çökse de Küba halkı dünya halkların desteğine sahiptir. Dıştan halklara dünya halkları destek olmaktadır."

Her yerde ısrarla vurgulanan, özellikle devrimin siyasi ve moral değerleri. "Küba M-L'den, sosyalizmden vazgeçmeyecek. Devrim Küba halkına, Küba halkı devrimde yolveren."

Ekonomik alanda ise Kübalı devrimciler ekonomik zorlukları emperyalist kuramların "özellikleri" değil, Küba halkının bu zorlukları paylaşmasıyla ve temel ihtiyaçların sağlanmasından yenerkenleri söylüyorlar. Ve diğer yandan dünyaya kapitalistler tarzda değil sosyalist tarzda açılmaklarını savunuyorlar.

Küba bu sınavı da başarıyla verince dünya halklarına bir kez daha örnek olacak.

"AMB argosus altında soluklaşarak baskılamak için Küba ekonomisi korusunda Küba Bakanlar Kurulu Yürütme Komitesi Sekreteri Carlos Lage Davita'yı yazılan raporları asgari bilgileri içerdikleri ve yarıları küba düşüncesiyle yayınlanıyor."

Dünya Açılış

Küba 1992'de büyük zorluklara karşı karşıya olmasına rağmen, Küba ekonomisi büyük yorulmuş yenebileceğini kaybetmediğini ispatladı. İhracatçı ortaya çıkan değer düşüğünden kaynaklanan zararları düşürmeye yetmede, bazı sektörlerdeki olumlu gelişmeleri gözlemlemek mümkün. Ve giderek büyüyen sorunlara karşı, yakın gelecekte çözüm üretme konusunda da umut giderek büyüyor.

Örneğin; Devlet çiftliklerinde sebze üretiminde geçen yıl büyük artışlar oldu. Eğer kötü hava şartları ile karşılaşılmazsa, sebze üretiminde büyük bir artış olacaktır. Müz, tatlı patates, bazı sebzelerin tüketiminde bir rahatlak olacak. Nüfus üretimi yüzde 15 arttı ve tuzun yüzde 20 artış gösterdi. İşlenmiş gıda gerektirici geç bağlanmasından dolayı geriye gitmiş, ama zaman içinde giderek büyükleri bir rotada gidiyor. Bu gelişmelerle dikkatli ve akılcıca bulunmuş yeni pazarlar eşlik etti.

Dünya Ekonomik Fiyatları ile Ticaret

Küba, 1992'den itibaren dünya piyasasındaki fiyatlarla ticaret yapmak zorunda kaldı. ABD ambargosu kredi bulmasını ya da ulaşılabilecek birçok olanak (Küba yararına) engelledi. Bu nedenden dolayı, üretimin kaynak yetersizliğinden ya da bunun (üretim) gerekli birleşim malzemesi (petrol) sosyalist blokun artı olamayışından dolayı düşmesinin yanında, alım gücü (tali) de önemli oranda düştü. Bu durum (kaynak eksikliği), uzun bir süre böyle devam edecek ve bu zorlukların (ithalattaki düşüşün) ekonomide ve halkın yaşamında etkisi aynı ölçüde olmuştur. Çünkü kirdi ve finans kuramlarının tavsiye ettiklerini tam tersi yapıldı.

Gerçi tüketimde ve hizmet sektöründe bazı kısıtlamalar yapıldı. Ama tüm halk, alabildiği kadar korunmuş. Sosyal kazanımları elde tutuldu; sağlık alanındaki göstergeler düşmezle devam ediyor. Eğitim sistemi kalite olarak daha iyi oldu. Hükümeti ve okulu kapattı, hiçbir Kübalı kadere tenevirdi, işsizlik yok, hiçbir kimse devrim tarafından verilen güvenciyi kaybetmedi.

Üretim Yeterli

Bu özel dönemde, önce hatalar ve olumsuz gelişmeler ele alındı. Hatta bu işlem Perestroykadan önce gerçek-

Her şeyde rağmen, tüm ambargolara rağmen, Küba halkı önderleriyle ve sosyalizme olan inancıyla direniyor.

leştirildi. Birbirini izleyen hatalarına önce sosyalist blokun dağılışı, sonra Sovyetler Birliği'nin yıkılışı, sosyalizmin iyileştirilmesi sorunlarının bir süredir kazanması ve bunun için gerçek bir mücadele vermek gerekiyordu. Ama bu gelişmeler ekonomiyi "olaganüstü hal" konumuna getirdi. Anlaşılacağı gibi, bu konuda bazı önlemler etelendi. Şimdi çabalar ağırlıklı olarak yiyecek programı, üretimin yükseltilmesi ve en hızlı şekilde ihracat kaynakları yaratılacak alanlara yöneldi. Öncelikleri için açık bir görüş olma zorunda ve var. İyileştirme savaşı, şartların en uygun olduğu yerlerde büyük çabalarla sürdürüldü. Mesela bu savağın tarımda (zirata) verilmesi ne anlama geliyor? Yüksek maaşlar veriliyor. Maddi şartların garantilediği yerlerde, maaşları üretim sonuçlarına uygun olarak yükseltmek oluyordu.

Ziraat işletmelerinde personelin rasyonelleştirilmesi kararlaştırıldı. Kırsal yerleşim bölgelerinde, en gıdasız ve en yavaş olan bölge olarak bu program hayata geçiriliyor. Üretim yükseltilmesi ve tüketimin azaltılması her şeyde bilinir ve teklifin kullanılmasını konusundaki sık çabalarla yapıyor.

Tarımda her zaman yeni bir geliştirme programı uygulanmaya konulduğunda, entegrasyonu yapıyor. Örneğin; Süt üretimi diğer karışımından oluşan yem dasyanan (pahalı), ekonomik olmayan biçimden çıkarılarak otlak ekonomisine dönüştürüldü. Bu neden böyleydi? Şeker yüksek fiyatla ihraç edildi. Buna karşın düşük fiyatla taze ve siğirlerin ihtiyacı olan protein satın alındı. Bunlar sosyalizmin değişim koşullarında mantıklıydı. İklimi tatmin etmesi için uygun olmayan bir ülkede, şu sıralar süt üretimi, tahıl kullanılmasıyla tam olarak devreden çıkarılmasa da, otlak ekonomisine dayanmalıdır.

Bugün verilen savaşı, her şeyden önce, daha çok tercih edilen sektörlerle yapılabiliyor. En çok yoğunlaşılacak kaynaklar, yiyecek programı, turizm, ilaç endüstrisi ve bio teknoloji.

Merkeziye ve yeni endüstri, yeni masaj sistemleri, daha da personel, çağın ihtiyaçları, yaygın eğitimi ele alan programlara göre organize ediyor.

Diğer alanlarda ve yeni bir kurulumlarda ileriye doğru gidilecek.

Sermaye; Teknoloji ve Pazar

Yabancı sermaye ile çalmış kurulumlar. Sürücü eski sosyalist ülkelerde olduğundan farklı geliyor. Küba'nın dışa açıldığı kapitalist tarzda değil, kapitalist bir dünya sosyalist bir açıyla. Ekonomizmin sosyalist düzeni ve ekonomik ve sosyal temel hedeflerini garanti altına almak için, bu açılış belli prensiplere göre işleyecek. Yabancı sermaye turizm alanında faaliyet başlatıldı. Diğer alanlarda da girecek.

Kural olarak yabancı sermayenin işlem gördüğü sektör, ihracat sektörü. Ama iç pazarın belli alanlarında da kullanılabilir. Bu işlemler sermaye, teknoloji ve pazar ele tutmak için kurulu.

Yabancı firmaların kurulacak ortak firmalar büyük bir dikkate inceleniyor. Bu konuda acele ediliyor. Sorun süresi daha düzgün ve en iyi sonuçlanacak biçimde geliştirilmeye. Sağ işlemlerin ya da yatırımların getirdiği yerine getirilecek kapasiteyle ulaşılmak hedefleniyor. Sadece turizm alanında değil, endüstriye ve diğer alanlarda da sınırdan dışlanmaları olarak girilmiştir sonuç edilebilir. Ama Küba'yı yatırım yapan firmaların ABD tarafından büyük baskı uygulanıyor. Bu nedenle bunlar açıklaarak, onlara zorluk çıkarmak istenmiyor. Tüm baskılara rağmen, dünyada başmız ve dürtür olan var ve her zaman da olacaktır.

Fiyatlarla Oynanmayacak

Mel ekolojideki kaynakların büyük oranda bir paranın dağılımı olmasa, isteyen bir ekonomi için olumsuz bir gelişme. Düşülmeye gerek yok, ama fiyatların serbest bırakılmasıyla değil. Bu milyonlarca insanın tüketiminden yoksun kalması anlamına gelir. Bu ancak üretimin yükselmesiyle sağlanabilir. Dağılımda fazlalık olan paranın azaltılması önemli değil. Halkın yiyecek, ilaç ve temel ihtiyaçlarının garanti altına alınması önemlidir. Fiyatlarla masraflar arasında dengeyi sağlamak için tarım ürünlerinin bazıları için fiyatı yükseltildi. Yiyecek alanına girmeyen bazı ürünlerin fiyatları da yükseltilecek. Ama buna karşılık masgaları da olan işlemler masgaları yükseltildi. Emekli olan bir milyondan fazla insanın masgaları da yükseltildi. Hayata geçiren yeniden örgütlenme, kontrol ve önlemler olumsuz gelişmelere karşı koyabilmeyi sağlıyor.

Devrim her zaman halka gerçekleri açıklamıştır. Bu nedenle zorluklar ve tehlikeler gizlenmemiştir. Gerçekler, her zaman devrimin en değerli silahı olmuştur. Kübalılar bunu çok iyi biliyor.

Sosyalizm Küba'da sadece halkların bir ideali değil, o elle tutulabilir bir şeydir. Okullar, hastaneler, sokaklar, evler, fabrikalar ve tüm alyatları. Devrimin öncüsü, prensipleri, kendini görevlendiren adayın yönetimi, baskının olmadığı bir devlet. Fuhuşun ve uyuşturucunun olmadığı bir ülke. Çalgılan bir halk alınterinin bütün herkesin rahatı için olduğunun bilincinde. Savunulacak madde manevi bir evre. Kendi gücüne, kadrolarına, coğuşuna, eğitimine güvenen bilinci bir halk. Devrimin tarihi olanüstü bir lider Fidele'nin sahip olduğu için gururlu bir halk. Sevilen ve seğinen gülden bir önder.

Güçlükler ne kadar büyükse başarı da o ölçüde güzel olacaktır. ○

"Savaş öncesi karargahta kazanılır" der savaş bilimselci. Savaşta önderliği, kurmaylığı rolünü belirlenmesi alanında kuşkusuz doğru bir vurgudur bu. Ancak savaş olayının bütününi ifade etmez. Savaş, yalnız karargahta üretilen politikanın doğrultulduğu ya da yalnız savaş alanında gösterilecek cesaretle değil, karargahla cepheyi birleştiren bir organizasyon ve yetkinlikle kazanılır.

Politika bir kez sapıtıldıkça sonra, artık sonucu beleyecek olan, karargahın politikalarının savaş alanına doğru bir

ihtiyacı gelmeyecek açığı insanlarla karşılanmaktadır. İşle bölmesi bir süreçte bu görevleri üstlenen ya da her an üstlenebilecek olan insanlarımız kendilerini özellikle belli noktalarda geliştirmek, bir yönetime olarak yetiştirmek işi özel bir çaba göstermek durumundadır.

HER YÖNETİCİ BİR ALAN, BİR BİRİMDİR

Bugün, müdâdelenin yöneticilere olan ihtiyacını en iyi bölmesi bir beşirlemeyle ifade edebiliriz. Ulaşamadığımız, iradi

derken kastettiğimiz bütün işleri birkaç kişinin yaptığı, yöneticilerin günlük işleri peşinde koşmaktan "yönetmeye" zaman bulamadığı daralması birimler değil kuşkusuz. Pratik önerilerle de bilinir ki, iş yapmayan ve yaptırmayan yöneticilerin "yönetici" birimler bu noktadan bir adım ötesine geçemiyorlar. Diğer yandan iş yapan ama yaptırmıyan birleyen bir yöneticinin, sonuç bir enerjileye çalışması, koşturması da örgütsel gelişim açısından, müdâdelenin gelişimi açısından bir şey ifade etmiyor. Her şey olduğu yerde

leyle, komitenin ve gelen raporların dışında da bir bağ içinde olmalı; örgütlenmiş hedeflenen kitleyle, kurumsal kitle ilekilerin ve taraftarları yaşam koşulları ve pratiği içinde de tanyacak açarları, biçimleri bulmalıdır. Bunun yapılmadığı kuşaklarda alana ilişkin doğru politik taktiklerin üretilmesi bir yana, o alanda insanların gelişimi ve kadro üretilmesi de doğal olarak kaçınılmazdır. Diğten ve sırtı bilgilenmeye hayata geçirilen kadroların süreçlerinin sonunda, kimlerine sunulan olanaklar, harcanan emekler bo-

Yönetici kadrolar sorumlu oldukları alanlarda, birimlerde ilk iş olarak başta komiteler olmak üzere kolektif mekanizmaları örgütlemek, var olanları işler kılmak durumundadır. Biçimsel değil, içi doldurulmuş mekanizmalara hayata geçirilen bir kolektif yönetim olası hataların, yanlışlıkların karşısına dikketçimiz ilk barikattır.

biçimde tayınması ve uyarlanabilirliği. Bu beşirleliğin şaşıp, askeri anlamda takım, bölük, tabur, asker komutanları'nın karşılığı olarak bizim gerçekleştirdiğimiz alan, bölge, birim sorumluları, silahlı birliklerin komutanlarıdır. Yani bir bütün olarak yönetici kadrolar.

"En iyi kararlarımız bile eğer onları uygulamaya alanın sokacak kışkırmıyorsa, birer kararname olmaktan öteye geçemeyebilirler."

Savaşta bu beşirleliğin öncelikle politikaların özümsemeyi savaş alanına taşıyacak ve orada doğru kararlar alan yönetici kadrolara sorumluluğu. Bugün devrimci hareketin ihtiyacı da tam bu noktadadır. Bu ihtiyacı bir süre önce şöyle dile getirmiştik:

"Bugün eksiği çöken savaşçı bulmak, savaşacak insan bulmak değil, bu savaşçı sürdürecektir yöneticileri yaratmaktır. Birlikler, ekpler oluşturmak, alan ve birimleri yeniden kurmak değil, bunları içi yönetici komutan bulmaktır. Bunun içi devrimci hareketin büyük adımıdır atılmalı ve büyük işleri başarmaya ihtiyacı olduğu bu dönemde planlanmalı, örgütlenmeli, üretilen yöneticiler ve kadrolar olmalı, bunun müdâdelesi verilmeli."

Gelinen noktada bu ihtiyacı belirlemenin bir adım ötesine geçerek, ihtiyacı karşılayacak yöneticilerin hangi niteliklere sahip olması gerektiği sorusuna da, sürecin kendisi örgütlenmiş ve somutluğu temelinde net yanıtlarımız olabilmelidir.

Kuşkusuz hiç sorulması ve hiç yanıtlanması bir soru değildir bu. Ancak bazı gerçekler da olsa gündemde tutmak, ikinci olarak da gerçekten sürecin olduğu ihtiyacıların saptanması gerekiyor. Açıkır ki her düşünmenin kendine özgü pekallikmeleri vardır, olacaktır.

Bugün kitlelerin hoşnutsuzluğunun, düzene duyulan tepkinin derinleştiği tespit ediliyor, kitlelere girmenin özel eminden söz ediyoruz. Bugün kadro yetiştirme politikasıyla kitlelere gitme politikası, birbirine paralel olarak gelişecek, biri olmazsa diğrinin de güdük kalacağı ilki politikadır.

Her iki açıdan da bugün kuşkusuz belli mesajlar kat ediyorlar, komite, yönetim mekanizmaları oluşturmakta, yeni kurumlar oluşturulurken doğan yönetici

alanında müdâhale edemediğimiz, daha açıkçası, tek bir kadroyu, yöneticiyi oraya gönderemediğimiz için, bizim için hala yalnızca "potansiyel" olarak ifade edilen pek çok yer var. Bu durum devrimci hareketin yarattığı sempati ve bu sempati temelinde oluşmuş potansiyelle, bu potansiyelin olduğu yerlere müdâhale edebileceği yetkinlikteki insan sayıları arasında orantısızlık bir sonucudur. Bu sorunun aşılması ise gerçekle kadrolaşma demektir, insanlarımızın yönetmeye eğilimlenmesi demektir.

Yaygın bir potansiyelizmin olduğu ama iradi müdâhaleminin olmadığı her yerde bir yönetici sözcüğü tam anlamıyla, hareketin gövdesine eklenerek bir birim, bir alan demektir. Bunun ötesinde bölmesi bir potansiyelin olmadığı yerler için de üreticilik, yaratıcılık, örgütleştiricilik bir yönetici yine aynı anlamda gelecektir. Çünkü ülkemizin ve kitlelerin bugün içinde bulunduğu durumda, önceden tek bir ilke olmaksızın herhangi bir alana gönderilecek, herhangi bir alanda istidham edilecek bir kadro orada kısa sürede bir birim yaratmaktır pek zorlanmayacaktır.

Her birimde, devrimci hareketin kadroları, taraftarları, tüm işkileri için geçerli kılabilir, kullar, perspektifler vardır. Ancak bu perspektife, ilkelere, kullara hane verecek olan öncelikle oradaki yönetici kadro ya da kadrolardır. Tek tek kişileri bir noktada geçerken önemidir. İy bir yöneticinin önderliğinde müdâdelenin ve örgütlenmenin yükünü omuzlayabilecek kapasitedeki bir alan ya da bir birim, kötü bir yöneticiliğe varlığı ile yüküğü arasında fark olmayan bir birime dönüşebilir.

Yöneticinin "tek başına bir birim" olmasının ön koşulu "tek başına örgüt" olma sorumluluğu ve bilimsel davranış bilimsinden geçeri. Birimin tüm ihtiyacılarını kendi olanaklarıyla karşılamak, ortaya çıkabilecek tüm diğer sorunları kendi olanakları ve işkileri içerisinde çözüm bularak hareketle yük almak, tersine devrimci hareketi her aşamada besleyen bir birime dönüşmek yönetici kadroların birimdeki sıktı işlevleridir.

Bunu başarmak için sorulması ve yanıtlanması, iş yapma ve yaptırabilen bir yöneticiliği gerektirir. "Her yönetici bir birim"

sayıyor, giderken bulguma kaçınılmaz hale geliyor.

Yönetici kadrolar hayatın her alanında öncelikle bu pratik sorunu aşmalı. Zorunlulukları aşan, hiçbir işi yerine bırakmaksızın günlük koşuşturmanın dışına çıkabilecek bir program ve enerjileye en kötü kuşaklardan gerçek anlamda bir birim çıkarmayı başarmalıdır.

ÖĞRENMESİ AÇIK VE ÖĞRETME SİBİ BİLE YÖNETİCİLERE İHTİYACIMIZ VAR

Yöneticilik anlamında kuşkusuz önmüde çok mu kemükkel, mukemlele ya da önmüklerimiz var. Tüm özellikleriyle bildiğimiz, tüm özellikleriyle kitleye ulaşmaya çalışılan şehitlerimiz bu önmüklerimiz in bağında geliyor. Onlar nasıl, hangi özellikleriyle, kısaca onları atmadan doğan gelişimin içinde yöneticiler oldular? Onların yaşamaları özeline bu sorunun yanıtının araştırılması her kadromuzun, her insanımızın önmüne net bir perspektif koyacaktır. Eğer önmüne yönetici olmak gibi somut bir hedef koyarsak, her insanımızın bir görev olarak, bir eğitim çalışması programı olarak öncelikle bulunmalı, şehitlerimiz yaşamaları, onlara dair anıları bu gözle bir kez daha incelemelidir.

İyi Bir Yönetici Alanına Vakfı Olmalıdır

Sürecin ihtiyacına yanıt verebilecek bir yönetici olmanın ilk koşulu, değişebilir ki, çalmışa yapıldığı alandaki insanları sınsız özelliklerinden kullarına, alanın coğrafi yapılandırması karşı-devrimin silvrisi kurulumlarına kadro incelemleri olmalı ve tanyalıbilmelidir. Alana vakfı olmak, aşgari bir politik yeterliliği gerektirecek birizine, aslı olarak dinamik bir çalmışa tarzına ve alani tanıyımı olanaklı kılacak bir ilki adına sahip olmak mümkündür.

İllegalite adına alana iliklerini bir ilki kışkırtı sımlayın bir yöneticinin, bu bir ilki kışkırtı bağı bilgisi aşıyla alanı tanıması, alanın nabızını alıp ona göre politika önermesi mümkün değildir. Yöneticiler yalnızca bir ilki kışkırtı, yalnızca komitedeki insanların vereceği bilgi ve raporlarla yetinmemeli, rapor sistemi ve bilgi aşıları komitelerin altına kadro uzanmalıdır. Böyle bir sistem yerine oturtulduğunda, pek çok kez olduğu gibi uzun süre işler rayındaymış gibi görünüyor, diğten pek bir problem gözlenmez, ancak birim-çten ya da dışından kaynaklanan bir sorunu bir yerinden açık verince de her şey dökülmeğe başlar. Problemler karşı sokuğu gibi alınır.

Alana vakfı olmak için, yöneticiler kit-

şa giderken, gelirmeye açık pek çok insan da bu özellikleri görülmeyecek açığı atlı bırakmış olacaktır. Bölmesi bir eklerlikte yapamamak, kitleleri ve tüm iliklerini örgütüllüğümüde sürecin gösterdiği hedeflere yönetilebilmek ve bunun pratiği içerisinde kitleleşmeye ve kadrolaşmaya başlamak işi bundan, alani tanıtmaktan, çözümlenmekten geçecektir.

Yönetici Pratiğin Dışında Değil İçinde Olmalıdır

"DEV-GENÇ'in her kademesinde militan müdâdeleden kopmadı, yöneticiliği masa başında kavramadı." (Sınan Kukulcan özgeçmişinde)

Sabahatın ağkama kadro sokaklarda dolaşan, gerektiğinde bir malzemeyi yüklenip oradan ortaya taşıyan Niyazi Aydın andığı, önemli sorumlulukları üstlendiği bir dönemde Metris Cezayir'in önmüne kadro gidip orada tufak yakanlarıyla cunta karşı muhalefet örgütlemeye çalışan Sabahat Karataş ve diğer önmüne yük dağarmış bizim anladığımız, müdâdele nin ihtiyacı olan, sosyalist topluluğu bu rokratik sapmalarından koruyacak olan yönetici nitelik önmükleridir.

Yöneticimizin "Her öğrenci hem öğretmen" olma esprisinin altını, birincisi, başta kuduğumuz gibi alana somut bağlar kurarak, ikinci de pratiğin içine olarak doldurabiliriz. Bu işinin hayata geçmediği yerde yöneticinin, her devrimcinin olması gerektiği gibi bir "öğrenci" olabilmeye ve dolayısıyla "öğretmeni" mümkün olmayacaktır.

Devrimci bir yönetici devrimin her hamali hem kurmaydır. Kendini iflegali te adına, büyük sorumluluk adına kadrolar kuruma adına her türlü pratiği her türlü riskin dışında koyarak hiçbir alana da yönetici olunamaz. Savaşın ve mücadelenin dışında, ya da kenarında olarak herhangi bir örgüt için bir mümkündür belki. Ancak savaşın içindeki bir devrimci örgüt için, bir savaş örgütü için bu mümkün değildir. Devrimcilik, devrimci mücadelenin kendisi risktir zaten. (Kuşkusuz burada çok kez alanda uzun ıthdamlar yapamamamın, programsızlığın insanlara iş yapma konusunda güvenmenin bir sonucu olarak sık sık gereksiz risklere girilmesinde de onayladığımız anlamı içimeldir. Bu da yanlıştın bir diğer ucudur. Ve eleştirilmelidir.)

Bir yöneticinin öğreticiliği yalnızca teorik eğitimi sınırlamaz. Yönetici çok kez aslı olarak pratiğin içinde, günlük işkilerinin dışında çalışmaya, eylemlere kadro uzanan bir zenginlik için, pratiğin içinde öğretir devrimci anlayışı. Yöneticinin verilebilecek, kalıcı olabilecek eğitim biçimi budur. Ve işte bunun için

da yönetici altındaki insanlarla mümkün olan her şeyi azami ölçüde paylaşmalıdır.

Yönetici kadroların mücadele içinde yer alıyolar, kişisel yaşamlarıyla çizilecek tablo, karşı karşıya insanları pratik görevlerin yerine getirebilmesinin ötesinde, ideolojik mücadele cephaneliğinin açısından da önemlidir. Sosyalist ülkelerde yaşanan olumsuzlukların ve bunların sonucundaki geriye dönüşlerin kaybedildiği pratik kazanımlar için, sosyalist toplum kuracağımız güne kadar beklenmelidir.

Teoriler, stratejiler hatta genel düzeyde üretilmiş politikalar mücadelenin bütün ihtiyaçlarını ve aşamalarını karşılayamazlar. Stratejilerin, politikaların bunları gerçekleştirme için hizmet edecek taktikler, tavırlar, sloganlarda somutlaşması gerekir. İşte hareketin önderliğini, kumayışlığını içinde somutun en yakınında olan yönetici kadroların işlevi burada ortaya çıkar. Yönetici kadrolar politikayı pratiğin buluşmasını sağlayan vatan kavgasıdır. Ve onların bu işlevlerini yerine getirebilmesi araştırın, ınale-

yağadığımız sürecin en temel sorunudur. Bunu sağlayacak olan da yine kadrolar, yöneticilerdir. Kadrolar ve yöneticiler devrimci öğretilerimiz olarak sabırla, enerjili, uygun programlarla bu görevi başarmak zorundadır.

Karmakşık Süreçlerin Yöneticilerli Olabilmesi
"O hiçbir örgütlü ilişkinin kalmadığı koğullarda bile, devrimci faaliyetin sürdürülmesi gerektiğine inanır ve bunun için bir şeyler yapan biriydi..." İbrahim

larda bile sarılamayan, tereddüt etmeyen ve görevleri notaktada "olmuş" olduğunu bu zorluklara rağmen-bözlüğünde yer vermeyen yöneticilerdir. Mücadelenin ve örgütlülüğün kesintisizliğinin gövencesi böyleli yöneticilerdir.

Kolektivizmin ve Denetimlin İşletilmesi Hem Hatalara Karşı Sigortamız Olacak, Hem de İnsanlarımızın Yöneticili Olmaya Hazırlayacaktır

Sürecin devrimci hareketin önüne koyduğu görevler karşısında insanlar mevcut durumların, birikimlerinin üstünde sorumluluk üstlenirler. İnsanlarımızın, görevlere, sorumluluklara, dayatışlarla daha fazla özvenye çöküyle talip oldukları bir olumluluğa yaşıyoruz. Ancak öte yandan bu olumluluğun önümüzde beklenmedik dezavantajlar çıkarması da önlemler zorundayız. Böylece sorumluluklar üstlenen insanlarımızın aza hatalarını aşgariye indirmek, birincisi kolektivizm, ikincisi aşgariye ve yukarıdan denetim mekanizmaları kurmak ve işletmekten geçiyor.

Yönetici kadrolar sorumlu oldukları alanlarda birimlerde iş ile olarak bazı komiteler olmak üzere kolektif mekanizmaları örgütlemek, var olan işleri kılmak durumundadırlar. Birimlerde değil, çözüldürmüş mekanizmalara hayata geçirilen bir kolektif yönetim olan hataların, yanlışlıkların karşısına dikilmeye işi barikatları. Tek başına yönetimin günlük işlerde sağladığı kolaylığın cazibesi kapıların bunu genel işlevi haline getirmek, kolektif mekanizmaları çalıştırma zorunluluklarında ağırlıkla devam etmek hareketi yaratır değil zarar vermez. Bu yönünde aşgariye sağlanma geleneğin hiçbir kalıcılığı yoktur. İşle bu notada en başta yönetici kadroların kolektivizm özümsemesi, benimsenmesi ve yukarıdan aşgariye bunun kanalları açması atacağı işle işi kimdir.

Denetim alanında işle işi kışkusuz tepeden tırnağa rapor sistemini işletmesi, eleştiri ve özdeğeri alan insanın işlevi işle doğul bir mekanizma haline dönüşürdür. Yönetici kadrolar bir yanlışla eleştirilebilir denetim, diğer yanlışla da kendilerini eleştirilebilir ağırmak durumundadır.

Yönetici olsun ya da olmasın, kadro ya da tarlatır, hangi düzeyde olsun olursa bütün insanlarımız kolektivizm ve denetimlin işletilmesi notaktada bu mekanizmalara sahip çıkmalı için dolumalıdır. Kadrolarımızın süreltilmesi ya da kendini yönetici olmaya hazırlamak ancak bu yolla mümkün olur. Her insanımızın eleştirilebilir bir şey bir yönetici sorumluluğuna sürgünlenmiş, pratiğin bir yönetici sorumluluğuna götürebilir, bir yönetici sorumluluğuna düşüne üretilmek, faaliyet içinde eleştiri ve öneli akışını sağlamlar. "Nasıl olsa sorumluluk düğünü" deyip hiçbir şey üretmemek, "Nasıl olsa sorumluluk da örgütlemek" deyip eksiklikleri ile getirmemek gelismem önünü daha bağtan tıkmak demektir. Önderlik için, yöneticilik için sunulan tüm ölçütler devrimci hareketin tüm kadro ve tarlatarlarının önüne hedef olarak koyması gereken nitelilerdir.

Devrimci hareketin daha büyük misyonları üstlenmeye hazırladığı bir süreçte tek tek tüm insanlarımız da daha büyük görevleri omuzlamaya hazır olmalı. İnsanlarımızın böyleli bir süreci yaşamaya ve bunu pratiğe aktarmaya bağlamaları demek, tüm hedeflerimizin yıklanması anlamına gelecektir. ○

ayarı olamıyoruz

yeceklik kışkusuz. Bu prestij bugünden kitlelere sunacağımız geleceklerimiz, ahlakımız, yaşam biçimimize yeniden kalamaz. Emperyalizm bugün sosyalizme saldırılarına en büyük kozlarından biri olarak bu ülkelerdeki yozlaşmış, kitlelerden kopmuş, ayrıcalıklı yönetici tipini kullanıyor. Emperyalizmin "sosyalizmin ürünü" olarak lanse etmeye çalıştığı bu tipin karşısına, komünistdevrimci devrimci safıların en önde yürüten, kitleyle iç içe, cesareti, kararlılığı, inancı ve özveriyle ateş hattının ortasında yer alan yönetici tipini çıkararak emperyalizmin elindeki bu kozu almak durumundadır.

"Onun için bir masa başında günlerce daktilo yazmakta, ya da saatlerce yol yürütüp bu not götürmekle veya bir sempaziyona bıkından uzun uzadıya konuşmak, sıhahlı bir eyleme gidecek arasında bir fark yoktur." (İbrahim Erdoğan'ın özgeçmişinden) diye yazılan İbrahim Erdoğan, bir yönetimin örgütsel işlevlerini, pratiğin neresinde, nasıl yer alması gerektiğinin güzel bir örneğidir. Yöneticinin işlevleri ve pratik içinde yerini tek başına "konum" değil mücadelenin ve örgütün gereklilikleri belirleyecektir.

Sürecin Yüklünü Politika Üreten ve Emeğini Eziyetmeyen Yöneticiler Tasıyacaktır

"Hesaplanamayan bir kuşatmada yoldaşlarını ateş hattından çıkaran bir rehber, bir yerlerine memur saplamış bir başkanı işi yerine neşter uzatan bir doktoru, iç çelişkinde kapılmış olumsuz ruh halindeki bir diğer yoldaşı için devrimden yasa irade edici." (Ferit Eyyuğ'un özgeçmişinden)

Kendinden önce işlevlerini düşünmek, her şeyden önce onların sorunlarını çözümlenmek ve öğretmek, bir "öğretmen" gibi devranından yoldaş ıcaklığıyla, devrimci bilgelikle öğretmek... Yöneticilerimizin sürecin pek çok değeri taşıyıp ettiği, ilişkili deneyimlere uğraştığı bu kesitte bu emellerine sahip olmak zorundadır.

Bugün hibrisini işle sayamayacağımız, sonraya erteleyemeyeceğimiz, önem sıralamasında birini diğerinin arkasına koymayacağımız pek çok görevin karşımızda durduğu bu süreçte, politikaların tabana indirilmesi, kavratılması ve her alanın kendisi somutuna uyarlanması özel bir önem taşıyor. Hareketin sunduğu genel perspektifler, politikalar bütünü karşılamakla birlikte, sürecin karmakşık ve görevlerin çok yönünlüğü karşısında, eğer tabana kadar indirilmez ve alan özgülüklüde programlarla tamamlanmazsa, yeteraz kalacak, sürecin önünü açıcı işlevini yerine getiremeyecektir.

yen, üreten insanlar olabilmelerine bağlıdır.

Politikaları tabana indirmek, insanları bu politikalar doğrultusunda seferber etmek, kısacası insanları eğitmek ve dönüştürmek kışkusuz sabırlı olmayı gerektirir. Karmakşık süreçler, kafaalarda daha çok soru, adımlarda daha fazla tereddüt demektir ve bu yönetici kadroların işi zorlaştırır bir ölçüde. Her soruyu yanıtlamak, süreci ilna edici bir tarzda tek tek tüm insanlara kavratılabilmek, emek te uğraşarak tereddütleri yok etmek, aceleci, hemen "sonuç" isteyen, hemen "iş" isteyen yöneticilerin başsılabileceği, altından kalkılabileceği bir şey değildir.

Sabrıla uğraşmak gerekiyor. İnsanları dönüştürmek sabırlı bir kararlılık, bu süreçte yöneticilerimizin sahip olması gereken özelliklerin bir başkasıdır. Şimdiki kadar kaç kişiye devrimci safılarına katmış, kaç kişiye yetiştirmiş, kaç kişiyi kaybetmişine yol açmış... Bu sorular her devrimcinin, ama özellikle de yönetici düzeyde sorumluluk üstlenen her devrimcinin "yöneticilik muhasebesi" yaparken sorması gereken sorulardır. "Bu harekete kaç kişiye kazandırdım ve benim sorumluluğum altında kaç kişiye çöktü?" Sorunun birinci bölümüne verilecek yanıt pratiği, yaşamın içinde olur olmadığımız da yanıtını da ortaya koyacaktır. Sorunun ikinci bölümü de yalnızca çekip gidilenlerin zaferlarıyla açıklanamazdır. Yöneticiler her olumsuzlukta gerekli dersleri çıkarabilme anlamında, öncelikle, o insanın kendisi zaafıların nedeniyle çöktü gitmesini değiştiremeyecek olsa da, yapılabilecek her şeyi yapıp yapmadığını, çekip gidenin olumsuzlukları temel almakla birlikte o süreci hızlandırın bir eksiklikli yanıp yanmadığını sorgulamalıdır. "Zaten göyüydü" ya da "o kadar konuştuk" türünden açıklamaları yönetici kadroların açıklaması olamazdır.

Kadroların, yönetici insan yetiştirme

Erdoğan için yazılan bu satırlar Sabun, Niyazlı'nın, Fazıl'ın... hepsinin ortak özelliğidir. Önder yönetici nitelikleri özellikle böyle süreçlerde öne çıkmıştır.

Ülkemizdeki devrimci mücadele de çok barışçıl, az çok normal gelişme süreçleri yaşamaya olanışına sahip olmalı. Bundan sonra da işle bu hiç olanı görülmüyor. "Ülkemiz devrimci hareketi tarihinin en zor dönemlerinden birini yaşıyor". "Yagadığımız süreç belirsizliği bir öneme sahiptir". "Her zamankinden daha fazla disiplin, cesaretle, kararlılıkla ihtiyacı duyduğumuz bir süreç yaşıyoruz". "Bunun gibi saptamalar gerçekçe çok sık yapılır ülkemiz sonunda. Her dönem "en önemli" dönemdir. Bir bellek yazıldığı olduğu için değil, mevcut koşullar şartlılığı için de değil. Gerçekten sık sık böyleli süreçler yaşadığı için yapılıyor bu tasarımlar. Her süreç "belirsizliği" bir özellik kazandırıyor. Her süreç başı başına bir "sınav" olma özelliği taşıyor. Böyle olursa da her süreç yurgulandığı gibi "en önemli" süreç oluyor. Kadrolar işle böyleli koşullarda devrimci örgütlenmenin şu ya da bu parçasını yönetmek gibi bir görevle karşılaşıyorlar.

Yöneticinin de "sıradan" vardır. Çizilmez gelişim süreci içerisinde çeşitli özellikleriyle bir yere gelişebilir. Bu yeri gerçekten doldurup dolduramayacaklarının sağlanması, ancak devrimci hareket açısından zorlukların önüne çıktığı, görevlerin ağır ve karmakşık bir hal aldığı süreçlere yapılabılır.

Bu zorluklar bazen örgütsel bağın kopması biçiminde ifadesini bulur; bazen "iş yapan" insanların çoğunun bir anda tutsak düşmesi, şehit olması vb. biçiminde... Başsın olanakları, o güne kadar pratiği aşan görevlerin üst üste binmesi- dır zorunlu yanımsa; baste de birim ya da hareket içinde ortaya çıkan bir sorun karmakşık hale geliyor ilişkilerde, işle, ihtiyacımız olan, böyleli durum-

1. Avrupa DEV-GENÇ Kurultayı yapıldı

"Avrupa'yı DEV-GENÇ cogokusu ve atılğanlığıyla sarsacağız"

Yurtdışındaki Türkiyeli gençlik, bir alan örgütlenmesi olarak merkezi örgütlülüğünü yaratmada önemli adımlar attı. Almanya'da gerçekleştirilen kurultaya DEV-GENÇ ruhu ve gelenegini Avrupa'ya taşımının coşkusu ve gururu vardı. Yurtdışı gençliği pımdı sahip olduğu DEV-GENÇ örgütlülüğüyle daha güçlü, daha coşkulu, daha kararlı.

Avrupa'da merkezi bir alan örgütlenmesi olarak ilk kez gündeme gelen gençlik örgütlenmesinin adımları Almanya'nın Duisburg kentinde gerçekleştirilen kurultayla atıldı. Yurtdışında bulunan Türkiye'de gençliğin kendi özgül sorunları ve özelliklerinin yanı sıra, örgütlenme sorununun da ele alındığı kurultay Avrupa'nın değişik ülke ve şehirlerinden bir araya gelen 130 gençlik temsilcisinin katılımla 28 Ağustos günü gerçekleştirildi. Devrimci Sol ve tüm devrim şehitleri için saygı duruşuyla başlayan kurultayda merkezi bir örgütlülüğe kavuşmanın hakkı sevinci ve gururu vardı. Yurtdışında bulunan Türkiye'de gençlik DEV-GENÇ gelenegini Avrupa'da da ete-kemige büründürmenin coşkusuyla, önümüzdeki süreçte üzerine düşen görev ve sorumlulukları tartıştı. Alanın kendine özgü karakteri üzerinde yaptığı değerlendirmeler ışığında oluşturduğu programları somut adımlar attı.

Kurultaya Tarıfına ve Değerlendirme Noktaları

Yurtdışı gençliğin ülke topraklarında kopuk olması Türkiye halklarının yaşadığı gerçeklikten, költüründen kopuk olmasının da beraberinde getirmişti. Ülkesinden, költüründen, ulusal değerlerinden kopuk olan gençlik, kendisine dayatılan yoz-empiryalist kültür karşısında bocalayıp ezilmekle ve farklı iki kültür arasında sıkışıp kalmasıyla ciddi bir kimlik sorunu yaşıyordu. Yaşadığı kimlik sorunundan kaynaklanan özgül sorunları bulunan gençliğin bu sorunları aşması ise yok olup giden bir kuşak yerine örgütlenerek, devrimci hareketin 25 yılı aşkın bir sürede mücadele içerisinde yarattığı değer

ve gelenekleri içselleştirip, dinamizmi ve coşkusuyla hayata geçirmesiyle gerçekleştirecekler. Sömürünün, baskının, emperyalizmin Türkiye ve dünya halkları için yaşanan bir gerçeklik olduğu, bu gerçekliğin yarattığı sorunları birbiri ardına sıralamanın, Avrupa gerçeğinin yarattığı olumsuz güç etkilerden şikayet etmenin gençliğin işi olmadığı vurgulandığı kurultayda, görevin bu gerçekliği değiştirmek, dönüştürmek olduğu belirtildi.

Bugün yurtdışı gençliğine Türkiye halklarının yaşadığı sorunları, ulusal, kültürel değerleri kavratmak, sahiplendirmek gerekiyor. Gençlik halkını anlamalı, sevmeli ve halkların kurtuluşu için mü-

cadele edilmesi gerektiği bilinciyle donatılmalıdır. Gençlik "Biz kimiz?", "Niçin buradayız?", "Ne yapmalıyız?" sorularını kendisine sorabilmeli ve kafasında bu sorulara sağlıklı cevaplar verebilmelidir. Avrupa'nın rahat ve duyarsızlık içerisindeki göçmen yaşantısı, yoz kültürü altında ezilmeden kimliğini bulma, mücadele etme gerekliliğini kavrama ve bunu pratiğe aktarma gücünü, güvenini kendinde bulabilmelidir. Kurultayı DEV-GENÇ çatısı altındaki merkezi örgütlülüğünü bu doğrultuda atılmış önemli bir adım olduğunu vurgulandığı kurultayda; sadece ülkedeki gelişmelerle hareket eden, mücadelenin dıştan etkilenile-

"Yüreğimiz her zaman halkımız için, sıcak mücadele için çarpıyor"

Kurultaya katılan DEV-GENÇ'lilerde kurultay sonrası DEV-GENÇ ruhunu, gelenegini Avrupa'ya taşıtımının coşkusu ve kararlılığı vardı. Bu coşku ve kararlılık kurultaya katılan DEV-GENÇ'lilerin konuşmalarında çarpıcı bir şekilde ifadesini buluyordu.

"(...) DEV-GENÇ olmak her şeyden önce our venci bir duygudur. DEV-GENÇ'i deyince akla ilk gelen inanç, kararlılık, cesaret ve fedakarlıktır. Yoldaşın ve insanına ölüme bağlıdır. DEV-GENÇ'i olarak bugüne kadar yarattın değere ne pahasına olursa olsun sahip çıkacağımız ve DEV-GENÇ ismine layık olacağımız söz veriyoruz. (...) Türkiye ve Kürtistan'daki DEV-GENÇ'imizi omuz başı-

mızda hissediyoruz. Çünkü bizler büyük bir aileyiz."

"DEV-GENÇ olmak kavgamızın onurudur. Kararlılık, atılğanlık, tuttuğuna koparan, önünde hiçbir engel tanımayan, fedakar, coşkulu, yoldaşlarına bağlı ve inançlı olmak. DEV-GENÇ'i olmak budur. İnanç ve geleneklerimiz, şehitlerimiz biraktığı mirasa sahip çıkmak, our her kopyada savunup hayata geçirmektir. Ve bunun önünde hiçbir engel tanımamak, coşkusu, insanın kavgasına taşınmaktır. (...) Ölkemizin işi sadece mücadelesini, konuşumun Avrupa'ya taşıyan insanları olacaktır. Yüzümüzü ölmeye dönük olacak. Ve Avrupa'yı DEV-GENÇ coşkusu ve atılğanlığıyla sarsacağız." ○

Kurultay'da alınan kararlar

Politikaların somut zeminiyle ve alanın kendine özgü araçlarıyla hayata geçirileceğinin anlaşıldığı kurultayda, örgütlenme çalışmalarında hareket noktasının yurtdışı gençliğinin özgül sorunları ve özellikleri olduğu gerçekleştirilen hareket edilecek gerçeklikler alındı. Alınan kararlar şunlardır:

- Avrupa'da merkezi bir DEV-GENÇ bürosunun kurulması
- Bulunan bütün birimlerde DEV-GENÇ komitelerinin kurulması
- Her birimin kendine ait bir program ve rapor hazırlaması
- Merkezi bir gençlik bülteni çıkarılması
- Yabancı düşmanlığına karşı mücadele komitelerinin oluşturulması
- Değişik ülkelerin gençlik örgütleriyle ilişkilerin geliştirilmesi
- Eğitim çalışmaları ve gençlik kampının düzenlenmesi
- Gençliğe yönelik sorunları tespit amacıyla anketlerin yapılması
- Üniversitelerde daha geniş gençlik çalışmalarının örgütlenmesi
- Sosyalist Küba halkıyla dostluk ve dayanışmanın geliştirilmesi
- Kasım ayı içerisinde Avrupa'da merkezi bir gençlik şöleninin düzenlenmesi.

adım atan bir gençlik örgütlenmesinin uzun vadeli olamayacağı, kendi ayakları üzerinde duran örgütlenmeler yaratmanın gerektiği üzerinde duruldu.

Devrimci gençliğin mayasında anti-faşist, anti-empiryalist bilinç olduğunun ve Avrupa koşullarında tutarlı bir anti-empiryalist tavırın ulusal kimlik, değerlerine sahip çıkarak, ülkedeki mücadeleye atacağı içinde hissetmek olduğunun vurgulandığı kurultayda, mücadelenin genel hedeflerine uygun politikalar ve mücadele biçimleri konusunda kararlar alındı. Alınan bu kararlar ışığında görev bölümlü, birim faaliyet raporlarının değerlendirildiği kurultay, okunan mesajlar, gençlik korosunun türkü ve marşlarıyla devam etti. Devrimci Solcu ulma bilinci ve DEV-GENÇ ruhunun tüm salona hakim olduğu kurultayda "Yaşasın Devrimci Sol", "Kahrolsun Darbeci İhanet Çetesini", "Yaşasın Önderimiz Dursun Karataş" sloganları başta olmak üzere DEV-GENÇ ve Devrimci Sol sloganları sık sık coşkuyla atıldı.

Kurultayın ortaya çıkardığı gerçeklik, coşkusuyla, kavga ruhuyla, atılğanlığıyla, geleceğin umudu olmasıyla DEV-GENÇ'lilik ruhunun Avrupa'da da yankısını bulduğudur. DEV-GENÇ'lilik her şeyden önce olmazsa olmaz, yoku var emektir. İmkansız olansık kılmaktır. Avrupa'nın değişik ülke ve şehirlerinden gelip coşkuyla taşıyan gençlik temsilcileri, devrimci hareketin devrimin her türden düşmanına karşı atıldığını Avrupa cephesinden "BİZ VARIZ" diye haykaran genç sesleri oldu. Türkiye'nin, Kürtistan'ın ve tüm dünyanın kentlerinde, varoğlarında, kırılarda kavga atarak köyleriyeleleri yürüten selamlarıyla tüm halk düşmanlarını; "Halkların kurtuluş mücadelesini engellemeyecekmiş, dünyayı bir kez de ülkemizden sarsacağız." dediiler ○

Liselerde paralı eğitim uygulamasi sürüyor

"Eğitim Hakkı Satılığa Çıkarılmaz"

Okullarda kayıt parası alınması ve "süper lise" uygulamasını protesto eden DLMK'lı öğrenciler 25 Ağustos günü İstanbul Tabip Odası'nda velilerin ve Devrimci Mücadelede Öğretmenlerin de katıldığı bir basın açıklaması yaptılar.

DLMK'lı öğrenciler yaptıkları basın açıklamasında "11 milyon öğrencinin okuduğu ülkemizde, eğitimdeki yetersizlikleri örtmek için ortaya atılan süper lise, açık lise gibi aldatıcı uygulamalara son verilmedi. Her yıl kayıtlar sırasında yaşanan kargaşa engellenmeli, okullarda hiçbir ad altında para alınmamalı, eğitim parasız olmalıdır." derken, Devrimci Mücadelede Öğretmenler Ülkemiz'de parası olmayan okullara da haklı olmadıkları belirlerek eğitim emekçilerinin "Daha iyi bir eğitim, daha iyi bir gelecek için mücadele veren öğrenci geleceği bizler de omuz vermiyoruz." diyerek çağrıda bulundular. Bir öğrenci velisi ise geçim şartlarının belli olmasına rağmen, verdikleri vergilerin üstüne bir de kayıt parası, ebiye parası vs. gerekçeleri milyonlarca lira para alındığını,

DLMK'lılar basın toplantısında: "Soyguna Hayır"

okullardaki soyguna son verilmesini istedi.

"Bu Soyguna Dur Demeliz"

31 Ağustos günü DLMK'lı öğrenciler İnönü Üniversitesi Meslek Lisesi'nde kayıtlara para alınmasını protesto eden bir basın açıklaması yaptılar.

Aileler bu konuda çekimsiz davranıyorlardı. İstenilen parayı vermezlerse çocuklarını okula kayıt edilemeyeceğinden korkuyorlardı. Okula kayıt için gelen öğrenciler ise geleceklelerinden endişeliydiler.

İkdidarı paralı eğitim uygulamalarına, "bağış" adı altında yapılan soyguna, genci-faşist eğitim sisteminde dur diyebilmeyi yolu bugün örgütlenerek mücadele etmekten geçiyor. Liseli gençlik DLMK çatısı altında örgütlenmiş mücadeleye ederek ilklerini liselerde yönelik politikaları boka çıkarabiliyor. DLMK çatısı altında kararlarda yürütülecek olan mücadele, uzun vadede aileleri de etkileyecek toplumsal muhalefet içerisinde yer almalarını beraberinde getirecektir. ☐

Seher Şahin, öğrenci gençliğin dayanışmasına ışık tutuyor

düşerken yarattığı değerleri sahipleniyor. İYO-DE'LERİ bu yıl da, 31 Ağustos günü Seher Şahin'in okulu olan ve 3. katından aşağıya atıldığı Mimar Sinan Üniversitesi Fındıklı Kampüsü'nde rehberlik ve dayanışma masası açtılar. Masayı karanfeller ve Seher Şahin'in resimleriyle donatılan

Öğrenci gençlik arasında birlik ve dayanışmayı güçlendirmeyi, yeni gelen öğrencilere kayıt sırasında karşılaştıkları sorunlar konusunda yardimci olmaya, ülke ve üniversite gerçekliğini anlatmaya amaçlayan rehberlik ve dayanışma masaları, 1989'da çalışmalar başladığı ilk günden itibaren polis ve jandarmaların baskılarılla karşılaştı. 1991'de Mimar Sinan Üniversitesi Fındıklı Kampüsü'ndeki Rehberlik ve Dayanışma Masası'nda bulunan TÖDE'F öğrenciler siyasi suçla timlerin saldırısına uğradılar. İskenderiye'den saldıran İYO-DE'RLİ Seher Şahin'i 3. kattan aşağıya attılar. Koma halinde hastaneye kaldırılan Seher yaşama beklentisiyle 8 Eylül'e kadar ölüme direndi. TÖDE'F alığı bir kararla Rehberlik ve Dayanışma Masalarının Seher Şahin adına açılacağı duyuruldu. Ve o günden bu yana öğrenci gençlik Seher Şahin'in demokratik üniversite mücadelesinde şehit

İYÖ-DE'RLİ "Dayanışma ve Direniş Semboli Seher Şahin Ölümsüzdür. İYO-DE'RLİ" yazılı pankartı açarak basın açıklaması yaptılar. Merak ve çekingen gözlerle masaya seyreden öğrenciler ve aileler daha sonra masanın yanına gelecek Seher Şahin ve kayıtlar sırasında karşılaştıkları sorunlar hakkında sorular sordular. Apımsayışa birlikte masanın etrafında dolanan sivil polisler İYO-DE'RLİlere yeni öğrenciler ve aileler arasında sıkı diyalogo görürne, masanın açılmasının üzerinden 20 dakika geçmeden saldıracak İYO-DE'RLİ öğrencileri dövmek gözetimce attılar. 3 Eylül'de anma yapmak için Mimar Sinan Üniversitesi'ne gelen pek çok öğrenciler birlikte Seher Şahin' anı, babası, erkek kardeşi ve geçitli kurumların temsilcileri kampüs girişinde gözetimce aldılar. ÖZGÜR-DE'F aileleri açıklama yaparak gözetimcinin serbest bırakılmasını istedi. ☐

Devrimci Sol Akdeniz Bölge Komitesi'nden açıklama "İşbirliği, muhbirlerden hesap sorduk, soracağız"

DEV-SOL, Dr. Altınbaş'ı bürosunda vurdu

Eski başhekimle terör kursunu

Operatör Dr. Mustafa Altınbaş'ın Adana Beymen Mağazası arkasındaki bürosu 31 Ağustos'ta saat 16.45'te Devrimci Sol Silahlı Halk Müslimleri tarafından basıldı, duvarlara Devrimci Sol imzalı "Sağlık Emekçilerine Kalkın Eleri Kıracağız" yazılamaları yapıldı. Eyleme ilgililer olarak gazeteciler 1 Eylül'de Devrimci Sol Silahlı Halk Müslimleri adına arayan bir kişi tarafından eylem üstlenilerek 31 Ağustos'ta saat 16.45'te Dr. Mustafa Altınbaş'ın bürosu eylem kuruculuğu yaptığı, 15 Temmuz'da yapılan sağlık emekçilerinin eylemini kurdığı iş savacılarım tarafından basılmıştır. Faşist Türk Sağ'ın üyesi Dr. Mustafa Altınbaş eylemimiz sırasında müdahale etmek isteyen savacılarımız tarafından cezalandırılmıştır. Yaşasın Halkın Adaleti! Yaşasın Devrimci Sol! Yaşasın Özgür-Dursun Karatay! ☐ denildi.

31 Ağustos'ta Devrimci Sol Silahlı Halk Müslimleri tarafından gerçekleştirilen bu eyleme ilgililer olarak, 2 Eylül'de de büromuza Devrimci Sol Akdeniz Bölge Komitesi imzalı bir açıklama gönderildi. Açıklamada eylem ilgisiz su girişleri yer verildi:

"Faşist, işbirlikçi doktor Mustafa Altınbaş'ın müayeneliğinde, 31 Ağustos günü silahlı halk müslimleri tarafından basıldı. Eylem sırasında faşist doktor, savacılarımızın tüm uyarılarına rağmen kaza koymaya, dışarıya çıkıp bğırmaşa çalıştığı iş savacılarımız kendilerini korumak amacıyla silahlı müdahalede bulunmuşlardır.

"Silahlı halk müslimleri tarafından gerçekleştirilen eylemin genel gelişimi şu şekildedir:

"1993 Temmuz ayı içinde Türkiye'nin birçok kentinde olduğu gibi Adana'da da değişik işkollarında çalışan memurların ekonomik-demokratik hak ve taleplerini dile getiren değişik eylemlerlik gerçekleştirildi. Bu eylemlerlik sürecinde Adana Numune Hastanesi'nde sağdeğerlik emekçilerinin gerçekleştirdiği kitle gösterisi, faşist doktor Mustafa Altınbaş'ın polise işbirliği yapması sonucu, polis eyleme müdahale edip birçok sağlık emekçisinin tutarılması, 5 memuru da gözaltına almıştır. Faşist doktor Mustafa Altınbaş'ın bu işbirlikçi tavri polis saldırsınan kurtulmasın çıkış işkolunda memur sendikası yöneticileri tarafından düzenlenen basın toplantısında çok açık olarak dile getirilmiştir.

"Her geçen gün gelişip güçlenen memur örgütlenmesini engelleme, etkileştirme, memur kitesinin gücünü bilmeye çalışan oligarşinin uyanımlar bir parçası olarak değişik işkollarında faşistlere devlet tarafından sağ memur sendikaları kurdukmaktadır. Sağlık işkolunda kurduktan faşist Türk Sağ'ın Sendikası'nın Adana'daki yöneticileri içinde bizzat yer alan doktor Mustafa Altınbaş seçilmiştir.

"Bugüne kadar halka, sağlık emekçilerine karşı işlediği suçların hesabını sormak ve uyararak acıyarak 31.8.1993 günü Silahlı Halk Müslimleri müayeneliğinde basılmıştır. Faşist doktor dahil, kırılacak bulunan tiki kişi yere yatırılarak elleri ve ayakları bağlanıp etiz hale getirilmiştir. Faşist doktor işbirlikçi sağcı analıtların, bundan dolayı kendisinin dövmekce cezalandırılacağı anlatılmıştır. Gerçekleştirilen eyleme amaç, doktoru işlediği suçlarından dolayı tutarlayarak uyarıp, eylemin kırıgını ifade eden yazılamaları yapıldıktan sonra olay yerinden uzaklaşmaktır. Özellikle faşist doktoru dışındaki insanlara zarar gelmemesi için özen gösterilmiştir. Hedeflenen program hayata geçirildiği sırada faşist doktor işlediği suçların bilincinde olduğu için can korusuylu savacılarımız elinden kurtulmaya çalışmış, kendisine yapılan tüm uyarılara rağmen kaza yönelip bğırmaşa ve kaçmaya çalışmıştır. Savacılarımız eylemin güvenliğini açısından silahlılarla ateşleyerek faşist doktoru etkisiz hale getirmişlerdir. Faşist doktor işlediği suçlarından dolayı alıyacağımız, halkın devrimci adalete sığınacağı yerde, son anda bile savacılarımız zarar veremeye çalışmıştır. Eylem başarıyla gerçekleştirilmiştir, savacılarımız hiçbir kayıp vermeden olay yerinden uzaklaşmışlardır.

"Halka karşı işlenen hiçbir suç cezasız kalmaz. Faşist doktor da işlediği suçların cezasını ödemştir.

"Halk ve devrimcilerle karşı oligarşinin militarist gücleriyle işbirliği için girip, muhbirlik, işbirlikçilik bu suçlar işleyenler, bu suçlarını cezasını er ya da geç ödeyeceklerini bilmelirdiler. Nereye giderlerse gitsinler, halkın devrimci adaletinden kurtulamazlar.

"Türkiye emekçi halklarının her türlü demokratik hak ve özgürlük eylemini engelleme, baltalama, etkisiz kılmaaya çalışıp, bunun için oligarşili işbirliğine giren kim olursa olsun karşılarında örgütlenmiş devrimci adaletiler bulacaktır.

"Tüm muhbir, işbirlikçi halk düşmanlarını akbetti, sağlık emekçilerinin en temel taleplerine, eylemlerine tahammül edilmemesine ve polise işbirliği için giren faşist doktor Mustafa Altınbaş'ın akbetti olacaktır." Gönderilen açıklama,

"HİÇBİR İŞBİRLİKÇİ, MUHİR CEZASIZ KALMADI KALMAYACAK!

HALK DÜŞMANLARINDAN HESAP SORDUK, SORACAĞIZ!

YAŞASIN HALKIN ADALETİ,

YAŞASIN DEVRİMCI ADALETİMİZ!

YAŞASIN DEVRİMCI SOL!" sloganlarıyla sonuçlandı. ☐

Tatil yapan 5 AYÖ-DER'li gözaltına alındı

Adana emniyeti bir kez daha direniş tank oldu

Ülkemizde gözaltına alınmak, işkence görmek için tatil yapmak bile yeterli olabiliyor bazen. Tıpkı 17 Ağustos'ta 5 AYÖ-DER'li öğrencinin tatil yaptıkları sırada Adana'da gözaltına alınıp, işkence görmeleri gibi...

Geçtiğimiz yıl da Adana'nın Karataş İlçesinde Belediye Kamp Tesisi'nde tatil yapmakta olan İstanbul ÖZĞÜR-DER'iler 24 Ağustos gecesi gözaltına alınmışlardı. Yine aynı gün Zonguldak Ereğli'de OKM çalışanlarının tatil yaptıkları yer basılarak gözaltına alınmışlardı. Tek "suç"ları tatil yapmak olan OKM çalışanları ve ÖZĞÜR-DER'iler gözaltında tutuldukları süre boyunca yoğun işkenceli sorgulardan geçmişlerdi.

Tıpkı AYÖ-DER'li öğrenciler gibi...

17 Ağustos gecesi Adana'nın Karataş İlçesinde 5 AYÖ-DER'li öğrencinin tatil yaptıkları kamp Adana Emniyeti'ne bağlı polisler tarafından basıldı. AYÖ-DER'iler 27 Ağustos'ta Karataş Savcılığı'na çıkarıldılar. Mahkeme Mehmet Kahraman tutuklanırken, diğerleri serbest bırakıldılar. Ancak aynı gün bir karılandılar, ilkyaz Özgürlük ve Ali Ateş tekrar gözaltına alınarak Ankara Emniyeti'ne götürüldüler. İlkyaz Özgürlük ve Ali Ateş için Ankara Emniyeti tarafından 7 Eylül'e kadar gözaltı süresi alındı.

Adana Emniyeti'nde 11 gün gözaltında tutulmuş Adana serbest bırakılan Mehmet Yılmaz ve Gülcen Yavuz'a görüldük. Bize yaşadıklarını anlattılar.

MELTEM YILMAZ:

"YÜREĞİMİZDEN YARALANMADIK"

Kamp basılır basılmaz bizleri zorla da olsa karakola götürüldükleri söylendiler. Tek tek götürmeye çalışırken bir yandan sloganlarımızı atıyor, bir yandan da ellerimizi, ayaklarımızı yumrukluyor, tekmeledik. Karataş Karakolu'na getirildikçe kelepçe takmaya başladılar. Yine aynı şekilde direndik. Karakolda kelepçe takmaya çalışırken o kadar çok dayak yedik ki, elbisesinin birbirlerine gösterip "Beni de dövüldü", diyorlardı.

Orada bir bütünlük, hepimiz bir bütünlük bir parçasıydık, birimize yapmış bir hareket hareketi yapmış gibi gerekli karşılığı veriyorduk. Bir gece karakolda kaldıkdan sonra, ertesi gün Adana Emniyeti'ne götürüldük. Daha emniyete girer girmez işkenceye başladılar. İlk önce beni ayağına ayağı, tazyikli su sıkıyor. Ne olursa olsun direnmiyorum. Direnenin ölen yoldaşlarımız ihale edilmemesi. Ve daha önce Mücadele gazetesinde okuduğum bir yazıyı anımsadım. İşkencenin tırnağı ne olursa olsun, hesipnin temel amacı psikoloji olarak yıpratmaktır. Bunu düşündükten

Onların anlatımları şubede yaratılan direniş geleceğine yeni gelenekler de eklenmiş tank hâlinde.

sonra aklıma düşmanın hiç de güçlü olmadığını dediler. Daha sonra işkenceyi bırakıp bizim konuşmaya çalıştılar. Bizlerden tek bir kelime duyamayınca sinirleniyorlar ve hatta hayal güclerini aşan çarpışır hikayeler uyduruyorlardı.

İşkence sırasında bana sürekli diğer arkadaşlarımız "çözülüştü", birisini ismini söylemeni ve hemen onu yanına getireceklerini söylüyorlardı. İhanet etmem konusunda net olduktan sonra düğmen ister böyle pis oyunlara baysun, isterse peşgi işkence yöntemleri denesin insan hiç mi hiç etkilenmiyor.

Evet hepimiz işkencelerden geçirildik. Belki fiziksel olarak çok yıpratıldı. Ama hiçbirimiz yüreğimizin yaralanmadık. Aclarımdı geçti. Ama yüreğimizin yaralanmadık, işte o acı sonuza dek sürdü.

GÜLCEN YAVUZ: "ANACIMIZ DİRENMEK VE DİRENİŞİ ÖNDERLİK ETMEK OLMALI"

Aldığımız Adana süreci saldırdı. Yerde, ya sağına çeviriyorduk. Ellerinde tek silah işkencesiydi. Onu etkisiz hale getirmek de bizim elimizdedi.

Önce cinsel tacizle, tecavüz tehdidiyle korkutmaya çalıştılar. Bundan bir şey elde edemeyince pek çok işkence yöntemini denediler. Buza yatırdılar, Adana'da gözaltında gülerince buza tutulan bir yoldaşım anımsadım. Yoldaşımın "İşkencenin önü geçer ama ihanetin asla" deyişini duyduğum. Yoldaşımın bu direnişi bana ayrı bir coşku ve güç verdi.

Bu arada korku bünyelerini o kadar sarımtı ki "Bunlar vahşi, insana saldırmıyorlar", diyorlar ve aslında saldırmıyorlardı. Sürekli güçlü atamamızı bekliyorlardı.

Hatta bir ara ben tepkide bulununca, "bu manyeto bozuldu" deyip, başka manyeto getirdi ve yine beledikleri tepkiyi alamadılar. Çünkü ben düğmenla paylaşıcağım hiçbir şeyim yoktu. Çünkü ben hareketime, halkıma ve kendine güveniyordum.

Biz direndikçe "Bugün direndiniz ama 5 gün boyunca nasıl direneceksiniz?" diye soruyorlardı. Aldıkları tek cevap vardı. "Sonuna kadar direneceğiz". Düğman 15 gün işkence yapacak ce-

sareti bulamaz diyordum. Her gün yenilseyi nazım katlanacaklardı. Ve sadece üç gün dayanabilirler.

İşkencecileri bir kez de direnerek cezalandırıyorlardı. Düğman, işkenceyle başa çıkamayınca "Sizi darbecilere havale ediyoruz. Darbeciler sizi bitirecek, bir de bizim yapmamıza gerek yok. Biz de darbeciyiz, size işkence yapıyoruz." diyorlardı.

Ayrıca işkencede saat direnmek yetmez. Düğmanı kökünüye uğratmak için daha başka neyer yapıyorlar, bunu düşünmeliyiz. Amacımız direnmek ve direniş önderlik etmek olmalı.

Emniyette bulunduğumuz sırada, gözaltında bulunan başkaları da vardı. Açık grevinin direniş tavrı olduğunu biliyorlardı. Başlangıçta bizim direnişimize şaşıyorlardı. Hıçbir şey söylemiyor musunuz diye tekrar tekrar soruyorlardı. Ama sonra bizim direnişini tanıdılar. Bizden o derece etkilenmişler ki, gözaltında olanlar mahallelerde direnişimizi anlatıyorlardı.

Ankara'da Gülünhal Yılmaz'ın direnişine tank oluştum. Öneri tavrı beni o gözaltımda da, buradan da derinden etkiledi. Tavrıma, tavırma yanarım. Çünkü Gülünhal'ın direnişinde ön plana çıkan direnmenin yanında, direndirmede de. Bize "Direnin yoldaşlar, düğmana teslim olmayın." dediğinde hepimiz coşku duyuyorduk.

Adana'da polisler aynı zamanda gözbaşı taktiklarına savaşı verdik. İlk günler zorda taksalar da son günlerimizde "Madem takılmasını istemiyorsunuz, bizim için o kadar önemli değil," diyerek arkamızı boşumaktarı vazgeçtiler.

Basının karşısına çıkarıldığımızda bizim zafer işaretini yapacağımızı bildiklerinden ellerimizi kaldırma kelepçelediler. Yine de biz parmaklarımızı göstererek zafer işaretini yapıyorduk. Arkamızı döndürmeye çalıştılar. Döndük. Bu defa kollarımların arasına polisler girerek arkamızı zorla döndürdüler. Biz de fırsat yaratarak parmaklarımızı zafer işaretini yapmaya çalıştık. Polis bu kararlığımıza karşısında şaşkınlığını "Yine de zafer işaretini yapıyorlar." diyecek diye tutuyordu.

Yaşanan direnişti, sadece direniş... Sonuna kadar, ölüme kadar. Dayanılmaz olan işkence değil, ihanettir. İşkenceyi kaldırılmadan diyenlere şunu sorarım: "Ya ihaneti kaldırıcaksın mı?" Asıl kaldırılacak olan ihanettir...
■ ■ ■

Mersin muhabirimiz Ahmet İbili tutuklandı

Mersin (Mücadele) - Gazetemizin Mersin büro temsilcisi Ahmet İbili 1 Eylül'de çıkarıldığında Silifçe Adliyesi'nde tutuklanarak Silifçe Zevce'ye konuldu.

Ahmet İBİLİ

Mersin'de çeşitli demokratik kurumlar bir açılıma yararak temsilcinin in beş gün gözaltına tutulmasını protesto ettiler.

Temsilcimiz Ahmet İbili, muhabirimiz Leyla Şahin ve iki okurumuz 18 Ağustos'ta gözaltına alınmışlardı. Daha sonra muhabirimiz Leyla Şahin ve iki okurumuz serbest bırakıldı. Ancak Mersin Emniyeti temsilcimiz Ahmet İbili gözaltı süresi dolmasına rağmen gözaltında tutulmaya devam etti. On beş gün içinde mahkemeye çıkarılmayan temsilcimiz, avukatları Mersin Emniyeti'ne gönderdiklerini yazarak söyleyerek "Silifçe'ye gönderildi" açıklaması yapıyordu. Öza temsilcinin bu süre boyunca yoğun işkence altında kaldığını, kaldık ki, muhabirimiz ve okurlarımız serbest bırakıldıklarında temsilcimizin yoğun işkence gördüğünü ve can güvenliğinin tehlihte olduğunu olduğunu açıklamışlardı.

31 Ağustos Şahin gibi sosyalist basın üzerindeki baskıları ve muhabirimizin gözaltına tutulmasını protesto eden BEL-DER, GENEL-İS Sendikası, Liman-İS, Avukat Filiz Temizhan, DEP Mersin İlçe Başkanı, EĞİT-Sen Şube Başkanı, Mersin Mücadele gazetesi çalışanları ve SEY-DER Başkanı bir basın açıklaması yaptılar. Açıklamalarında "Son gülerim sosyalist basın çalışanlarının sevgisine ve gerçekleştireceği gözaltına alınıp işkencelerden geçirilmesinde artık olağan bir durummuş gibi sorunsuzca uzamaktadırlar. Ahmet İbili'nin hayatından endişe etmekteyiz. Kendisinin başına gelebilecek herhangi bir şeyden, başta Mersin Valisi olmak üzere, tüm emniyet yetkilileri sorumlu olmaktadır." diyerek kamuoyuna duyuru olmaları çağırıldılar.

Haber izleyen muhabir 6 gün gözaltında tutuldu

Trabzon (Mücadele) - Özgür Karadeniz Gazetesi yayın danışmanı ve Trabzon ÖZĞÜR-DER Başkanı Ufuk Dağbay 22 Ağustos günü Trabzon Belediye işçilerinin eylemlerini izlerken gözaltına alındı. Trabzon Belediye işçilerinin masaları ve topla sözleşmeden doğan geniyer dönük haklarını almak için belediye binası önünde yola kapatarak yaptıkları eylem sırasında olaya izleyen Ufuk Dağbay Trabzon şubesi polisinin saldırmaya uğradı.

Ufuk Dağbay gözaltına alınmasını protesto eden işçiler polise "Neden böyle yapıyorsunuz. Fotoğraf çekmek, haber yapmak suç mu?" şeklinde mihalele ettiler. Ancak polis onları da gözaltına alarak teblih ederek Ufuk Dağbay'ın gözaltına alındı. Ufuk Dağbay Trabzon Emniyeti'ne gözaltında tutulduğu süre içerisinde psikolojik baskılara da kısa dayarım maruz kaldı. 28 Ağustos'ta çıkarıldığında mahkemede serbest bırakıldı. 29 Ağustos'ta Özgür Karadeniz gazetesi yayın danışmanı Ufuk Dağbay'ın gözaltına alınması ve gözaltında bulunduğu sırada işkence görmesini kayan bir basın açıklaması yaptılar.

MEMURLAR GÜNDEMİNDEN

Memur sendikalarında sendikal demokrasi

"İstenildiği oranda kitle sendikaya sahip çıkmıyor. Genel bir duyarsızlık her zaman var. Kitle, yönetimin aldığı kararları daimi yerindeyse "boyun eğiyor". Sendikamın etki gücünü artırarak, faaliyetlerini zenginleştirerek ne öneri ne de katkoda bulunuyor.

Bugün hangi memur sendikasına gidersen gideyim, ağır yukları bu süzülerle karşılamak mümkün. Bu durum yeni değil elbette. Zaman zaman kendini acil olarak dayatmış da her zaman mevcut sorunlar bulunur.

Nedenleri kısaca birer bir yanıt verebiliriz. Sendikal iç işleyişin ve sendikal demokrasinin yeterli kadar yerleşmediği, tüm bu sorunların kaynağının bu özdeşliği söyleyebiliriz. Bu kaynağın da iki nedeni var. Birincisi, memur kitesinin neresel durumu, ikincisi de devrim sendikası anlayışını tam anlamıyla kavrayıp oturtulmamasıdır.

Kamu emekçisi devlete olan ilişkilerinin ortaya çıkardığı sonuçlardan dolayı, hep emniyet almaya alışmış, sesli çıkarmadan "işini" yapan bir konuma geçmiştir. "Memur anlayış" da denilen bu durum, kamu emekçisinde edilgen, hakkını aramayan bir ruh çekimlenmiş yaratmış ve bu şekilde yıllardan beri sürüp gelmiştir. Devletin bilinci "amir-memur" politikası böyle "kapitülasyon" istediği için, birçok emekçi kesime göre sessizlik daha fazla görülmüştür.

Memur hakkını arıyamaz, amirinin sözünden çıkamaz. Memur politikası yapamaz, demek veremez, memur partilere üye olamaz... Hatta başka bir işle de uğraşamaz...

Böyle bir memur tabanı üzerinde şekillenmiş sendikalarla, ister istemez bu neresel durum yansımaları görülmektedir. Amirinden emniyet almaya alışmış memur, sendikasında düşüncelerini, eylemleri, önerilerini söyleyemiyor, halk politikası üretmekten geri kalır. O "sendikama sahip çıkıp, ben de düşüncelerimi, eylemlerimi kendimi ifade etmiyorum." diye hareket eder.

Böyle bir neresel düşünce üzerinde yükselen sendikalar, bu anlayışla bu durumun çevresinde bir anlayışa yaşama gerçekliği yükümlüdür. İçerik yönüyle "ne yapalım memur durumunu bu" diyemez. Tam tersine "buna nasıl değiştiririz." diye düşünür ve buna göre hareket eder.

İşle bu noktada kitesinin sendikasında kendini ifade etmesi ve sendikasında sahiplenmesi şarttır. Bu da sendikal demokrasinin tam anlamıyla yaşama geçirmektir. Sendikal demokrasi adına çok çeşitli yön, yönetime ve araç yaratılabilir. Temsilcilik, komünasyon, tartışma toplantıları, işyeri toplantıları, genel kurullar, kültürel etkinlikler vs. tarzda zenginleşmiş araç ve yöntemlerin sendikal demokrasinin işleniş açısından önemi tartışılmaz. Ancak bunları araçlar ve bu araçları kullanmanın bilmeden sonucu, hiçbir işe yaramayan, araçlar olur ki, bunun sendikalarla faydası olmayacağı gibi, yer yer engeller de teşkil edilebilir.

Öncelikle önceliğimiz, sendikal demokrasi konusunda bir ruh şekillenmesini yaratmaktır. İnanı, hareketli bir sendikadan oluşması ancak böyle bir şekillenmeye olabilir. Bunun yolu da eğitimdir. Başta yöneticiler olmak üzere, en alttaki kişiye kadar, sendikal demokrasinin bilinciyle donatmış insanları yaratmak gerekir. Doğal dilin, tartışma, eğitim çabalarının yapmak, kitle bilinsiyatına olanak tanımak (kitle kuyumculuğu yapmadan) ve kitleyi sendikal sorunları hakkında her aşamada bilgilendirmek, danışma toplantıları yaparak, bunları örgütleyici müruru haline getirmek ve daha birçok şekilde kitleyi etkileştirmek gerekir. Ancak böyle bir şekillenme üzerine uygulayacağımız araçların tam anlamıyla çalışması sağlanabilir.

Eğitimlik ilk unsurdur da, sendikaların ne olduğu ve iç işleyişleri nasıl biçimlenmesi konularında olmalıdır. Unutmamak gerekir ki, sendikaların (devrimci sendikalar) iç işleyişinde, demokratik merkezileşmiş su konusudur. Ne demokrasinin havalılığı adına her kadafan sesin çıktığı, tartışma kulluplerinden diye gideyemeyen bir demokras, ne de her şeyi merkezden belirlediği, tabanın su ve kararda etkil olmadığı bir merkezileşme.

Sendikalar legal kuruluşlardır ve iç işleyişleri legal bir tarzda sürer. O ne devrimci bir parti, ne de askeri bir kuruluş. Dolayısıyla demokratik merkezileştiği, demokratik yapının, bu yapıları daha fazla sağladığı bir işleyiş su konusudur.

Ancak, merkezileştiği olduğu gibi bir sonuçta da hareket edemez. Bu ilkönem nereselliğe bağlı olarak, sendikadan hangi koşullarda faaliyet gösterdiğine, nasıl örgütlenmiş yapıya, bu, bağlı olarak değişir. Bazı birçok şey tamamen merkez belirler, bazen de tam anlamıyla taban sendikal kararları su sahibi olur. Önemli olan demokratik merkezileştiği bilinç unsuru haline dönüştürmek ve kitleye bunu kavratmaktır. Mekana iş bir tarzda ele alınacak bir şeydir, birçok başka hastalığı beraberinde getirecektir.

Zaman zaman anketlerle kitesinin görüşlerini alınması, işyeri toplantılarının yapılması, seminerler verilmesi, kitesinin eğitimi ve kendini ifade etmesi anlamında olumlu girişimler olmalıdır. Hatta İktidardan "Memur Sendikası Yasası Taslağı" na alternatif yasa hazırlamak işi, memur kitesine danışma ve görüş almak sendikal demokrasi konusunda doğru bir yaklaşım ifade etmektedir. Bu tür etkinliklerin artırılması ve sistematik hale gelmesi karşısında, tabanda bir bilinç dönüşümü su konusu olacaktır.

Eğer sendikal demokrasi anlayışı bir sendikaya yerleşirse, o sendikamın politika kurşunları açılacak, zengin politikalar üretilecektir. Bunun yanında merkezi kararlar benimsenerek ve içleştirilecektir. Memur kitesinde de, neyi için yaptığını da iyi bilecektir. Ve asıl önemli de, nitelikli bir kitleye sahip oluncak ki, bu da daha geniş kitesel açılımları sağlayacaktır.

Sonuç olarak sendikal demokrasi, sadece karar aşamasında sendikamın alacağı kararları tabanın onaylaması değildir. Sendikal demokrasi, seçimlerde kitesinin o kullanmasını istemek de değildir; ya da ne kadar insanın o kullandığı da değildir. Bunlar sonuçlar ve sendikal demokrasinin kültürü yer etmekte, bunlar doğal olarak da olacaktır.

Ancak kitesileri böyle bir anlayışla kazandı, hareketle geçirmek mümkündür.

Belediye-iş İETT Taşıtlar Şubesi'nin ihbarcılığı ve Tüm BEL-SEN'inin tavrı

"657 sayılı kanuna bağlı İETT işçileri Genel Müdürlüğü'ne bağlı çalışan müdür, memur ve daire başkanları 22-29-30 Temmuz 1993 günleri iç gün toptan halinde iş bırakarak EYLEM ve DEVLETE karşı DİRENİŞ yaptılar (..)

"Talebimiz: Yukarıdaki beyanlarımızın yüksek makamımıza nazari dikkate alınmasını ve İETT Genel Müdürü Samim Öztürk ve yardımcısı Cengiz Öz'ün 657 sayılı kanunun 125. maddesinde E'ni bendi uyarınca Genel Müdürlük görevlerinden alınmalarını ve cezalandırılmasını hususunda işlem yapılmasını saygılarımızla arz ederim."

Bu satırlar Belediye-iş, İETT Taşıtlar Şubesi Başkanı Hasan Ali Yardım, Şube Sekreteri Şükrü Kutukçu ve Mali Sekreteri Tamer Keçeci'ye ait. 18 Ağustos 1993 tarihinde İstanbul Valiliği'ne yazdıkları bu dilekçeyle, memurları ve İETT yöneticilerini ihbar ediyor. İhbarcılık karşısında telaşa düşen Belediye-iş Genel Başkanı Fırat Alarda bir basın açıklaması yaptı. Açıklamada İETT Taşıtlar Şubesi hakkında tüzümler ve idari işlemlerin yapılacağını duyurdu. Şimdiye kadar bu şubenin nereselliği bilmiyorduk?

Bu şubenin ihbarcılığın sağpırmak. Çünkü bu şube yöneticilerinin ne kadar işçi düşmanı ve faşist olduğunu bilmeyen yok. Çünkü çok doğrudur. Doğal olmayan ise TÜM BEL-SEN'in yaklaşımıdır.

İhbarcılığın açığı çıkması üzerine TÜM BEL-SEN İETT şubesi imzalı ve "Tüm Çalışanlara" başlıklı bildirisi ile "Kendimizi kapı kapı memuru olarak gördüğümüz, (...) mücadelemin işçileri birlikte yürütmeye gerektiğini söyledi ve (...) iş kenti cepheğimiz üzerinde düşen yaptıkları ve yapmaya devam edecekleri" diyen TÜM BEL-SEN memurları, ağır kırnak bir cümle sonra ise "Ancak son öğrendiğimiz bir olay bizi yaramıştır, işçilere, emekçilere ve onların örgütleri olan sendikalarla konuşmaya bir tavırta karşılaştık" diye bilgilendirdi.

Ne demek "işçilere ve onların örgütleri"

leri olan sendikalarla konuşmayacak" sözünü Belediye-iş İETT Şubesi işçilerinin sendikal örgütü mu kabul ediyor? Bugüne kadar bu şubenin nereselliği bilmiyor muydu? Tabii ki bilmiyor. Bunu TÜM BEL-SEN'iler de iyi biliyor.

Bu tavrın "ihbarcılık" olduğunu, "kudamışın yazdık" denenecek. Doğrudur, bildiride sendikamın bu tavrı kırnak ve adli konudur. Pekli su sözlerle ne demeli? "Emekçiler, bu bildiriyi yazmak bizi de gerçekten üzüyor, bizi istedik ki, bizim bu hakkı mücadelede bizi yalnız bırakmayan ve bizi her türlü direnişte destekleyen bir Taşıtlar Şubesi olsun, bizi de tepeğür eden bir bildiri kaleme almasın, Taşıtlar Şube "Yönetim" ne ve işçisi işçi arkadaşlarla tepeğür edelim..." (abç)

TÜM BEL-SEN, tavrını açık ve net ortaya koymakla kâğıtım, bir yandan "eleştirirken" diğer yandan "ayıp ettiniz" demek istemiştir.

Devrimci bir anlayış ve sınıf okseksi-ne sahip olmadıkları sonra, kamu emekçisi taşıtlar dahi herkesle uzlaşabilir ve mücadelesi seçkiye uğratılabilir. O

Sürgünlere suç duyurusu

Ankara (Mücadele)- Ankara'da TÜM SAGLIK-SEN işçisi memurlar, sürgünlere protesto etmek için Ankara Sağlık İl Müdürlüğü'ne yazdığı suç duyurusunda bulundu.

28 Ağustos'ta 20'ye yakın TÜM SAGLIK-SEN üyesi, Adliye binasının bahçesinde toplanarak sırada polis tarafından tatarlanarak dışarı çıkarıldı. Genel Merkez Yönetim Kurulu Üyesi Mahmut Kocun'un gelmesiyle, tekrar bahçeye giren memurlar yine sayılamın iç-iç katı olan polislerle karşılaştı. Polisler "Siz burada eylem yapıyorsunuz. Suç duyurusunda bulunacak işçi dışında herkesi bahçeyi terk etin." dediler. Memurları tatarlayanlar, bahçenin dışına çıkardılar. Bu yüzden açıklama okun-

madan basına dağıtıldı. Daha sonra suç memur Cumhuriyet Savcılığı'na suç duyurusunda bulundu ve Ankara İl Sağlık Müdürlüğü Dr. Ali Köprünan'ın görevlendirildiğini anlattı. "Sadece Ankara İl sınırları içinde sürülen sendika üyesi sayısı 100'ü geçmektedir." dedi.

Kağıthane işçileri:

"Direnmeye devam edeceğiz"

Kağıthane işçileri için gerçekte bitmiş bir şey yok, sessizliktir. Direnişçiler tartışıyor, değerlendiyor ve direnişlerine sekte vuran engelleri aşmanın yollarını arıyorlar. Kağıthane işçilerinin direnişinin geldiği nokta üzerine Kağıthane direnişçilerinin basın sözcüsü Cengiz Yıldırım, işyeri komite üyesi Dursun Çay ve Zarfie Yüksel'le görüştük. Kağıthane işçilerinin değerlendirmelerini, kamuoyuna seslenişlerini, hedeflerini yanı sıra bu raporları aşağıda yayınlıyoruz.

DURSUŖ ÇAY

dan direniş değeriendirir misiniz? Kağıthane işçisi ne gibi destek bekliyor? Ve sendika anlamında ne gibi destek bulundunuz?

Dursun ÇAY: İlk başta Belediye-iş Sendikası'nın direniş karşısında ne gibi destek olduğunu açıklamak istiyorum. Sendika mücadelemizi desteklemekten çok engellemeye çalıştı. Her yapımcıyı eylemde, yapacağı bir şeyde sendikayı engelleyici ya da iğini boşaltıcı bir tutumda bulduk. Direnişimiz ilk başladığı haftalarda, sendikadan Kağıthane Belediyesi arananak "Bizler bu direniş savunuyoruz, bu direniş bizim dışımızda gerçekleştiriliyor." açıklamaları yapılarak direnişimize nasıl baktıklarını da başından açıkladılar. Daha sonra konusarsak, direnişimizi engellemek amacıyla mücadelemizi "arkası karlı bir direniş" olarak nitelendirdiler. Ankara yürüyüşünde başlayacağımız zaman, sendikacı yürüyüşümüzü engellemek için hayali denek. Yürüyüşümüzün belli bir yerinde, "atılan işçiler başta belediyeye yerleştirileceği" mantığını yaparak işçiler arasında tereddüt yaratmaya, yürüyüşü engellemeye çalıştı. İşçilerin direniş konusunda bilgileri yeterli olmadı için, bunu kullanmaya çalıştılar. Ankara yürüyüşünde sendikadan birçok talebiniz vardı. Dursunlar şoguruna karşılaştıkları, Yürüyüş sırasında arkadaşlarını ayakbağı ihtiyacını söylediklerinde "Ne gereği var, nasıl olsa geri dönelecek." deniliyordu. Zorlayarak işçilere ayakkabı alındı. Ankara ya geldikmiş ama hemen geri dönüş çalmaları yapılmaya çalışıldı. Direnişimizin sürekli işi boşaltmaya çalışıldı. Sendikaya direnişimizi halkla ilgili anlatmak için işi bastırma talebinde biz bizi kesin basıyacağına gerekçelendirildi. Bunları yaptıkları dahi sendikamızın bakış açısını çok açık olarak gördük.

Sendika, eylem yapma konusunda ısrarlı olmamıza rağmen bizlere yalnızca "yapacağınız" sözleri veriyor, ama somut olarak bir şey yapmıyor. Son olarak Fuat Alan İstanbul başta olmak üzere Ankara ve İzmir'de üretilen gelen güçlerini kullanacaklarını açıklamasına rağmen, somut bir adım atıyor. Kağıthane işçisi için yapılacak en iyi eylemlik üretilen gelen gücünü kullanılmasıdır. Bu Kağıthane direnişinin bittimdeni gösteren bir cevap olacaktır. Şu anda Kağıthane direniş 8. ayına girdi. İşçilerin alı olarak ekonomik yardımı ihtiyacı var. Bu ekonomik yardımın yapılması için Belediye-iş sendikasına öneriler götürdük. Kağıthane işçisi için geceler düzensizlenmesi istedik. Belediye-iş her zamanki gibi bunları da yapacağı teminatını verdi, ama bugüne kadar hiçbir şey çıkmadı. Örneğin, bizlerle dayanışma

çin DISK Karta'da bir gece düzensizdi. Bu geceye de DISK düzensiz diye diğeri sendikalar katıldık. Sendikaların genel anlamıyla mücadelemize bakış açısı budur.

Genel anlamda sok cevrelerin mücadeleye bakış açısı da şöyle: Bizler mücadelemizi alabildiğine genişletmeye çalıştık. Bütün sosyalist insanları ele alı değeriendirmiş istedik. Ama tam letişim sağlayamadığımız için solla bir bütünlik kuramadık. Genelde sok bize yine belediy işçilerinin herhang bir direniş mantığına baktı. Bütün sok ilk zamanlar bizim direnişimizin böyle boyutlanacağını biliyorlardı. Kısacası zamanda biletcek bir eylemlik olarak değeriendirdikleri, uzun zaman eylemlerimizi ve gelişmelerimizi dışardan izleyen bir konuma düştüler. Bunlar işi kimine, taşeronlaştırmaya karşı normal eylemlerlik olarak değeriendirdi. Direnişimizde RPB belediyeciliği karşı direnişimiz, platform yanlış değeriendirmesi sonucu siyasal mücadele olarak anlaşıldı. Bizleri kimi zaman sanıdıklağın peşine takılan, kimi zaman da belediy başkanlarından umut bekleyen bir anlayışa değeriendirdiler. Direnişin sürdüğü günlerde bizleri "lokale oturup çay içmekle bir şey başaramazsınız" diye suçlayanlar, direnişin ilerleyen günlerinde galip lokalimizde bizimle birlikte oturmaya başladılar. Bazi eylemlerde de Kağıthane işçilerine destek vermek yerine Ankara da olduğu gibi bizi zor durumdaki bırakan yanlışlıklar oldu. Bazi eylemlerimizi de kendilerini ispatlayacak anlalar olarak seçtiler. Bizlerin istediği desteği, bizlerin yanında olmaya sırtı

tutular.

Kağıthane direniş bından sonra nasıl şekillenecek?

Zarfie YÜKSEL: Bugün Kağıthane mücadelesi Ankara'da sonra belli bir duruşağına girdi. Bunun bilincindedir ama biz bu dönemi 3. bir dönem olarak değeriendirmiyor ve görüyoruz. Şimdi Kağıthane direnişinin nasıl şekilleneceği

ZARFİE YÜKSEL

konusunda pratik programlara ihtiyacı var. Bugüne kadar Kağıthane işçisi sırtında sendikaların engellerinin oluşturdığı yükü taşıdı. Kağıthane işçisinin direnişini bir an evvel "sendikal" engellerden kurtarmamız gerekiyor. Çünkü sendika şimdi bu duruşağı dönemi uzatmak için mücadele ediyor. Kağıthane işçisi de mücadelenin duruşağınağın, pratikte bir şey yapamamasının sıkıntısını çekiyor. Herkes onun çok iyi bilmiyor. Yapan her şey Kağıthane işçilerinin kendi gücüne bağlanmıştır. Şimdi Kağıthane işçisi bu gücünü yeniden oluşturmaya, kazanmalarını mücadelesini veriyor. Ö

Açlık grevinin bitmesiyle birlikte somut bir hak elde edilemedi. Kamuoyuna işçiler "yenilirdi" gibi bir izlenim var. Kağıthane direniş bitti mi, ne duyursunuz?

Cengiz YILDIRIM: Direnişimiz devam ediyor. Bizler günü çok iyi biliyoruz. Başlatmışız açlık grevinde somut bir kazanım elde edemedik, ama Kağıthane işçisi açlık grevi sürecinde işçi sınıfına birçok şey kazandırdı.

Önce günü açmak istiyorduk. Bizim açlık grevi diye bir programımız yoktu. İlk eyleme başladığımız zaman sendika-

CENGİZ YILDIRIM

"Eylemlerle gündeme girip Kağıthane işçisinin haklığını anlatmaya çalıştık."

olar ve bazı arkadaşlar tarafından açlık grevi öneline bu karar çıktı. Çünkü eylemin ilk başladığı zamanlarda hemen açlık grevine başlamamız mücadelemizi boğmak anlamına gelecekti. Çünkü açlık grevinin öden yapmamız gereken birçok şey vardı. Bugüne kadar sürüyor direniş öneline bu karar çıktı. Çünkü eylemin "adil dizen" sloganıyla ortaya çıkan Relahş Belediyenin teşhir edilmesi gerekiyor. İşçilerin dışarıdan açlığı mahkum eden bu anlayışı teşhir etmeye çalıştık. Kağıthane Belediye-iş'nde yapılan yolsuzlukları belgeleriyle ortaya koyduk. Direnişimizin ilk etabı buduydu. Eylemlerle gündeme girip Kağıthane işçisinin haklığını anlatmaya çalıştık.

Ankara'daki açlık grevinin basın tarafından yanlış değeriendirdi. Özellikle açlık grevi değeriendirmiş halde ölüm orucuna olarak yanlışlı. Bizler ölüm orucuna açlık grevi aramızdaki farkı anlatmaya ısrarlı olmamıza rağmen, basın bu olayı ölüm orucu olarak açıkladı. Evet, açlık grevinin somut bir kazanımına bitirmesi doğru eleştirildi. Ama bunun gözden kaçıldığını inanıyoruz. Kağıthane işçisi, işçi sınıfı tarihinde ilk kez bu kadar uzun süreli bir açlık grevinin için baltalamadığı başarıya sürdürdü. İşçi sınıfına bu kazandırdığını inanıyoruz. Bu Ankara yürüyüşü, Ankara açlık grevi ve İstanbul sızresiz açlık grevinin ikinci dönem olarak değeriendirmiyoruz.

Gerek sendika, gerek sol açışın-

Ankara'nın "dilencileri" dayanışmayı örgütlüyor

Kağıthane direnişçilerinin bir bölümü, dört beşer aydır Ankara'da, mücadelesini fakirli bir hayatına sürdürüyor.

Yürüyerek Ankara'ya gelen bu grubu geri çevirmeye, ya da bir an önce Ankara'dan koparmaya çalışanlar çok oldu. Fakat işçiler, oraca olmayı sürdürdükleri gibi, direniş çok katmanlık ve de ellerinden geleni yapıyorlar.

Açlık grevlerinin bittiği kopyallara yeni bir konseptte işçiler ve ekseninden daha güçlü bir lebbilini sağlayarak Ankara'daki kağıthane direnişçileri, bu çevrede diğer şehirlerde belediy işçilerini, diğer işkollarındaki sendikaları ve demokratik kitle örgütlerini ziyaret kararı aldılar.

Açlık grevlerinin bitmesiyle kamuoyuna direnişin bittiği yanlış anlamı yayılmasını önlemek, şif dayanışmasını, desteğine ihtiyaç duyduklarını anlatmak, mücadelenin bittimdeni ifade etmek için ziyaret ekibi oluşturuldu. Bu ekiple İzmir, Nevşehir, Hakk Bektas, Tokat, Turlal ve Balıkesir'e gitti. Direnişçilerin bunları yaparken, İstanbul'da ise sendika temsilcileri "Şu zamandır masumiyet ki, Ankara'daki Hakk Bektas'a kalem, çakmak satmaya ve dayanışmaya gittiler. Onlar ziyaret ettiği arkadaşları." diyorlar.

Böylece direniş Ankara boyutuna karşı güvensizlik aşayarak yapılanları küçümseyen, orada sürece bittimdeni (!) ifade eden sendikacılar İstanbul'a çekmekten zeminli yalamasına çalışan Belediye-iş, bunlara da kalmıyor, yine

bazı temsilcilerinin ağzından Ankara'da dayanışmayı örgütlemeye çalışanları (!) olarak niteliyor.

İstanbul'da bir temsili "Ankara'daki dilemciler" derken, Ankara'daki direnişçiler işle Hakk Bektas şehirlerinde stand ayarlayıp, tım ilçeyi asferliyle donatıyor. Şenille taşıyan tım sanatçıların Kağıthane direnişini desteklediklerini ifade eden konuşmalar yapması ve onlar için birer parça okumaları sağlıyor direnişçiler için, buradaki kalem-çakmak satışında ise 5 milyon liraya gelebilecektir.

Bütün bunlara ve Ankara'dakilerin çalışmalarına rağmen, İstanbul'da hemen hemen hiçbir şey yapılmıyor, insanları lokalde boş oturmaya mahkum ediyorlar.

Ankara'dakiler diğer yandan eylemleri "sol" partileri bir araya getirip bir eylem platformu gerçekleştirilmesini beşardi. RPB önünde bir protesto eylemi yapan partiler, destek dışı de verdi.

Direnişçileri İstanbul'daki grubunda da sendikayı harekete geçirmek, biletik edilecek olmasın sağlamak ve bunun için gerekirse genel merkezi işçi edilemiş fikri özellikle temsilcilerin oluşturduğu etim duvara çarpıyordu.

Bir yerde samimiyette bir şeyler yapmaya çalışan Ankara'dakiler, diğer yandan da direnişin boğmama çabası sendika genel merkez... Bir yanda işçiler direnme, öte yanda sendika eylem kırıma çabasında. Varrın şif yorumlayın. Ö

Tarsus-Gaziantep otayol yapımında 6 işçi yanarak öldü

İş cinayetlerine karşı sesimizi yükseltelim

Ülkemizdeki işsizliğin oranının fazla olması işverenlerin ihtiyacı kaptırdı. İştaşı kabaşan işverenler işçileri örgüt-süz olmalarından faydalanarak kârlarına kâr kattılar. Böyle olunca da işçilerin iş güvencesi, sosyal hakları ve ücret gibi sorunları işverenleri pek ilgilendirmez. Son günlerde artan iş kazaları adeta işçi-lerin "kaderi" gibi gösterilmeye çalışılıyor.

Bugün işverenlerin işyerlerinde olması gereken ve iş güvencesi önlemlerini almadıkları için yüzlerce işçi "iş kazası" geçi-erek yaşamalarını yitiriyor.

Son olarak yapımını TEKFEH Holding'in üstlendiği Tarsus-Gaziantep otayol inşaatının yapım sırasında 26 Ağus-tos günü meydana gelen kazada 6 işçi yanarak öldü, 40'a yakın işçi de feci ze-

kilde yanarak yaralandı. Adana'nın Bahçe ve Gaziantep'in Murgaz ilçeleri ara-sındaki bölgede meydana gelen olay; BODASA a.i. Batman-Dörtölpetrol boru hattı üzerinde inşaatı süren, otayol baltası-neri geçerekleştirmek körünün yapı-mı sırasında çalısma yapan dozzerin pet-rol boru hattını patlatmasıyla başladı. El-rafa yanlış petrolün akmasıyla işe yan-gın büyüdü. Boru hattından çevreye ya-rılan petrolün kısa bir sürede alev al-mayışı körpü ayağının dikileceği çukurun içinde kalan ve çevrede çalısma yürüten işçilerin 6'sı yanarak kömür haline gel-di. Rüzgârın da etkisiyle yüzlerce yandırı-sında yaklaşık 40'a yakın işçi de feci şekilde yandı. Yangın BOTAS'ın petrol borularının valarlarını kapatmasıyla çevre ile işçilerin gelen itfaiye araçla-ryla ancak 2-3 saat sonra söndürülebildi. Yangından yaralı olarak kurtulan yakla-şık 40 işçi Ösmeniye, Ceyhan ve Adana SSK hastanelerine kaldırıldı. Durumları çok ağır olan Müslüm Mike ve Zeki Gök ise Ankara'ya gönderildi.

Kazadan yaralı olarak kurtulan Hüseyin Kökçaya "Kalışıyorduk, aniden alevler yükseldi. Kaçmaya çalıştık fakat ben olduğum yere yığıldım. Ne olduğumu anlayamadım kendimi asfaltın kanamında buldum. Boru hattının inşaatın olduğu bölgeden geçtiğini mühendisler dahil her-kas biliyordu. Ama hiçbir uyarıcı işaret yoktu."

Kazada yaranalanan diğer işçilerin de ortak düşüncesi, işverenin işyerinde ge-rekli güvenlik önlemi almadığı yolunduy-du. İşveren, kazadan sonra yaptığı açıl-malarda "Kazanın olduğu strada mühen-disler ve işçilerin sorumlu görüyorlar

toplantıydı," dedi. Oysa ağır iş makine-lerini kullanan işçilerin ve operatörlerin başında yetkili kişilerin olmadan çalışma yapamayacağı işveren çok iyi biliyordu. Kazanın tamamen işverenin ihmalkar tutu-mundan kaynaklandığı bittükten çıkıla-şığıyla oflada... İşveren petrol boru hattı-nın körpü inşaatının bulunduğu bölgeden geçtiğini bildiği halde, işçileri ve dozzer operatörünü uyarıcı herhangi bir işaretin olmaması, petrol boru hattının delinme-siyle yangının neden ve nasıl başladığı hakkında kesin bir açıklama yapılmıyor.

TEKFEH Holding'e bağlı olarak yapı-mı süren otayol inşaatında çalışan işçile-rin büyük çoğunluğunun ANDEM, TE-MAT, ÖZÇELİK ve TREVİ adındaki taşer-on firmalarda çalışmaları, işyerlerinin dağınık olması, sadece TEKFEH bünye-sinde çalışan işçilerin sendikali olması, işçilerin örgütsüz ve çoğunun çevre köy-lerden olmaları kazayı adeta "kader"lari-yimmesine "kabalı" etmelerine neden ol-muştur. İşveren de işçilerin bu tepkisi-ziyi fırsat bildiği için olayı örtbas etmeye çalışıyor.

Oysa işçiler, iş kazalarını hiçbir za-man kaderleriyleymesine kanıksamamalıdır. Çünkü ölümü daha göze alarak en zor şartlar altında emeklerini satarak ya-mış mücadelesi veren işçiler, çalısma koşullarının düzeltilmesi için her zaman-ından daha fazla seslerini yükseltmelie-riler. Sesimizi yükseltmedikçe takdir-de, emekçilerin ihratından asla sık bir keil-de geçinen işverenler biraz daha cessa-retlenecelerdir. Bana fırsat vermemek için örgütlü bir güç olmak ve haklarımızı almak için mücadele etmek gerekiyor. ○

Gaziosmanpaşa Belediyesi'nde direniş

Uzun süredir hak ettikleri ücret ve ala-caklarını alamayan Gaziosmanpaşa Be-lediyyesi işçileri 1 Eylül'den bu yana dire-nislerini sürdürüyorlar. İlk olarak beledi-yenin önünde toplanan işçiler iş bıraktı-ron. Daha sonra 2 Eylül günü Kültük-çüde bulunan Fen İşlerinde toplanarak buradan Gaziosmanpaşa Belediyesi'ne kadar yürüdüler. Ellerinde "Mağazıların verin. Vermezseniz Alacağ Gaziosmanpaşa Belediyesi" pankartı ve ekonomik taleplerini dile getiren, taşeronlaşmaya karşı tepkilerini haykaran dö-viz ve sloganları belediye önünde geldiler. "Taşeronlaşmaya Hayır", "Mağazıların Verilmez", "İşçilerle Haklıyız Kazanacağız" sloganları arasında Belediye-İş ve DİSK şub-e başkanları birer konuşma yaptılar.

3 Eylül günü de süren eylemlerde işçiler Topcular Döşenisi'ne kadar sloganları yürüterek toplu vizite eylemi yaptılar. İşçiler toplu sözleşme farklıklarından kalan ala-caklarını, son 2 aylık mağazıların ve ikramiyelerin, eşi-be paralarını almadıklarını ve bunları alana kadar eylemleri sürdürülecekleri söylüyorlar. ○

Toros Gübre işçilerinin direnişleri sürüyor
Biraz daha kararlılık ve cesaret!

Adana (Mücadele)-Toros Gübre işçileri direnişlerini inanç, kararlılık ve dayanaklılıklarına olan güvenle büyütüyorlar. 60'lı günlere dayanan direniş, kamuoyuna yetirince anlatılmadıkları işin henüz bulunduğu alanın dışı-na çıkabilmiş değil. Bunun farkına varan işçiler bir imza kampanyası düzenleyerek en geniş kitleye sorunlarını anlatmaya çalışıyor. Başlatılan imza kampanyasıya başta Ceyhan olmak üzere Erzin, Dörtölpetrol ve çevre köylerden toplam 5153 kişi imza topladılar.

1 Eylülde Liman-İş Ceyhan temsilcisiyle bir basın toplantısı düzenleyen yaklaşık 30 işçi duyurduğu gösterim imza kampanyasına destek veren herkese teşekkür ediyor. İşçiler yaptıkları açıklamada, "İşveren bugüne ka-dır kamuoyunu bizlere destek vermesini engellemek için bize terörist damgasını vurmaya çalıştı. Ancak bağ-

lattığımız imza kampanyasına halkın gösterdiği duyarlı-lık ve verdiği destek işverenin bu uyarılarını bosa çıkarmıştır. Topladığımız 5153 imzayı TEKFEH Holding, Çalısma Bakanlığı, Valilik ve Kaymakamlıkla göndericeğiz."

"Halkımızın maddi ve manevi yardımlarıyla, işverene ceketlerini telgraf ve telefonlarla işvereni lanetleyerek desteklerini sürdürmelerini bekliyoruz. Yakında fabrika-nın önünde çadır kuracağız. Bu onurlu mücadelemizi halkımızla omuz omuz vererek, zafere sonlandıracı-ğız" dediler. İşçiler ayrıca Ceyhan'da bulunan yerel televizyona demec vererek halktan desteklerini sürdür-melerini istedikler. EĞİT-SEN, TÜM BEL-SEN ve DİSK Tekstil sendikalarının yöneticileri de işçilere maddi ve manevi destek veremelikleri belirttiler.

Toros Gübre direnişçilerinin Oktay Tahan, direniş-buğın geldiği aşamayı şöyle anlattı:

"Haklılığımız ve direnişimiz kendi ağızımızla halka anlatılacağı halk bizi sahiplenmeye başladı. Bu konuda Ceyhan halkı son derece duyarlı davranarak, kazanma-mız için imza vermekten çekinmedi. Hatta öneleir ge-tiren bile oluyordu. Bundan sonraki günlerde eylemimiz-i daha farklı boyutlara taşımayı hedefliyoruz. Bastıra-cağımız el ilanı ile en geniş kitleye ulaşmaya çalışacağız. Fabrikalara, çevre işi ve köylere kadar giderek bu el ilanlarını dağıtacak, vermiş olduğumuz bu onurlu mü-cadeleye halkımızın daha fazla destek vermesini isteye-ceğiz. Bizler halkı olduğumuz için bu mücadeleyi başlat-tık, kazanmak için de devam ettireceğiz."

İşçiler yeniden eyleme başlarken, geçmiş eylem-de neymediklerini dersler çıkarmak direniş kararızına so-nuçlandırmak için her peşpe hazır olduklarını kanıtıyorlar. Ancak yaklaşık iki aydır süren direniş diğer arka-

daşlarını katma noktasında yeterli çabayı gösteremediler. Bu yüzden direniş kitleleştiği yakalamakta zorlan-ıyor. Başka deyişle ise, direnişin en geniş kitlelere yayarak kamuoyu desteğini kazanmada ortaya çıkıyor. Buna telafi etmek için ıncalı ve sabırlı bir çalışmaya önlemlere koymuş durumdadır.

Direniş başarıyla sonuçlanmasında için "harcıyış, kar-lıyış" gibi sözler kulan bir söylemden ziyade gitmişyorsa bir anlam ifade edemeyecektir. "İşçilerle Haklıyız Kazan-acağız" sloganı da soyut bir kavram olarak algılanmamalıdır. Bu yüzden atılan sloganların, söylenen sözlerin işperğini doldurmak ve hakkını vermek gerekiyor. Bunun en güzel örneğini eylemlerinin kazanımına sonuçlandırın Turbo Filtre işçileri gösterdiler. Bu kararlılık, inanç, kazan-ıma birinci Toros Gübre işçilerinde de vardır. ○

Altaş'ta işçilerin arkadaşlarını yalnız bırakmadılar

Kartal Belediyesi'nin temizlik işlerini yapan AL-TAŞ adlı taşeron şirket, çalıştırdığı işçilerin Belediye-İş Sendikası'na üye olmalarına kararlı olduğunu vermek için 25 Ağustos'ta 3 işçiyi işten attı.

İşten atılan arkadaşlarını yalnız bırakmamak için iş bırakan diğer işçiler işveren işten atma tehditleri ve polis saldırılarıyla karşılaştılar. Bunlar da tutumunaya mağazalar van vadedi yaptılar. Hep birlikteli tavrı alarak bunların hepsini bosa çıkaran işçiler 29 Ağustos günü, işten atılan diğer arkadaşlarını da tekrar işbaşı yaptır-mayı beğardılar. Dayanışmanın yaratıldığı her yerde olduğu gibi ALTAŞ'ta da işçiler kazandı. ○

Mersin Belediyesi'nde toplu sözleşmeler kilitlendi

Mersin Belediyesi'nde görüşmeler işçi eylemleriyle sürüyor. 25-27 Ağustos arasında gerçekleştirilen 3 günlük iş kırkama eylemi sırasında Mersin'de belediye öbütöşleri çalışmada, çöpler toplanmadı. Aldıkları ücretler aşırı ücret düzeyinde olmasına rağmen, bunla bile zamınada alamayan işçilerin belediyeiden toplam alacakları para 80 milyara yakın. Sendika taban üzeri işçiler 148 bin ve yüzde 200 zam isterken, işveren işçiler yüzde 65 artı 10 puan, eski işçiler ise yüzde 65 zama vermeyi istiyor. Belediye işçileriyle işe an-kak tabanın tepkisi sonucu 48 günlük iş kırkama eyle-mini yapmak zorunda kaldı. ○

Devrimcilere diigman olan halka da düşmandır

Darbci kontroların Avrupa'da artık iyice çokmeleri ve yok oluşları, zaman zaman halkan insanlara zarar veren panikçi tavrlarına yol açıyor.

Geçtiğimiz günlerde sağda solda bu ruh haliyle görünen kaybolan kontrolar halkan bir Alman kadını yaraladı.

Devrimci Sol Avrupa Temsilciğinin 31 Ağustos'ta komuya ilgili yaptığı açıklama olay şöyle anlatılıyor.

"Geçen hafta isimleri önce halkan kontrolarından ikisi, birgi saklı darbeci Çözüm dağıtımına çalıştırarak arkaadamlarına karşılaştıran sonra silahlı bir çözümler halinde ateş açtılar. Bu ateşe hedef olan bir Alman kadını kontroların kurşunlarıyla yaraladı."

Darbci kontra çetesinin kontrolgilleriyle hareket ettiğini de belirtten Devrimci Sol Avrupa Temsilciğinin açıklamasına "Darbecilerin kimle kime karşı savuştıkları artık iyice biliniyor. Perpa'da halkan insanları polis katlettiğinden darbeciler, yitirtilmek için savaşı sürdürmek ve kendilerini halkanın peşin önde tutmak için her yerde halka zarar vermeye devam edebilecekler. Avrupa'da bu tür savaşı devam ettirenler giren, halka tehdit telefonları ve mektupları gönderip kurşunlayan kontra çetesi elemanları, at oynattıkları bataklık kurultularda çevrelerindeki her şeyi tehlike olarak görüyorlar. Ve en ufak huzursuzluğa ateş eden tiper haline geliyorlar," diyerek devam etti.

Ayrıca açıklamada darbci çete üyelerinin bugünkü bulundukları durum hakkında "Dün harekete kurtarıyor aldatmadıcasına peşine sürüklenenler, katledilen her Devrimci Solcumun arkasından bugün daha fazlasıyla katledilene sevincimi taşıyorlar. Bunda bir çelişki ya da absürta ayrılanlar kontrol ruhunu hissim anlamıyor demektir. Üstelik dün yurtdışında pek farkı değildi. Çoğunlukla devrimci üyelerin darbecilerinden daha kısa olanlar, devrimciği öğrenmeden darbecilikte utalandıkları bu ruh haliyle çabuk besimelerinde yapılacak hiçbir yarı yoktur," değerlendirmesi yer aldı.

Devrimci Sol Avrupa Temsilciğinin açıklamasına "Dünyadaki kontra hareketlerin tarihinde bulunan, hemen hemen tamamı önce yurtdışında tezgahlanıp öğretilen gerici bir üyelerinin ve halkanın başına bulaştırılması. Bizde yaşananlar da bundan pek farkı değildir. Herkes buna katkı ederek davranmalıdır," sözleriyle bitiriyor.

Ankara DGM'de Hulusi Sayın Davası sonuçlandı Düzmece senaryo da idam

Ankara (Mücadele)- 2 yılı aşkın bir süredir devam eden düzmece Hulusi Sayın davası sonuçlandı. Davanın başından itibaren belli olan sonucu, 31 Ağustos günü Ankara DGM salonlarında yapılan duruşmayla açıklandı. Erol Özbozalan'ın idamı...

Hulusi Sayın'ın cezalandırılması eylemlerine katılanların aramasıyla başlamıştı Ankara DGM'nin senaryoları, polisleri direkt işbirliği içinde çalışan DGM savcılarını bir dönem Yeni Çözüm dergisinin Ankara Temsilciği yapan Erol Özbozalan'ın eylemleri "fail" olarak lanse etmişti. Eylemler katılmadığını açıklayan Erol Özbozalan, avukatları ve devrimci demokrat insanlarla DGM savcılığına çıktı. DGM savcılığı Erol'u işkence polisine teslim etmekle geçmişti. Ve Erol, DGM'nin gözetim süresi sınırları da aşılarak 30 güne yakın gözaltında tutulmuş, yoğun işkence görmüştü. Ve o dönem işkence sonucu polisin imzalı olduğu birkaç ifade mahkemenin açılması için yeterli olmuştu.

Daha sonra o bir senaryoları Hulusi Sayın'ın eşi ve kızı da katıldı. Duruşmalarda DGM salonları tiyatro sahnelerine çevildi. Tanıkları polisin dikte ettiği açılımları okuttu. Tutanakların defalarca bir davanın işkence altında imzaları fideleleri açıldığını tekrarlama ve fideleleri reddetmeleri mahkeme heyeti için hiçbir şey ifade etmedi. Onlar için polisin tezekkileleri ve istemleri yetiyordu. Aynı süreçte Dr. Musa Durman'ın cezalandırılması eylemleri de davaya katılmış, yeni demokratik platformdan çok olan eylemler katıldıkları gerekçesiyle gözaltına alınmışlardı. Ama davada mahkeme henüz Ankara DAL'da işkencele katledilen Birtan Altunbaş'ın söz etmedi. Söz edemedi de. Çünkü Ankara yasağı bu besimin işkenceciyi, infazı yüzü bir kez daha ortaya çıkacaktı.

Karar duruşmasında konuşan Erol

Özbozalan "Ben hiçbir zaman silahlı bir eylemler katılmadım. Bana karşı düzenlenen komplo düzmece senaryolarla hazırlandı. Evet, devlete karşı çıktım. Ülkemizin Amerikan postalları altında, ulusal onurunu ayakları altına almış, öğrenci gençliği YOK cenderesi altında ezilmesine, paralı eğitime karşı çıktım. Bana yöneltilen suçlamaları kabul etmiyorum. Suçlu olanların bu mahkemede yargılanması için çok iyi biliyorum," şeklinde konuştu. Alışın Tutan ise, son sözlerinde şunları söyledi: "İşkencenin, süren olduğu bir ülkede buna karşı her türlü direniş meşrudur. Burada bize işkence yapanların, Birtan Altunbaş'ın katledilene, PERPA'da 5 insanı katledilene, Kürdistan'daki katillerin yargılanması için çok iyi biliyoruz. Ama yasa insanın var ki, halkan adaleti er ya da geç yalvarına yapışacaktır."

Son sözleri söylenmesinden sonra mahkeme 1 saatlik aradan sonra kararını açıkladı. Erol Özbozalan'ın Hulusi Sayın eylemlerine katıldığı gerekçesiyle idam, Alışın Tutan'ın da Musa Durman eylemlerine katıldığı gerekçesiyle 15 yıl hapis cezası verdi. Alışın Tutan, yattığı sürenin 15 yılı karşılığında karara varılarak tahliye edildi.

Tutanakları kararı zafer işaretleri, at-

"Cezalar Bizi Yıldırmaz", "Yaşasın Halkın Adaleti"... DGM salonları bir kez daha bu sloganlarla tamkik etti.

tıkları "Yaşasın Halkın Adaleti", "Cezalar Bizi Yıldırmaz" sloganlarıyla karşılaştılar. Slogan atan tutuksuzlar jandarmaya copla saldırarak salondan çıkarmak istedi. Tutuksuzlar bu sefer "İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenerek" sloganını attılar. DGM salonundan zorla dışarı atılan tutuksuzlar, haklıklarını ve protestolarını mahkeme salonlarında bir kez daha yinellediler.

Kontra gerilladan Eşref Odabaşı'na tehdit

Kırşehir (Mücadele)- Kırşehir'de ciddi bir demokratik muhalefetin oluşması faşist örgütlenmelerin çoğaltılması yol açıyor. Demokratik mücadelemizi ciddi anlamda tehlikeye düşürüyor. Kontra gerilla devrimci-demokrat insanlara göğzleri her yemeye amaçlıyor.

Gül Kitabeyen'in sahibi Eşref Odabaşı'nın kontra gerilla tarafından öldürülmesiyle oldu mektupları gönderildi, işyerini camia pullar yayımlandı. Pollarda Türk İttihatı Tugayları "TİT", Türk Özgürlüğünü Tatar Savatçıları "TOTS" imzalarını birlikte farklı imzalar da kullanılıyor. Ağustos 3 Temmuz ve 13 Ağustos günlerinde gönderilen tektuplarda yazılan aynı kişi tarafından yazıldığı düşünülüyor.

Eşref Odabaşı daha önce İHD üyesi idi. HEP 11 Başkanlığı yapmış olup şimdi Ankara'da ÖZGÜR-DEP üyesidir. Bu tehditlerin ve Eşref Odabaşı'nın gönderilen bildirileri ve pulları yeni hedeflediği işi açtıkları Eşref Odabaşı'nın işyerine yapıtılan pollarda yer alan TOTS imzalı tutanak "Ferhat Tugay" öldürülen bildiriler küçükleri için sizleri öldürmek kolay, her kamu ölümü bekleyen," yazıyor. Bu yöntemler hem devrimci demokrat insanları sindirmeyi hem de kontra gerillanın ileride yapacağı katliamlara zemin hazırlamayı hedefliyor.

Eşref Odabaşı 7 Temmuz ve 23 Ağustos günleri Kırşehir Savcılığında duruşmasında bulunarak kendisine ve işyerine yönelik saldırılardan kontra gerillaya sorumlu tuttu.

Yaşanan bu örnek birşeyler bir olay olarak algılanmamalıdır. Sorun Türk ve Türk halkının birbirine kırılmaları sonucudur. Kırşehir'de yıllardır kurdeleri, işi içi yaygın Türk ve Kürt halkları diigman hale getirilmeye çalışılıyor. Bu na aşmak, Kırşehir'de tüm demokratik kurum ve çevreleri kontra gerillaya karşı barışçılıkla mümkün olacaktır.

Kenan Koç'un ailesi: "Öğlumüz öldürüldüğünde sorumlusu Hürriyet gazetesisdir"

Kenan Koç'un eşi ve bir çocuk babası olan Koç, işi yitirdi İsparta Şarkıarcasına Devlet Hastanesi Akt Servisinde doktor olarak çalışmış, eşinin de dok-

Mani Recep Silo, önceki gece Kadıköy Gözlemede arkadaşlarının hali sahada yarımadığı maci ilelerken uğradığı silahlı saldırı sonucu hayatını kaybetti. Kaçan teröristlerin ikisinin yarısı Dev-Sol örgütü militanı Kenan Koç'tu kardeşi Erkan Koç öldürdükten bir saat sonra öldürüldü. Arkadaşları maci yaparken Recep Silo da kenarda izlemeye başladı. Bir süre sonra Silo'ya arkadaşın yaklaştı 2 kişi, silahlarını çektiler.

Hürriyet gazetesi fidelelerini yaranmak için çrpınıyor. "O afise" ediyor, fideleleri katletiyor.

tor öldürülen vurgulayarak yazılanların yalan olduğunu ifade ediyor. "Neden böyle bir şey yazılmış olabilir" sorumuzu ise "Polis olayı kimin yaptığını bulamadı. Kendi İstanbul'da

olduğu işi görünmedi. Bu yüzden onun üzerine atılır. Polisin bugüne kadar söylediği her şey yalan. Pratikte kaçınarak işi böyle yapıyor" şeklinde yazıtladılar.

"27 Ağustos tarihli Hürriyet gazetesinde öğlumüz Kenan Koç İstanbul'da öldürülen MIT'ti Recep Silo'nun öldürülmesinden sorumlu tutulmaktadır."

İnsanları ilgilendiren öldürülen eylemlerin failleri olarak açıklamak Hürriyet gazetesine ne kazandırıyor. Öğlumüz yargısız sorgusuz bir şekilde öldürüldüğünde sorumlusu Hürriyet gazetesi olacaktır. Öğlumüzün can güvenliğinden endişe duyuyorum. Ayrıca Hürriyet gazetesi aleyhine tazminat davası açacaktır."

Melike ve Cemal Koç oğulları Kenan Koç'a ilgili Hürriyet gazetesi pikan haberdarı sonra kamuya yayınlanarak açıklanmış böyle diyorlar.

Ayrıca kendilerini "görüşüğümüz Melike ve Cemal Koç oğullarının 9 Eylül Tıp Fakültesi'nde okuduğunu, o dönem sadece bir kere gözümler alınıp, 4 ay cezaevinde yatmış bir belkiler polisin bundan hareketle Hürriyet gazetesine o açıklamayı dikte etmiş olduğunu söylüyor.

Kenan Koç'un eşi ve bir çocuk babası olan Koç, işi yitirdi İsparta Şarkıarcasına Devlet Hastanesi Akt Servisinde doktor olarak çalışmış, eşinin de dok-

Bir kontrgerilla üssü

Milliyet
Halk Gazetesi

Birinci ansiklopedi meydan savaşının galibi Milliyet gazetesi yıllardır taşıdığı "sosyal demokrat" etiketini çıkıp atarak asıl işi revî olgıları desteklemeye tereddütsüz devam ediyor. Bunu en iyi şekilde yapabilen için de "en yetkili şahsiyetlerin" akraba-i tasalıklarından yeni kadrolar oluşturuyor. Böyle giderse çok yakındı Milliyet gazetesinde yeni eleman alma ve terfi gibi işlemleri İçişleri Bakanlığı veya Milli Güvenlik Kurulu'nun onayına bağlanacak.

Kalemli sayılmayı kırdığı günün bugüne köprülerini altın da omukla fazla su aktı. Gazeteciliğin, polis ve MIT mensubu olma dı bir tutulmadığı günlerden bugünlere, burjuva basın haber ve manşet polisten ve MIT'ten aldığı günleri gördü. Bu gelişim doğu olarak yayın politikasına uygun bir kadrolaşmayı da beraberinde getirdi. Bugün hemen hemen tüm burjuva basın kuruluşlarında durum aynı olmakla beraber, Milliyet gazetesindeki kadrolaşma hızla dı beklenen daha fazla dikkat çekiyor.

Milliyet gazetesini son günlerde artık yeni bir müdürle daha ka vustu. Haber Ajansı'nın başına getirilen Taner Atilla geçmişte Hayri Kozakçıoğlu'na basın danışmanı olarak verdiği onca başarılı işi metten sonra, oligarşiye hizmetlerini Milliyet gazetesinde sürdürdük. Vilayetin basını ilçilerini düzenleyen ve iyi ilişkileri sayesinde katılları, işkencileri ortalas etmeye çalışan Taner Atilla'nın yeni görevi, eskiden kendisinin kaynak oluşturduğu haberlerin gazetesinde nasıl yer alacağını denetlemek, hem de sadece İstanbul'a sınırlı kalmadan, Taner Atilla'nın "İstifin yasaları" eski istihbarat şefi Erkan Yiğit'i bile gözden çıkartılmasına neden oldu. Oysa o da oldukça başarılı haberler vermişti. Östelik eski siyasi subuci, şimdiki Emlakçı Müdür Yardımcısı Vedat Cema'ın yakın akrabasıydı. Tüm bunlar koluğun kurumsallaşma yeteneği. Ve yerine Günaydın ve Hürriyet gazetelerinden bızlere pek yabancı olmayan Alaattin Demirtaş getirildi. Demirtaş basında çok hızlı yükseliş gösterenlerdendi. Günaydın gazetesinde depocu olarak mesleğe atılan tanrının sevgili kızı Demirtaş, kısa sürede muhabir ve şef yardımcılığına yükseldi. Ardından Hürriyet gazetesinde şef yardımcılığı görevini yapan Demirtaş artık Milliyet gazetesinin istihbarat şefi. Alaattin Demirtaş da polis ve MIT'e olan yakınlığı ile uamıyor. Östelik Hamdi Arda'da zamanında yıldıza parlayanlardandı. Fakat bu yakınlık her kez istemeden de olsa basını işi açmış ve poliserin öfkelerini ızere etmiş. 1 Mayıs 1989 tarihinde Mehmet Akif Dalcı'yı öldüren günde Kazım Cakmak'ın adını ve resmini gazetesinde yayımlarak bir anda popülaritesini artırdı. Ardaki, kamuoyunun baskısı karşısında kendisi soruşturma açp emniyet işinde istemeyen kişi olmaksızın ilmi ve resmi basına sızdırması uygun görünüy ve bunu da yakın dostuna yaptığı bir "iyilik" ile sağladı. Buraya kadar her şey iyiydi. Ancak Cakmak'ın Devrimci Sol taraftan deniza-larından sonra ardundan kıymetli koptu. Bu kez Demirtaş istemeyen kişi lan edilmisti. Neyse ki, Demirtaş araya koyduğu dostları sayesinde diğer dıyerlere ve sokal birer ortaklık fazla götüklenerek tehlükeli alımları yapıyor ve bugünlere geldi.

Sık sık yamandığı Kenan Evren'in ve kontrgerilla şefi Hıram Ahas'ın manevi oğlu MIT'i Mehmet Emin'in anılarının pehivanı afrikasına çeviren Milliyet gazetesindeki kadrolaşma eyletine bu ka-larına bitiyor. Her gazetesinde olduğu gibi Milliyet gazetesi Ankara bürosu çalışanlarını da MIT'e sıcak ilişkileri vardır. Ama Milli-ye'tin şimdiki (hükümet değbene kadar) birçok artısı var. Büromun gözde elemanlarından Orhan Ergüder sadece İsmet Sevinç'in da-mandaki oğlu değil, geçmişteki "gazetecilik" hizmetleri ile de dik-laktarı üstüne çıkmıştı. Büromun diğer gözde elemanı ise Menzih'e GAM'ın (İstanbul Güvenlik ve Adliye Muhabirleri Derneği) açılış törenlerinde "Bız de artık gazeteci sayılırız." dediğinden diğer damat Taner Erkine. Aralarında bir diğer yıldız ise hiçbir akrabalık illyi-ği olmadan, tamamen başka çalışmaları ile kendisini ispatlayan Tolga Şardan. Daha Günaydın gazetesinde çalışırken arkadaşları-ndan gösterdiği çektiği fotoğrafları çalarak polise götüren Şardan, kısa sürede kendini gösterdi. Yaptığı diğer haberlerle de farkını sell etti. Menzih'e röportaj yapmak için Ankara'dan İstanbul'a gıverek İstanbul'daki "meslektaşlarını" bile attı.

Bunlar Milliyet'teki kadrolaşmanın sadece bir kısmı, belki de en sevgilin kısıtı. Elbette sadece bu kadarla sınırlı değil. Yeni binalar-ı taşınacakları urada alınan güvenlik görevlisi sayının çok bulan-ak "Gazete binası mı açıyoruz, Özal Harp Dairesi mi? Bunların aramız için çıkartın." diyen gazete patronu Aydın Doğan ya gıze-sindeki elemanların tamamı, ya da bu kadar emniyet işlemleri etleri buluyor. Seçimi yapan kendileri ama yine de bız uyaralım, evrimcilerin hafızası kuvvetlidir. ◆

ISIRGAN

Katliama

hasıraltı çabası

Sivas'ta gerçekleştiren devlet destekli katliamın ardından açılan göstermelik soruşturma sürerken, gelişmeler sonucun ne olacağını şimdiden ortaya koyuyor. İlk günlerde saldırıların gerici-faşistleri halk olarak göstermeye çalışan ve katliamı "tahrik" ile açıklamaya çalışan devlet yetkilileri, geçtiğimiz günlerde kamuoyu baskısı karşısında utanmış olacaklar ki, Madımak Oteli'nin dış cephesini hasıraltı örttüler. Kim bilir, belki de suçlarını hasıraltı edebileceklerini düşünüyorlardır.

Gazetecinin yan geliri

İSKİ'den 29 gazetecinin maaş aldığı iddiasının ortaya atıldığı günden bu yana Babila'de bir huzursuzluktoru gidiyor. Elbette bu meslek onurlarının zedelendiği gibi bir dü-şünceden çok, isimlerinin açıklanması endi-sinden kaynaklanıyor. Yolsuzlukta MIT parmağı olduğunun ortaya atılmasından sonra, fısıltı gazetesinde maaş alımlarından bi-rinin Günaydın Gazetesi Haber Müdürü Ka-sım Gence olduğu şeklinde haberler geçti. Ne derece doğru olduğunu bilemeyiz, ama MIT'e arası oldukça iyi olan Gence'nin ek gelirleri olması normaldir. Yoksa sadece ga-zeteden ve şişli'deki dükkanlarından elde ettiği gelir geçinmesi hayli zor olurdu. Belki de MIT, personel giderlerini azaltmak için en azından basındaki dostlarının maaş-larını SHP Belçidesi'ne havale etmiştir.

Kontra FM

"Eskişehir Terörle Mücadele Müdürlüğü'nden yapılan açıklamaya göre Eskişehir ilinde oluşturu-lacak özel timde çalışacak, askerliğini komando olarak yapmış, herhangi bir sakatlık bulunmayan, 27 yaşından genç olmayan, Türk vatandaşı olanlar sinavsız olarak görev alacaktır."

Yukarıda okuduğunuz bu anons Eskişehi-r'deki yerel radyolarda sıkça yayınlanıyor. Oligarşi, infaz timleri yetecek kalınca radyo ve ga-zete ilanlarıyla yeni elemanlar aramaya başladı. İlginçtir, birçok kamu kuruluşunun yüz kıyısı ile almak için açtığı sınavlara stadyum dolusu insan katılırken, özel tim için sinavsız iş alma çağırısı ilgi görmüyor. Nasıl görünsün ki, kara güzelliklerle, insanlara yukarıdan bakan, elindeki silahların korkutuculuğu altında toplumdun yahtılmış ol-mak, hiç kimsenin istediği olmaz. Hele ki, özel ti-min neler yapacağı bilersen, bu isteğin yanına daha yaklaşmaz. İşte polis, işte halkın tavrı...

Bamteli

Bir kitap: DAVA DOSYASI II

"Türkiye'de miras mücadelesine öncülük etme misyonumuzdan vazgeçmeyeceğiz"

taşa vurur, sık sık özeleştiri yapar, politikaleştirir. Bunun önünde önemiği yapıdadır, gördük.

Ölüm Orucu eylemi tipi bir örnek oluşturmaktadır. Zamanında eylemler karşı çıkan anlayışlar, eylemlerin tahsil sonuçlarını görmemiş, ancak süreç içinde, sonuçları madde birliği haline geldikçe de sessizliği yememiştir.

Kitaptaki bu belgeler bu açıdan önem arz etmektedir. Bugün birçok şey yaşanmaktadır. Devrimci Sol'un eylemleri, askeri, siyasi örgütlenmeleri, genelde mücadelesi, darbçilik ve tahribatları, yaratılan direniş destanları, Devrimci Sol'a özgü bir ruh şekillenmesi ve daha onlarca olguyu gözönüne aldığımızda, bunların tahsil etkililiğini görebilmek mümkün olmaktadır. Üç-dört yıl önce kimileri için "hayal" olan genelde, mısra örgütlenmeler bugün bir gerçeklik, bu gerçekliğin belgeleri bu kitapta bulabilmek mümkün.

Her şeyden önemlisi, bu belgeler büyük dersler oldu. Ağustos 1990 tarihini taşıyan "Yolun Neresindeyiz" yazısı, Devrimci Sol'un, o tarihlerdeki durumunu gözler önüne serdiği gibi, ne tür hedefleri amaçladığını da ortaya koyuyordu. Bugünden baktığımızda ise, bu hedeflerin birçoğuna ulaştığı ve her zaman "söylediğini yapan, yaptığını savunan" anlayışını hayata geçirdiği görüldü. Bunun dışında "Faaliyet Raporu", "SDB'ler Tüzüğü"nde de aynı şekilde bir yaklaşıma geçmek mümkün olmaktadır.

Ders verici dedik. Bir hareketin gerek subjektif yapısından kaynaklanan, gerekse nesnel durumdan kaynaklanan birçok sorunu, ileriye göreberek nasıl aşmış olduğunu mümkün. O nedenle bu belgeler sadece Devrimci Sol'a ilgilendirmekten öte bir anlam da ediyordur. Ders alınması bilinen için, gerekli dersleri ve manayı veriyor.

Bu belgelerin bir de güncel yanı sıra konusu. Darbçilik üzerine çok şey söylenip yazılıp, yazılmaya da devam ediliyor. Ancak kendilerinin de o tarihten önce yanı verdikleri ve bu doğrultuda mücadele ettiği bu belgeler bugün kendilerini rahatlıkla yalınlayıyor. Bunun farkında olan darbçiler, bu belgeleri iyi sayarak ya da bugün kabul etmeyecek kendilerine zemin hazırlamak isteseler de, tarihsel gerçeklik değişmiyor.

Bugünden sonra da değişmeyecek. Çünkü bu belgeler tarihin belleğine kazınmış belgelerdir ve bu belgelerle açıklanmaya çalışılan kültür, ahlak içselleştirilmiştir.

Kitabın bir diğer yanı da, Devrimci Sol'un her zaman "açık olma" esprisine denk düşmesidir. "Biz devrimci hareket olarak siyasi arenaya çıktığımızdan bugüne kadar, gerek iç ilişkilerimizde ve gerekse dış dünyada açık olma'yı ilke edindik (...) Kuzkusuz hatalar yaptık, eksiklik ve zaafımız da oldu; bunları yüzünüzde; ama bunları tespit etmek ve aşmak konusunda tereddüt de etmedik. Kim ne derse desin, kim ne düşünsin belirsiz beşleştiren, kınlar diye karşı çıkarak olarak düşünün ayrı kurulumlar yer alırsa olsun, Türkiye halklarının devrimci mücadelesine öncülük etme misyonumuzdan vazgeçmeyeceğiz." diyor Devrimci Sol, hata ve eksiklikleri saklamadan, üzünü örtmeden, bu hata ve zaafıların nasıl arınmaları gerektiğini bu belgelerle de göstermektedir.

Evet, "Türkiye devrimi zorlu dönemeçlerden geçerek ilerliyor. Yenilgiler, ihanetler, katliamlar, işkenceler, tasfiyeler yaygınıyor. Kaçkınlik teorileri, yeni Amerika'lar keşfediliyor. Ve tüm bunların yanında alabildiğine güzelliklerle dolu direnişler, kahramanlıklar, gelenekler yan yana buluyor. İnançlar hayranlıkla ve ümitsiz dört bir taraftan deşilgilerle; kınla duvarlara, kentlerin varoşlarına, dağlara yazılıyor. Bu kitapta belgeler, bu inançın, umudun nasıl büyüldüğüne tanıklık ediyor." ○

Grup Yorum elemanlarının gözaltı ve tutuklanma serüvenleri

Bu serüven önce konser vermek üzere Kıbrıs'a gidecek olan Grup Yorum'un solisti Tamer Tanrıverdi'nin 30 Ağustos'ta havaalanı çıkışında gözaltına alınmasıyla başladı. Tamer Tanrıverdi 2 Eylül günü tutuklandı. Grubun diğer üyeleri Elif Sumru Gürel ve beraberinde Kıbrıs'a giden grubun solisti Nusay Erdem ile konserde dışarı çıkan grupta birlikte olan Özgürlük Türküleri arasında İbrahim Aydın ile polis "barikatını" aşarak Kıbrıs'a ulaşmayı başardı. Ancak onlar da gözaltına alınarak tutuklanmadılar. Yapılamayan bir konserin "stajlı" durumunda olan Grup Yorum elemanları, halen Kıbrıs'ta gözaltında tutuluyor. Grup Yorum elemanları, Kıbrıs'tan sınır dışı edilerek Mersin Tescün'de Türkiye'ye geri yollanacaklar. Tutuklanacaklar mı? Bilimiyor. Zaten tutuklanmaları için bir neden olmasına da gerek yok. Basm Türkiye. Herkes her şey için tutuklanabilir.

OKM, Özgürlük Türküleri, Grup Ekin, Ayşe Gülen Halk Sahnesi, FOSEM ve Tavr dergisi, "Grup Yorum'u susturamazlar" diyerek bu keyifli protesto ettiler ve Grup elemanlarını serbest bırakmalarını istediler. ○

Beykoz'da Halk Şenliği

27 Ağustos'ta SHP işle binasına ait lokale, BEYKAD'ın (Beykoz Kültür ve Turizm Derneği) düzenlemesi olduğu "Halk Şenliği", Beykoz halkında birik, beraberlik ve dayanışmayı güçlendirdi.

Şenlik dernek şehrillerinin anısına yapılan yazı; deruşuyla başladı. Daha sonra Armudu Çocuk Korosu'nun türküleri, KUD-DEK (Kumuluğu Köyi Kalkındırma ve Dayanışma Derneği) tiyatro grubunun "Adı Yasa Ülkü" adlı oyunu çocuklara aktarıldı. Son olarak sahneye çıkan Özgürlük Türküleri'nin türküleri derunal halaylar geçerek renk kattı. ○

Barış ve Kardeşlik

Festivali'ne yasaklama

Diyarbakır (Mücadele)-Diyarbakır'da, demokratik kitle örgütleri, sendikalar, siyasi partiler, dergiler platformu ve meslek odalarının oluşan "Diyarbakır Demokrasi Platformu"nun katılmasıyla 24 Eylül tarihleri arasında yapılması düşünülen "Barış ve Kardeşlik Festivali"ne Diyarbakır Valiliği'nin izin verilmedi. Gerekçe ise her zamankinden farklıydı. Birlikte gerekçesi saydıkları sonra "devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğüne gölge düşüreceği..." denilerek etkinliğin izin verilmedi.

28 Ağustos 1993 tarihinde Diyarbakır Demokrasi Platformu adına bir basın açıklaması yapan İHD Diyarbakır Şube Başkanı Sedat Aslan, devletin Kültür sorununa uzlaşmaz bir tutuma yaklaştığını, yasaklamanın da bunun bir göstergesi olduğunu söyledi.

Daha önce de Petrol-İş Batman Şubesi'nin 26, 27, 28 Ağustos tarihleri arasında düzenlemeyi düşündüğü "Batman Kültür Sanat Festivali" benzer gerekçelerle yasaklanmıştı. ○

Ankara'da Çocuk Şenliği

Ankara Büyükşehir Belediyesi'nin düzenlediği Çocuk Şenliği'nde Can Şenliği Oyuncuları "Anne" adlı oyunu sergilediler. Bu kısıya oyun 26-30 Ağustos tarihleri arasında Şente Pazarı, İnsan Hakları Parkı, Atatürk Başpınar ve Özgürlük Park'ında sergilendi. Can Şenliği oyuncular sergiledikleri oyunda emek ve emeğe verilen karşılığı işlediler. Burada çocuklara tiyatroyu izleme alışkanlığı da edindirmeye çalışıldılar. ○

"Devrimci Sol'un bu iki sözcük yıllardır ülkemizin gündeminde kendisine yer buluyor. Halk düşmanları, işkenceciler, katiller, sömürsüz egemenler, muhbirler, emperyalistler, emperyalist tekeller için bu iki sözcük, bir an önce 'kötü kazınması gereken' çok edimesi için, hemen hemen her türlü olanağı kullandıkları bir korkun, bir paniğin ve telaşın ifadesi oldu. Bunun yanında içi sinif, geçekünde halk, memurlar, köylüler, gençlik, emekçi kadınlar ve Kürt halkı içinde, bu sözcükler giderek büyüten bir umudu temsil etmeye başladı."

Haziran Yayinevi'nin son kitabı, "Dava Dosyası II"nin öneüdü bu satırlara başlıyor. Daha önce de aynı yayinevi "Dava Dosyası I" kitabını çıkarmıştı. Doğrudur, 15 yıldır diyelim bir tarih keşille-nin peşine her aşamada bu veya bu oranda ültile-günde içinde yerini koruyor. Bu tarihte yer alan iki ayrı kesim -emekçiler ve egemenler- bu iki sözcük üzerine çok şey söylenip, çok şey yapılar. Ancak kim ne derse desin, ister umut görünsünler, isterse korkunsunlar, bu iki sözcükün ifade ettiği örgütlülük ve anlayış, onca darbeye, onca saldırıya ve tahribata rağmen bugüne ulaşmış ve hala da gelişme dinamiğini koruyarak ilerlemesini sürdürmektedir.

Nasıl bir örgüt? Her darbeden sonra kendini nasıl toparlıyor? 12 Eylül sonrası tekrardan kitleleşmesinin ve kök salmasının nedenleri ne? Kültürü, ahlakı, hukuku, adalet anlayışı ve daha birçok geleceğin kaynağı nedir? "Sosyalizmin öncüsü" söylendiği günümüzde, Sosyalizmin uğruna ölüm de dahil her türlü fedakarlığı yapıyor bu insanlar. Niye?

İşte Haziran Yayinevi'nin bu kitabı benzeri birçok sorunun yanıtını oluşturabilecek belgelerden oluşmuş bir derleme. Bu anlamıyla tarihsel bir değer taşıyor.

Tarihsellik ya da İleriyi Görmek

Tarihsel olabiliriz, aynı ileriye görebilmek M-L'in başarısı gereken niteliklerden biri tanesidir. Bugün için önemli gibi görünün bir olay, tarihsel açıdan hiçbir değer ifade etmediği gibi, önem-siz gibi görünün bir başka olay, tarihsel açıdan önemli bir niteliğe dönüşebilir.

Bu nasıl anlaşılacaktır? Devrimci yandaş M-L bakış açısına sahip olmak, devrimci politikaları sonuçlarını görebilmek ve kısaca ayakları yerden basan bir mücadele sürdürmek gerektirir.

Ülke topraklarına ayak basmayan, çapılı etekleriyle "politik" yapan, anlayışlarıyla gümbürlik düğün ve hareket eden bir derleşim içinleri görme, tarihselliği yakalamak gibi bir "yetenek" olamaz. Her zaman tarih ve süreç karşısında baktayız

✓ Kağıthane işçileri:

"DİRENMEYE DEVAM EDECEĞİZ"

- Kağıthane direnişçileri basın sözcüsü ve işyeri komitesi üyeleriyle görüştük. Kağıthane direnişçilerinin nereye olduğunu, nereye gideceğini sorduk. Ortak yanıtlar: "Direnişimiz bitmedi, devam ediyor."

Yazısı sayfa 18'de

✓ Devrimci OLEYİS işçileri:

"ATEŞİ VE İHANETİ GÖRDÜK"

- Önce cuntacılar el koydu OLEYİS işçilerinin alın terine. Şimdi de sendikacılar, işçilerin yıllar sonra iade edilen mal varlığını mirasvâdiler gibi talan ediyorlar. Artık ayıyuka çıkan milyarlık yolsuzlukların, "sol" adına şekilsiz ittifakların, emeğin ve devrimci işlelerin ayaklar altına alınmasının adı oldu OLEYİS.

Yazısı sayfa 19'da

✓ Memurlar ve sendikalar:

SENDİKAL DEMOKRASİDE İKİ EĞİLİM

- Ne sendikayı işsiz bir tartışma kulübüne dönüştüren demokrasi havariliği, ne de tabanın söz ve karar hakkının çiğnendiği bir merkezîyetçilik... Kamu emekçilerini kazanmanın bir yolu da, sendikal demokrasi kültürünü yerleştirmek, bu iki eğilimi aşmaktan geçiyor. Devrimci sendikal anlayış, kitle iradesini ve örgütlülüğün iradesini güvence altına almak zorundadır.

Yazısı sayfa 17'de

✓ KÜBA / Carlos Lage Davita:

"GERÇEKLER DEVRİMİN EN DEĞERLİ SİLAHIDIR"

- Küba Bakanlar Kurulu Yürütme Komitesi Sekreteri Carlos Lage Davita ile ABD ambargosu altında solukluz bırakılmaya çalışan Küba ekonomisi üzerine röportaj...

- Carlos Lage Davita, Küba devrimcilerin ekonomik zorlukları emperyalist kurumların önlemleriyle değil, Küba halkının bu zorlukları paylaşmasıyla ve temel ihtiyaçlardan vazgeçmeden yeneceklerini söylüyor.
- "Gerçekler" diyor Davita "Her zaman devrimimizin en değerli silahı olmuştur." Ve ekliyor: "Büyük zorluklarla karşı karşıyayız, ama güçlükler ne kadar büyükse, başarı da o ölçüde güzel oluyor."

Yazısı sayfa 11'de

1. Avrupa DEV-GENÇ Kurultayı "Avrupa'yı DEV-GENÇ atılğanlığıyla sarsacağız"

- 28 Ağustos'ta Almanya'nın Duisburg kentinde yapılan 1. Avrupa DEV-GENÇ Kurultayı, vurtısındaki gençliğin merkezi örgütlülüğünü yaratmada yeni bir adım oldu. 130 gençlik temsilcisinin katıldığı Kurultay, DEV-GENÇ geleneğini Avrupa'ya taşımanın sorumluluğunu taşıyor
- Kurultayda Avrupa'da merkezi bir DEV-GENÇ bürosunun kurulmasından, Küba ile dayanışmaya, uluslararası ilişkilerli ilişkilerin geliştirilmesinden yabancı düşmanlığına karşı mücadele komitelerinin oluşturulmasına kadar çok karar alındı.
- "Biz kimiz?", "Niçin buradayız?", "Ne yapmalıyız?" sorularını kendisine soran gençlik Kurultayda bunların yanıtını da ortaya koydu: "Yürüğüz her zaman, ama halkımız için sıcak mücadele için çarpıyoruz... Devrimci Solun bu olma bilinci ve DEV-GENÇ ruhuyla Avrupa cephesinde de BİZ VARIZ!"

Yazısı sayfa 14'te

Sahiplenmenin pratikteki anlamı:

Devrimin hamalı ve kurmayları olabilmek

- Hedeflerimiz ve sorumluluklarımız- Önemüze hedefler koyuyoruz. Sürecin dayatdığı görevler peş peşe diziliyor. Tüm bunların üstesinden koşturan, yaratan, üreten, sorumluluk üstlenen insanlarla geleceğiz. Devrimci hareketin böyleli insanlara ihtiyacı var.

- Savaşçılara ve özellikle yöneticilere ihtiyacımız var. Şehirlerde ve kırlarda savaş geliştirme ve yaygınlaştırmak için savaşçılara; devrimci hareketin ülke genelindeki potansiyelini kucaklayabilmek, kitle hareketlerine önderlik edebilmek için yöneticilere ihtiyacımız var. Hareketi sahipleniyorsak kendimizi hızla yetiştirmek, yönetici bir kadro olabilmeliyiz.
- Önderlerimiz, şehitlerimiz yol gösteriyor- Bize düşen iş büyük ya da küçük olabilir, ama sorumluluğumuz büyük. Çünkü hedeflerimiz, iddiamız büyük. Her iş omuzlamalı, "tek başına bir örgüt" sorumluluğu ve bilinciyle davranmalıyız. Başaracağız, çünkü başarmak zorundayız.

Yazısı sayfa 12-13'te